GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 0743
4	Work Number	R 1589
5	Page No (From... To)	1 to 62
6	Name of the Work	JAGANNATHA VILASAMU
7	Subject	JAGANNATHA

R. 1589

Jagannathavilasamu B. 743

Transcribed from A. H. Society Rajahmundry during – 1954 – 55.

జగన్నాథ విలాసము

Date of Beginning 25-7-1954.

Date of Completing. 5-8-1954.

Compared by

~~by~~ 1. T. E. Krishnama Chari.

2. A.V. Sambhari Sharma.

Date of Comparing: 3-8-1954 }
4-8-1954 }

R. 1589.

శుభమస్తు అవిఘ్నమస్తు శ్రీ జగవిబుధ విలాసము.

శ్రీకైవల్య విధానమెందుటకు నై చింతింతు నే తాపసీ।
శ్రీ కల్యాణ ధురీణ రాక్షస శిరచ్ఛేదాస్త్ర పారీణపు।
ణ్యాకల్పోన్నత గాధినందన తపోవిఖ్యాపార విద్యాధను।
ష్లోక శ్రీకర నారదాది మునిసంస్తూ మామర తాలాబుద్ధి॥
చ॥ హారహార పద్మగర్భ . . . నందన మాచరించి తత్తరా
త్తరులుల నిందిరాగిరి సుతాధవ భోగాల వైభ్రత్రికి శ్రీ
గణేశ్వరుని ఛఖంచున తరువుల తోగ ముృత ములుగల్పలతేఖున।
ద్విముబల మౌరవీకృతి పవిత్రమరంచు బుధేంద్రులెన్నగన్।
క॥ రవి - . . . . రాహువులను
కవి గురు శశి కేతు బుధుల కడు భక్తి వెలయన్
దవి లక్షించెద విలపు
త్కవితా వనితా లలామ గౌరవ మలరన్
క॥ అకలంకకబ్ద సందాస।
కళాకౌశల మెరుంగు నా తెపు సనకవీ
ప్రకర తీర సత్కృతి గాంతవేడి।
కుకవుల నిందింప వలచు కొంతనే మిటికిన్॥
ఉ॥ బమ్మెర పోతరాజు పదపద్మము లాత్మ భజించెను కొటెడం।
దమ్మున తిక్క సార్వభౌమునకు నన్నయ భట్టుకి కేలు మోడ్చి ఖా।
పమ్ముగ పెద్దనార్యునకు పాపర మౌళికి చేతులెత్తి ప్రే
మమ్మున దలర్చ చేతు కృతిమానిని అలవిదులందగ వర్ధినా॥
మా॥ ద్రవిడామ్నాయ సుతత్త్వ చింతనసుధాధారన్ ఖరద్వా
షిగాల్।

శ్రీవరార్యున్ దిరుతప్పు వెంకట గురుం తం నాత్మబు సేరింపు వా।
ర్యవికిప్పం విరతంబు ప్రెమ్మకెజ దనా ధైర్యస్థైర్య గాంభీర్య శా।
ర్యవిశేష శీలబ్వల మై ఘ వాల్మి తులుగల్గంగర్తి వర్థిల్లగన్॥
మదిష్టం దేవతా ప్రార్థన మను గానించెద.

క॥ పలుదెరగుల వినుదలచెద।
బలికింపు సుధా మలాప భరిప కవితాకవిరా।
విలసద్గగశ్ యుగళా।
లలితగళా సర్వమంగళా శ్రీ మహిళా॥ 1॥

క॥ బలువేల్పు వనుచు గొలచెద।
కలకాలము వంశ భాగ్య గరిమలా సగువెరా।
విలసద్గగశ్ యుగళా ~~[illegible]~~
లలితగళా సర్వమంగళా శ్రీమహిళా॥ 2॥

॥తెలసిన ధీరులు నీకృతి।
దలచి పఠించిన తదీప్సితములయ్యవెనా।
విలసద్గగశ్ యుగళా సర్వమంగళా శ్రీమహిళా॥ 3॥

ఇల నిదులు సూర్య చంద్రుయి।
గలకాలంబో . . . . . కవునే।
విలదృగళ యుగళా।
లలితగళా సర్వమంగళా శ్రీమహిళా॥ 4॥

కొలదు తెరంగను వినుమది।
గొలచెదనో తల్లి మక్కికొంవ బలింపన్।
విలసద్గగళ యుగళా।
లలితగళా సర్వమంగళా శ్రీ మహిళా॥ 5॥

మ॥ పటుతలార ధర్మశాస్త్ర మంతాక వినాలి సమస్తకార్యసం।

ఘటనాదు బాతార ఘమదు గర్వవి పాలనవి బూంత రాత్రిని।
ఘటితిలుదు తత్వ గాల బః డుకుప్పిల రామకృష్ణ పుత్ర వెం।
కటనరసింహార్య సత్కవి శిఖామణి నిం ద్రి బుం శ్రీంతు నర్చితన్॥

క॥ విద్వత్కవీంద్ర విమతల
సద్వమల యశ వికాల బాతుర్యగు
జావద్య లిఖ్యాతి దరనల్సిన।
మధ్వశం బిష్ట దనిన .. వర్ణింతుమా॥

మ॥ బలరామమందు ధరా ప్రదక్షిణా మెలర్పన్ శేయుచు నేస్పర్ధ।
బుల సంప్రేక్షణా పంచ లంగ మలు కొటుంబేసి లాంగూలశే।
~~[illegible]~~ . . . . ఇలమెనపత్ర తపద్ద సవిలాపంబందు నాహ్వరు మాం।
తలకోకుమారు పుర వరాయుల పద్మ వల్లాది యాన్యవ్య యుతా

వ॥ శ్రీ గాంగ వంశ పార్థివపూర్ణ చంద్ర సా . . ప్రేమరర . .
రాజమాన। తేజుల ఘ . . తేనప భాలల దయ బాల గాంమచు
ప్రధానలకు చు। మంతాపరంపల సమస్పర్థ ప్రతా పాఠ రాపంబు
చేత ధరామహా జ। గాలిన బహుమాన(గ) పోరంబులప్పించి యంత్రయం
చనపాతిక ఖిమ్మతవంబు। దీర్ఘ చను సర్వ భూపాల ధీరతతులు।
తాబువంబులాసంగకంచు దర్వ . . యంపు। మం . . . ల . . . . .
కాంపసగు నారాంపు ప్రభావమ్ముల గణితములు॥
శైవప్రభావ్యం దగు తద్వంశ్యయ సంభూతుని వర్ణించెద॥

క॥ పులిచెరాంసతి ఆకొవు।
విలపతిమంచను . . .
. . . . పురీశర్మలని యమ నివతిరాంపుని
దెలయంవ నా నానాదేశ సంతింతున్॥

ఉ॥ రాఘవ కుమార వరాంచిత పరాక్రమ లాలు డౌచు సత్యశీలుడున్।
పృథ్విత సత్య ధ్యాన [illegible] పాంషుడు నిమ్న [illegible] ....।
ధ్యాయ పవిత్ర గాత్రుడు పవన బంధుడు దీనపోషుడౌ
ధ్యేయుడు చంద్రశేఖర సదా ప్రియుడు వరాకంపితాక్షుడౌ ..॥
ఉ॥ ఘనదాని సంతులరుకురు ..... ధర్మయు డుంగర్ష శ్రీ
విశ్వవిధాని నరిషయుడు శ్రీనిష్ణు ఘదార విందచింతనా శెప్పుదున్॥
క॥ అతనికంపితుడై వి।
ద్యోతావింత శక్తి యుక్తి . ద్యుతియుంతం।
వాతద యోపాతి సత్య
ఖ్యాతింపై రాగి పేరవలరెనే గిర్చిన్॥
ఉ॥ అతనిరక్త ముక్తము సమా పహ్య రారాలు జగత్ప్రసిద్ధి వి।
ఖ్యాతికి కుమ్మి దాశరథా కరుణయు సత్య వపుపత్ని దెరుపు దున్।
ఖ్యాతిని రామ నీరజ పావన మై యునుతించు నర్థులన్।
శ్రీతిని కల్పక ద్రుమమునై లతిని ఖంకలబ్బు బల్లె వెతికెన్॥
సీ॥ తద్భక్తి శరధి సుధా కరుండనా ప . . . . హరివాసరంబున
త్రిమోత్తమ ద్రుక్రియు నాలంచి ఖంబు ఘనుండు। పద్మిపత్యజ మాద
షడ్వృత్తపదాలకు । భక్తి తాత్పర్యసంపన్నుండు బాల్యతీయ। శాస్త్రవే
త్త.... బునపోతుండు। వెంకదక్క్రష్ణుడు వివయ విఖ్యానం
డు। పితృమాతృ భక్తి సంప్రీతి పరుండు। కపటరతంతు యో
గవిర్ణ ప్రఖ్యా హా ।చరణాడు సహాన్మతశీలుండు సజ్జనుండు।యు
క్తి .. కలవిక ... ఖండు । చిత్రశేఖండు వర్ణింప చిత్రమర
యా॥
క॥ రాధాకృష్ణం హృదయగు । గాధ భుగ్గదర్ప లక్ష్మీ గాహ్య ముదాత్మతీ
శ్రీధుర్య ధైర్య శౌర్య యుశాల్ధనులు కవిత్వ బనకాసుతులలే ....॥

క॥ యీతవన్నులు విద్యార్థ యి। ఖ్యాతల వఖిన రామకృష్ణ ఘాతాధ్వయయి।
ఖ్యాతుండను సూరిబునాల్। ఖ్యాతుండను శౌరి కరుణ దీతా వునుండును॥
క॥ కరిపతి హరిప్రీతి। వరపతి వరకార్య దురంధర ప్రవర్తకుడై యి।
ధ్ధరణిన్ ప్రసిద్ధి గాంచిన। కరణ ధర్ములయిన సృష్టి కరణకులబుదన్॥
క॥ శ్రీధుర్య స్త్రి జితిని ఖ్యాతం। నాదవిలాసము తెనుంగున . చెప్పురుము।
ష్మైధీరక వీంద్రులు యిది। సాధన్యత కారకుని వైర్యానికి కూర్చిన్॥
క॥ ఖనవే జనకుల యోనతి। వరున నలధర్మాంగ చరితముల చెప్పి
తిమి।
ఘన వంశపావనము గా। దినింప దగిన చరిత్ర ధీరులు మెచ్చన్॥
ఉ॥ తల్లి నిబద్ధ యిద్దై వతవు ధారుణి తెరవి వేద శాస్త్రా వా
గ్వల్లుల గా . లసించు టనగా . అమృత్ . నీ సవిరాప వే
మల్లి సతల శేరుచు మహా స్మృతి . కృతి పేర కాంక్షయుం।
తెల్లవిగా నాం సంగము వినిధీమతి చేతులు మొక్కి రెప్ప కిరవన్।
క॥ నీతండ్రి సత్యమతి చే। నీతల పునరావు మయారి నిల్పు తదీశ।
శ్రీతిని కృతి యిమ్మనియు। పేతవ బంబునత దాష్ట్య దేహాతవ
తినై॥
మ॥ ప్రుతి పద్యమ్మున శ్రీరమాపతి కథా భావార్థ సందర్భ భా।
వితమై ... బొంతు కవిశ్రేధులు భక్తిం రక్తి నేర్తుంతురే।
కృతి రామార్పిత మాట చే తను భవక్లేశమ్ములంబాసిప।
ద్గతికై వల్యపదమ్ము గల్గుటకు నై తాత్పర్య లేలారతిన్॥
ఉ॥ ఓ కావిక కాల పద్య భావమును నీకు మ్మురయ చిత్రాట పదారు . రుయిని।
బుక్కెవమున నున్న భూపతులు సతుల వి పాకిక నిత్తురిప్పటిన్।
ముక్కెవనాటి యుక్కడి దినమాన సి తిమ్మర్వరు మెచ్చుకొంత్తురే।
యొక్కటి తిబాలెట్టైకాంసు వయు నీకృతి దాశరదీద యానిధీ॥

క॥ రసికుల రసనాగ్రమున। రసభరితక . . ము రసమివ్వదేవీ।
రసవృత్తి గలదొహారి కృతి। రసికులకే గాక దేల రసహీనులకున్॥

ఇష్ట్యంతవులు.

క॥ రామునకు నేలవేల్పు। శ్యామునకు సదాను మోద సంసేవకు।
భీమునకు తులసిదళ ధామునకు ప్రసిద్ధ దైవత లలామునకున్॥
క॥ శౌరికి సకలాంహోఘ విదారికి సత్యస్వరూప ధారికి జగదా।
ధారికి దానవవంశ వి। దారికి మందార శైల ధారికి హరికిన్॥
క॥ వీరికి యమ్ముల పొదిమహా। స్త్రాలికి నతశరణులకుం విశాల దయాబ్ధ్య।
గ్రాలికి భయకాలికి ముని। పాలికి జగదవన ఘన శంఖా చక్రాలికిన్॥
ఉ॥ హారికి దుగ్ధ సాగర విహారికి రావణ కుంభకర్ణ సం।
హారికి దుర్మదాంధమతి వైరికి గోపవధూల సన్మనో।
హారికి శ్రీరమా హృదయ హారికి వేదకథా సువారసా।
హారికి దాసత్రాణనిల విహారికి దుష్టజన ప్రహారికిన్॥
ఉ॥ న్యాయికి బ్రహ్మశంభులకు సురనాయక కార్యకృపాను మోద
సం।
ధ్యాయికి వేదశాస్త్ర కవితప్ప సురాంబిత దివ్యచర్యని।
శ్రాయికి సర్వలోక పరిపాలనా విచక్షణా కృపానిజయాదర।
స్థాయికి భక్తరక్షణా విచక్షణా సాగమృతప్రదాయికిన్॥
॥వ॥ భక్తి శ్రద్ధానంకాంగ వస్తుల ప్రదక్షిణ పూర్వకమ్ముగా సా
ష్టాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి। ఏతత్కృతికన్య
కాని యొసంగుచు నిగా। ననని నిశ్చయించి హృదయమున రాగంబుగా
నా యొనరపంబూని నన శ్రీ జగన్నాధ విలాసంబు నను। ననువు
కర సాధన విధానంబగు శృంగార ప్రబంధంబు నకు కథాక్రమం
బెట్టిదనిన॥

శా॥ శ్రీశైలాసనగాత్ర భాగవతన పుల్ఛినీ శైలరాట్పుత్రి సం
ధ్యాకాలత్రైక నటత్ప్ర భావయుగత సేతసూర్యాద్రి దీపించు శ
శ్లోకుల్ శంకరుగాంచి కేలెత్తి గిరి బలుచెంపవ్ర ముందస్మితా।
శ్రీకాంతి స్ఫురత్ పూర్ణ చంద్రముఖి లక్ష్మీ బాతమాన్పై భృపాకన్॥
క॥ దేవి మామకవిల సద్భావ మ్ముద ప్రైన వేకుభావ మనదెలుపుం।
గావత నా శ్రీర్ధకృతి। భావమున జగమందు నిల్పు పద్ధతి చెప్పుమా॥
ఉ॥ చెప్పితి వంని పద్యముల జెందెదు దివ్యపురాణ తెలవనే॥
చెప్పితి పార్య భావగుణా బహ్వయు తెల సవ్వహారముల్।
చెప్పితి వంని శాస్త్రముల చెప్పిన రొంగ విధానశైలీ బరుల్।
చెప్పితి వెంత చెప్పినను బాత్రమను త్రుప్తి మా॥ యుల్లదేశ్వరా॥
క॥ పద్యవస్తు లచ్చి బహుశరణ్యంములు మునిజనానురాగర
సలరనా।
రణ్య వస్తు లసుకృత యుతులా। గణ్యమ్ములపరమపురుషు కారు
ణ్యమ్ములన్॥
క॥ నాదాకృప చేత జగన్నాధ విలాసామృతంబు నా చెవి గాలం।
గాదాలకలుష నౌదంబు ప్రవర్ధమతి యౌడ దెలువ వినా సర్వా॥
శా॥ ఆనిగాని యాండేవష్టవర పాఖ్యముపై దరహాసపంక్తులం।
బ్వేయగ బలికి గాంచి నిపు శోశవరు భూషాప్త డైన శంతకేలి।
లనుచు బుకంబు నాంత్రేది నంశాఖ వంశి మందహాసగాంచిన్।
ఘనమ లకబల వరంబు పాలిమూర్తి విలాసములెన్న చిత్రముల్॥
శా॥ భూలోకమున్నన బౌద్ధమూర్తి రహి నొంప్పుల్లులచినశ
ష్టపు।
శ్లోలాలాంబిత మూర్తి శైలసతుల హృద్యస్ఫుత్తి కీలత్వముల్।
హేళంబాలి నచర్య దెలుపతిని వనుంన యార్యారెవయార్యారి మె।

ఖ్యాతిం దెచ్చిని పాదచింతనలు గాంతే మోక్ష సంప్రాప్తము లు॥

శా॥ శ్రీరామా దశరథాని దివ్యచర్య చిత తుల్ మహామహా న నిర్లిప్తమై।

ఖిందుల్ల భక్తి నందు శౌరి హృదయ స్వాత్మైక చింతాక్రియా।

వ్యాయామంబుల గుర్తులందెలియు భావతేతమై దల్ చుండెడా।

దాయుత్తంబుగ చిత్తవృత్తి విను మా యుంభాల్ ప్రత్యేక్షకా॥

క॥ ఆ సాంద్ర సరయూ నది। దేశమునకు నుత్తరంపు దిశ వెంతరుగా।

కోసలమునే సంస్కృతమయు శాలి కౌశలమునే నీ యోగ ధాన్యకరవే

శలమున॥

వ॥ తద్దేశంబున రాజధాని రత్నంబగు సాకేత నగరంబు భివర్ణిం

చెద॥

ఉ॥ ఆ పురి భక్తి సాలములు అందము తేమన వచ్చు చంద్రుడు।

ద్దీపిత తేల నేగుచు తదీయ్య శిఖ త్రన కదుబ్బ దాల్చెనే।

నేపగి దింపె రంతు నవిచు నుచు శాల రత్నగణ్ల మెంబుతిం।

రేప తగ తేకుచు నగరవేముల వరావముల బిచ విడుచె తనే॥

ఉ॥ మేలుకడాని మేడల సమేళన బర్వది బాలకాంవ బుంతే।

లాంచత గానమై పరిచారసముల నీ వర్ణ యుంప దేవతా।

శ్రీలటు ఖూరాచి యుఖ్ఖరము ఇందుచు గాంచక కాంనుల।

మేళల మూబి శిఖ పర్వము దేయని ఖేతిలు వీరల వెనికయే॥

ఉ॥ శారపతి తేవ తీవకుచ పర్వతబృందవముల।

దుమేఘవముల్।

శారవతుల మరచ్చనవక స్తుతి వేపము కారకేకుల యుర్హా్త్రే

వటుంప గొనయ్య

వతే . . . .

తతి త్వారము లాల్ యుటుంచు తమ షద్ద మమేదుర నాదమొ

ప్పగన్॥

ఉ॥ ఆకాశకంబు మేంటు కాంనల తెలుపింబగు లంప దానివం।

దాంకిని ఖాంత తృంతూంత్రి వెగిల్చర సాంత యుద్ధతగా।

దాకెను చెంప్పు మారత్రిపథాశ్య వహించె భగీరథుండు మున్।

మైకొని గంగ దెబ్బై వనకల్లు గావెదలంచి చూడగన్॥

ఉ॥ ఆకసమందు చంద్రకిరణాల ఖచించు చకోర పాళియం।

తోల్ కడుతృప్తము ఖావహ వాడు నెదు కారంబని నిల్చన మేడలందుచి।

ఖాకవతేల లాంమల ప్రణ పూర్ణము గాంచ్చ వల ఖాలచాంచుయుం।

లాల్కసఖాంత తతులఖులాల తసత్తురికేగ ఖాంగెడిన్॥

చ॥ హాటకరుకాంతి చేకరుగనే వెను యుటుంచును విశ్వకర్మనా

యుర్వను దళు కొంత్తవానికశిలంట నిలుపుల మేడ ఖూంపదీ।

పములనబిల్లు చంద్రశిలపంక్తులు మాంటె నయాంతేనందుచం।

ద్రవుఖుల వక్త్రకాంతుల కెరంగ దాంచించె నయారే చిత్రముల్॥

చ॥ పవడపు గుంత్రిగల . వుల . ఖులవల త్రైప్పు ఖూంల పల్లకత్।

రవిలి వెలుంగు నీలములు దాపిన గోడలబరువ చేకటుల్॥

ప్రవిమలవత్రి సంకలితభాగములం వెరవారు మెచ్చెన్।

రవరవ సౌంధ్య రాగమున రాగము సంగు నుకెంపు జాయలున్॥

గీ॥ నీలములలతోరట్లు ఖాబిల రాలబొట్లు। నిద్దపు మెరుంగు ఉద్ధమ

వముద్ధగులకు।

బాదినీకె చిత్రపుత్రికలులే స్వర్ణమందిరములశృంగారములదెల్పు

సమములగులదే॥

చ॥ పసగదపు కొల్కుల కుందనపు పట్టుల పట్టువవారు దిక్కుమేల్।

తగుటు హారంగు తలవి వములు దరపూల పంక్తు యరత్నదీపికల్।

బిగి బిగి తమ శుచిపైడి కుంచెలు తెవాసులు పూలదీవనల్।

సొంగసు పచ్చంగు వేదికలు సొరదిగట్టుగ పొట్టుదే మనన్॥
మ॥ గజ బృందావళి కాంచి వీధి వడి వేగంబ లమేఘవర్ణ లిం।
నిజ దేహద్యుతి కిలిమ్మె ముంచు తతులా నిర్ధంపు హొల్దంతములౌ।
పజలిం సొరము దాన ధారలాంగిగల్లౌ బృంహితంబులౌ నవహం।
నజయింపం నక్షత్ర ములాంకటలై వరుసగాం. నవ్వచై మేఘాకృతిన్॥
ఉ॥ ఒకింటకర్ర వన్నె లక్ష్ములమై పెలు న్నతమైన గుర్రాల బంతులై।
చకుబ నకాకళించు ఉకు మాలక . లజ్జ . . . తరష్ట మై।
తకటక పూరి నాటుదిప్రదక్షిణ తీలల మొరపెత్తగ
లుకటటు దే. పాయుముప హహాశ్వ ములయ్యా సింకింత హెచ్చగన్॥
ఉ॥ దాతలవే దవైష్ణవ విధాతల నంతత దేవ భక్తిని।
ఖ్యాతులు కల్గి షాంధత మ . శీలు సంహృతి దీప్తి భాస్వరా।
పేతులు నిగ్ర తాస్త్రత విరతులు శాస్త్ర పురాణ గావరా।
ఖ్యాతులు తత్పురీ వర నిగర్వ మహీసుర బాంతు లెన్నగన్॥
ఉ॥ ధీరులు సర్వకార్య ములయందు తీతి సొరులు మారకాలటుశ్యం।
గారులు సంతతాభ్యుదయ కారులు శాస్త్ర పురాణ గాలబుధ్ధి
దారులు సామవమశ్వ గుణ ధారులు దారులు భూ దురంధరా।
స్వారులు దీన రక్షణ విచారులు తత్పురి రాకుమారులున్॥
ఉ॥ వైశ్యులు భోగభాగ్యఘనమై ఖవ శాలిత సమ్మి వపా వశీ।
వైశ్యులు వర్తక ప్రకటవస్తు సమాన సహస్ర విక్రయా।
దృశ్యులు రత్నశంకలత దివ్య గృహాంగణ వర్తనర్తటరీ।
వేశ్యులు భావగర్భిత పవిత్ర చమత్కృత భావ వశ్యులున్॥
క॥ శద్రులు గాలగణ ఖం తరశాతాద్రులు ధన దాన ము ప్రతాలయ
విగతాలౌ।
పద్రులు దార్ఢ్యల సమబలభద్రులు తనుగరి విభవ భద్రులు శూద్రుల్॥

ఉ॥ బాలులు చర్చనిర్జిత కృపాణ సమంచిత పాణులు గ్రహ।
స్థాణులు సర్వకార్యములయందు ధర్మ దురీణులు శరణాగతవ్రజ।
త్రాణులు సంతతాశ్రిత విధా. త కామ్యద సత్య వాక్సుధా।
పాణులు త. . వర చరద్ధ్వవ వీర ఘటప్రవీణులున్॥
క॥ దానాంచిత ఘలవృక్షా। విధానముల్ల పథిక ఘన వితాన చల దళీ।
గానంబులు విహగరవా। ~~గా~~ నా నంబులు తత్పురీమ. త్యానంబులు॥
క॥ నందన చైత్ర వనమ్ములు। యందమువల్ల పద్మాతి ఘటించు నందన
వనమున్।
సుందరములైన చిత్రమగు। కందర్ప విహార యోగ్య కరమై వనరున్।
ఉ॥ వారుని వారం (తీరం) సుకు వారులు వారల మేలుకాంకణే సొరల।
గారు చంటకుని చార పెలు వర్త్తరే మన్క నాల్గ్ల దిష్టర।
పురండలందు రంపి ప్రైకయు సైకాంస రానకంచు యయు . రు।
శరవమ్ముల వన్కదురు వాటుల తేటల పుష్పవాలౌ వికల్॥
క॥ నవరత్న చిత్ర గృహములు। నవవిధములు నగరిలాల నదవరీక
ముగులుకాయి।
వివిధ గతి చిత్ర కారకే యు। విలాసము తే విడెలుపు దంబుజవదనా॥
ఉ॥ మేలిక దాని రాంలవులు మేడలు మిద్దెలు రాజవీధులున్।
లాలిత గోపురమ్ములతి రమ్య గృహాంగణ హోమశాలలున్।
మేలగు గార్వ రచ్చలును మేల్మికి శిష్ఫులదయు యంత్ర గేహముల్।
హాళిదనంబు ~~ఘ~~ తరనగరి యందములందున రారు నేర్తరన్॥
క॥ ఆకాలిపల రాజ్యశ్రీ। సాకల్యము యారె సర్వ జిత్రేజి నృపా।
నీకవులు వైశ్య శూద్రులు। శ్రీకాంతుని భక్తియుక్తి తెలగుదు రెప్పు
డున్॥

సీ॥ అన్నపానాదుల కమితసత్రంబులు యశ్వమేధాది మహాధ్వర
ములు శివకేశవాలయంబు తపయ్యానమున్।
యంత్రపరమ్ముల రమ్యాంగ దానములు। భాగవత శ్రేష్ఠ భవ్యమందిరము
లు।
ధర్మార్థ వదాంత హృద్యస్థలంబులు। ద్రవిడ వేదాభ్యాస దర్శనశాలలు।
గీత పారాయణ లంనికేతనములు గలుగు రాజ్య విభూతి సాకల్యమెన్న।
నెన్నికలకెన్న శిఖమెన్న శైత్యమ్మనెదరు
సాప్పురంజెలు మేలుధరాప తీంద్ర।
చంద్రశేఖర కులతేజా చంద్రవదనా॥
సీ॥ తన విశాలైక నేత్రద్వయప్రభలన్। దీనావళుల బ్రోవ దివ్యరుచుం
డు।
తన వాక్సుధాధారవన సాదరుని మహామంత్ర రహస్యమున్ మరు
గుచుండు।
తన భుగ్నఖార్గళ సాహసి తామరసంబులు। హరిపదార్చన తలబురు
పుచుండు।
తన మృదుపాద పద్మంబులు నిరతంబు। హరిసత్ప్రదక్షిణాల్ వెరపు
చుండు।
భాగవతోత్తమ కీర్తనములు వినుచుండు।
పారకేళీ విలాసంబు మలయుచుండు।
దానధర్మ దయా సత్యమానితుండు।
చతురక్షరుప్రంచ భాషావిశారదుండు॥
క॥ యింద్రద్యుమ్ను నృపాలగ। చెందుచు భూలోక మానవేంద్రుల
రాజా।
చంద్రుగతి కీర్తి వెలయుచు। సాంద్రతకాసల ప్రహించ్రు శస్త్ర తనే తెన్॥

క॥ శ్రీ రాజకులగణమునకే। కేరాజులు సామ్య మగుదురిల నెంచగనౌరా।
త్యాగులు ధర్మాంతరులై వారవనిత దనర్చ రఖిల వంద్య గుణమ్ముల్॥
ఉ॥ శ్రీరమణావలంబగు మహోర్మిక లారగ పాదిపంట రాఘురుల।
వారి బాందు సరయూనది కావలఁపట్టు వీరున యేప్యా
త్స్వరు హావాద్రి పాతమయి పాప్పగనుండు తవద్రెండువే।
లారయ దారవాము దల మున్నది యంబురరాయు తేర్చు వా॥
ఉ॥ యూతని పాలనాహవముల నందాంక నాథాంకరిక్త వృద్ధిధా।
శ్రీతల దేవుడాత్మ సతి తీరుగ దాల దాంబని వచ్చితతప్పురాల్।
ఖ్యాత ధనా ఘనాధ్య యాం చపల దృష్టి భుజింపుచు జీర్ణగేహముం।
దాతత తాలకాప్పురము పోషిదనత్సె మగిర్తి వర్ధిల్లన్॥
ఉ॥ వారిలి నాల్ దభావనల పారములంత నివారుదమ్ములం।
గారితిం. యుజాడెశుక కోకిల కేకిమరాళ యూథమున్।
గేరుచు చుట్టు ముట్టు శిదనే లవినాదము ఖర్త్రలాలదనా।
సారస యాన దేవరతి సంబ్ర సౌఖ్యములుబ్బ తిల్లగన్॥
వ॥ అట్లు తిమనాల హారంబుగా విహరింపుచుండె నప్పుడు॥
ఉ॥ కాంతకు గర్భమున్ నిలిచె కౌరవతాలల నాడు నాటికిన్।
భ్రాంతుడు భుక్తి పానములత్తైని సుమంతయు దప్పమున్నవి।
శాంతి రుచాల్గాంచె నెనవడు మున్సైకము నాఖయు దారమంత్యన।
శ్రాంతము నాకి తాంటలు విశాలములల యెత్నము చల్ల దిలగెడున్॥
కాంతలు మల్లదింగారి పెగండ యనగంబు మబాలి వెల్లనై॥
వ॥ యిట్లు నవమాసమ్ములు సంపూర్ణములయ్యె నాకశుభదినవ
సంవత్సరన్॥
క॥ ఆదంపతులందు రమా। శ్రీదేవ్పు నికరుణగలుగ శిశివ్ప యుశసున్।
సుదకుదై కల్మష వి। షాదుకుదై యుజ్ఞానాఖ్యపావనందలారెన్॥

ఉ॥ యేవిధినైన కృత్యములనెందున వికారపరంపరాలికిం।
ఖావిరి పంచమాసములు వర్ధిలతల్లి పరంపవింపేత।
తేటవల దంశకఖావములదీనతలాల వారి నాల్గు మాసములన్।
శ్రీవము నిత్యైతం(త్రి) తలంపన సాధ్యముకర్మకష్టములన్॥

శా॥ కాలంతాకటి చేత మెల్లనట తద్బా బాల్య వెరారిదనం।
బాల్ కొందరు వింటుగాంచి శిశుపాపలరమ్ము తేకింటిలాల్।
బాలందూంట చునేద్దు చుండుమని మొంటుంకవాళ్ల చే పాలియుత
తేలన్ రాజునకూల(గ) గణ్యునకు పాళెంజెప్పిర య్యందరున్॥

ఉ॥ చెప్పినవార్తలన్ని విని చన్నకువారును సే బూరదనే గిదా।
గుప్పున బాలకాలవరుల కొందరి బాందువకాప్పులుంచిరం।
గప్పు యే దిక్కుగాకని నృపాల(త్రి) జేపాలకి నేగి యుద్విద్దిం।
జైపిన నరాలు చిత్తమున చిందర నొందుచు బాలింతి విల్లనెన్॥

శా॥ యేమిరా బారవకే త్య బూబా చిచివె యూహింపంగ నేత్రంబులు॥
నేమము జే మమ్ముక్షేత్ర పారవములు రాంమ్ము కమా పురక్షమ్ములో
శ్రీవరాన్యాకృతులందిని యాచార్య తరమైంచె నాల్గింది యుండాదెనా।
సావిగాంచి తిమ నిజి యుండవములు తేజుసూర్తి నింపాదెతున్॥

చ॥ యుట్లు విన్నవించిన జ యమ్ము నెవరి రుండు నింపురశు కిం
త్తయనిశువున కెంతటికి బూతు నాయనుచు నాత్మగతంము
న సం(త్రి) మంబు నొందుచు నిట్లని యెం.

ఉ॥ బాలని బూతం కే(ఘ్రు)మున బల్పుకొంరమ్మని బల్కనంతలాల్।
బాలని చెంత కేగి పుష్పభావము తీతినిబోడు కొంచున।
బ్బాలని రాజు మెల్లనిత బల్లంతి గమంగాని తద్విలాసములన్।
పాళి దలర్పుబూచి పతి యూర్లగతంమున చాకి యుట్లనెన్॥

ఉ॥ యూ బాంమ పుష్టి నాశికము నీనగుమొంము తేజెదంగు బూం
పులనీ
వైం చెళకేభం జు మ్ముల సమంబుగళం బుద రాంఘ్రు యగు గ్రమిరా।
. . . శిలయగంబు . . పదలపప్పు చెగల్లి నట్లు నా।
పాబ హాం పోల నాంపున్న నని పాప విలాలకవిలాస బాసుదై॥

చ॥ చంబుక వము నందుకేల . రు బాంకుంరచు న ప్పు పుట్టుకై
పొంనుంవకై।
కొంబ గున నంంట శేశవగ బూం బి దిగంచల యూంబి చెంపగా।
నిబిడమున సుకతై హాంరగు నీటు చెలంగగ పానిలాల్ నికి।
య్యుబల ల పెత బంపె నుర యుంబు ననంతి పృరంబు లాల్ నికిన్॥

ఉ॥ రాబవదూంల తాం మలతి రమ్య విలాం సుని బాలబూబవి।
భాబిత తీల నెత్తు కొంని భూ మిక మొందుచు వయద్దు లాడుము।
పూబా తతీల వాని పతి పొలప జజే యుయుచు నుండ వెంతి యుగ్।
రాజు సఖోష్ఠ లమ్ముచు రమ్యగతిం శిశుదేరబం బినన్॥

శా॥ వారుత్ బాలయుత దీయ్య శాబకుని వినని దెబ్బి యారప్పలాల్।
దీరంపం నివరి పొనపు గాంప్పనను ధాత్రీ పత్ర పేక్షింబి యు।
య్యారే బాల విలాసమై బరుల మోహా బల్లంతి వాతిల్లినె।
వ్యారల్వరని తులంచెరుంగు దారత పావర్త లవ రక్షిం పుడి॥

మ॥ ల నంరా బాబా నుబారు తేగి చెన దార వ్రద్దిల పొసక।
ట్లనుశృంగారవతీలాలంపల నం చే ట్యంబిల్లి రాం వంబిర।
క్షనంనిల్పంబుహాబుగాంచి మదిను త్వా హా వ్ముచే బల్లమా।
వనితా బృందము లారదెలుపు తిరు నీవతుంగను గొంరంతిరే॥

కం॥ వేడుక విన గొలదెద వింా। వాదనుగల శిశువు యువల వర్ధిల్లి
లులమే

కూడ తెలుప నీ దండ్రి వ్వరాబ్। కాదని వాక్యములు దెలుప ఖూడ
కుతింకన్॥

వ॥ ఇట్లు మదారాలాప వ్యాలు బలుకు చు బాలకు నిరాంపురే
ష విలాసమ్ములకుం బాకుబచున్న మహీపాలచంద్రు నింగన
యూధరా వల్లభా యుఖ్యాలకు నితల్లి దండ్రి పూర్వమ్మున వచ్చి
మాపాడ కట్టున వాసంబు చేయుచున్న కాలంపు బున మేమట్టి నీన
విధమ్ము నవిన్నవించెదమ వాకర్ణింపుము॥

ఉ॥ తెంపు రతి నుండి యుచ్చటికి యేగతిరెవ్వరు వారు వింపురం।
చెప్పుట మాకులాశ్యల వియె యచ్చి యనన్న నిబవ్ములన్ని
యయు।
పొప్పమతేక దెలువమన బాలువలవ్వ్ వనుబా బిపవెదా।
నిచ్చను క్షేత్ర యాత్ర కైనేగతి వచ్చితి విప్రబూతుదన్॥

గీ॥ మేర విరాని నబందు లే పూర విరారే వేర బ్రంపన్న వందముయుం
చిపేరు।
నిప్పులావ్వ యముమెల నాటి పుత్రి కొంటలేన। కైదుకుడవత్తపాలిం
చివరుసవినుడీ॥

క॥ పృత్తైలవారం దురువహా। వల్లఖు శేవింపకాలశివప్పుం వమునక్తై।
ఖెక్తై దమని వచ్చెదమిరు। మల్లసవమన వాసయమగళమంటిట
విందన్॥

ఉ॥
దానదయాప వమిత్రులగు దాంతల యెనుబ్ధి ధనవముగార్చినే।
వానుగ బాదలంబితి నివానవతేమ గులార వింటిరా।
పూనికదీర్ఘ గువారు నిపృల్యా నగణ్యానివెల్ల .. గనే।
ధ్యానవెనవర్తు పూర్వసుకృతమ్ముల వెంపుదలీల తృప్తజుండగన్॥

క॥ అవిదంపతులుమనాబ్। రంబున వమనవిహారింపగలదె సంతానముబా।
లనిజన్మక్షైం నపివమ్మట। వనిపా యాలవారు నాకసదతికక్షపా॥

వ॥ మరియునవ్వ్యాలు కుని యుఖ్యాంతి నామకరణంబు నవనీఖ
నకులాంనర్పర నిసుందరీలలాముంబులా నందమ్మునవిన్నవి
న్నవించిన వనుకొండవరసార వింద బూనంద మకరంద రసాస్వా
దవమదవదిందిర సుందరుండగు నింద్రయుమ్మ మహీపాల
చంద్రుడు॥

చ॥ పిబిపుల మోము బూచి రక్షసవమ్మన వింటికే బాలకుండరూ।
ప చతురలక్ష్మ కొండగుట జిహ్వా వర్ణమబాల వకుండరాం।
రుచి తగతింద యామతి మహారాన్నతి కెంచిన విందవమ్మనా।
ప్రచుర విశేష బావముల పద్ధతి దేల్చబగద్ధితవమ్యోగన్॥

గీ॥ తలదండ్రితేని తనయుల కెంచినదమర్ మేమిదెలుపదైవ
మెరుగు।
గానవానమేద్రు మానసంప్తి తిరీతి మంత్రిసెం. కుమారువరున్॥

ఉ॥ తెంచుటకేమి వింతమది శ్రీతి కెలంగ నృపాలబాయయెా।
చంచలనేత్ర చంద్రవముఖి సారసగంధి వనరాజయానది
ఖింపగనకుమారుకుని . త్రివిధంబున నెంచివస్త్రఖా।
శాంచితలాలనంబెరపి యందవము నొందుచు బుత్రునుండెడిన్॥

ఉ॥ బినితుమారు నాయగపు బంచెల వర్ణనాశేయశక్యమా।
వెన్నెలనారు తేనగపు వేచులు తెలచులు పాలలు వీధులం।
కైనుంగబరవ్వ చండ వెలవేడి యలంగని వారుతాలయయు।
చున్నవబాలమన్మదుని బూచియు మోహార సొబితాత్ములై॥

కా॥ శైంక్రా సుందరి వీని యందముల వయ్యారంబు నామేయిదే।
వానికం వమ్ములలాబ్ ఖిలయుండుటలు దివ్యసూన్వత్రి శాఖల్లినే॥

వినక్షింతువేయుంచు మవీడు కొంము ఖు।
మందిరంబులకేగి కావారవరుని। కులమును నిర్ణయమంత యును తెలిసి తెలిసి॥
చ॥ పదిదివసమ్ము బండి జనపాలుని సన్నిధికేగి భూవరా।
సదమలరీతి మీరధుగ పంచవనలక్ష్మి యెఱింగి వచ్చినాయది।
మదిసంశయమ్ము అడ్డె నెన్నడు వేదని మెంద భావసం।
పదలలరంగ ఋత్విజనృపాలవరేణ్యుడు సంతసించి యున్॥
తే॥ మిందయాంరస తీలచే గాంచె మాంత। సకల సౌభాగ్యమని తా సమ్మతముగ।
ధనము కనకపు లాంసంగె విదానతిల వడుగు గాంచిరప్పు డా జు ... ॥
వ॥ వడు గాంచరిం షంబాలు . రు పాంకాము షూంబి బుధాళి పాలెన।
జు దుత . వేదశాస్త్ర ములు పూర్ణముగా గను జైచు నేర్పు। వి
ప్రవంగల చెందు వాల్మాంకి నిరతాం శిగరంచని యోనతి చ్చైన।
పృథు ... కొంత్మ మంత్రిజన పృంగ పుదట్లు బుదేంద్ర చంద్రుడి॥
క॥ ... పునిగాంగరి పుల్ల శంకర నారాయణాని విప్రగణ పూంజ్యశ్రీ।
[illegible] వారదెప్పె భూపతి। దరికెక్కిన జూంబి కరు దాదవియగ బవెట్॥
[illegible] పంచబాణ వారం॥
పురాణ వేదశాస్త్ర విబల్। ప్రపూర్ణశీలదెలిపయి।
ప్రకాశ మహేంద్ర పుత . . ఘ్న దవ్యగాంనాంవక్షైదాల్
పరాత్పరుం డుంమిమదెక్కి పాలిపు . వేశ వేనికిగి
పెరుంగ నట్టి ధర్మశాస్త్ర మెద్ది భూసుటోత్తమా॥
క॥ నీతవందయుని బంధమ్మని। చేతాల్ మెాదమున పదుపు చెప్పుమసు । గుదా। 15
ఖర్వతాని జేయా తగ పదిపం। శ్రీతింబాం దింపు వుయ్య పృథ్వీసురేంద్ర॥
వ॥ యిట్లనంచు క్రూవారవరేణ్యనుపలక్షిం బ॥
చ॥ చదువు వృతిశాస్త్రి వర్ద శృతి శాస్త్ర పురాణము విల్లి భక్తి పరం।
వర వెరవార నేర్చుకొంను పారక రాజ సభాంతరం ముననేది।

దైవ। తంప్రా।
[illegible] నాల వెదాల్ యం [illegible] నీతనికి నా హాగాంవవాళ్ల వ్వరీ।
బ్బాహ్మైన నెక్కవవత్తు రాము వల బాల్య సంబ్రేమ బావమన్న వక॥
సీ॥ యేదేశ వాశి బానె బ్బాహ్మణు మంచి యెప్పటికి వచ్చెను వీనిజనకుడెవరు।
వచ్చిన నేమి యాప్వసుధామరేంద్రున యింత వకళ విపృత్ర దెట్లు కలిగె।
కలిగిన నేమి యుక్కటికి కైఖాలగవునె। తలదండ్రె రుంగరు తలరయాది।
తత తంత్రి యుంననీతని రాజ్యసంపదవును నీరితి చెంచునా యిందువదనా।
చెంచగా కేమి సుగణా నాగాంభీర్య ధైర్య.
యౌదార్య భావంబు లత్యంత భాగ్య గరిమ।
శాలి వతెనంయు సద్గ్వా జూలయుత।
శీతనికే తండె సాటి కుప్రతి పతులిలన్॥
ఉ॥ దైవకటాక్ష మేసకల ధారుణి పాలందున పాలికి కొల్త్వరాం।
భావనతీల భాగ్యసు బహుభద్రకరమ్ములగల్గ జేశిరాంకేవ।
జీవదలాక్షి పూర్వకృతశేషము తేటికి వాశి యెరుండ దా।
దేవవిభువేంద్రులత్పు తుని దివ్య చరిత్రులనెంతురే అకిన॥
క॥ అని యను విప్రశ్లాఘకపురజనములు వర్ణింప సప్తసంవత్సర చెా।
వ్వనతీలుడగు బాలుడు గను పెంపగ . బుఱ్ఱా బి . తెంగ
పాళ్ళ నైెయి॥
సీ॥ నిగమాగమజ్ఞాన నియంతి శేరబూల్లు। విప్రపుంగవ్యలరారింబి
ఎలితె।
జపతప వీరతిప్రవక్తర ధురీణులు। తీరాకు మాయు నితెంబచాబి।
నయంపుగాను వనయనము కూర్చి జేయుచు। వలయు నావిని విత్త
తీలభిలప్పుడు।
వానిబుత్రింబు నిదాన నమ్మి దెలయిత సందేహము వ తెలి జనపతేంద్ర।
నిబుశ్యాహం వమ్ములకేగి యవ వెరయు వచ్చి

విదితవిలాస భాగమ్మృగ వేములకేల వివేకశాలికై!
బాంధవ వేదు తెమ్ము సంధియు నావయు బాంధవ కవి సంపుర ధంశరక్షమా॥
వ॥ యిట్లు బుద్ధి నెంచి యుద్ధ రా మరకు మారవరే క్యా కరారువిం
దంబ యుత్పర్య చంద్రుని కరాబ్జమ్ములం కైక్కొని రూపర తాంబూల ఖండం
బాన వాంబరాభరణంబులాంసంగి ముదమ్ము నొందించి పెండ్లి
యు॥
మ॥ వలపారంగ మదంగ యుక్తుల లతా వాద్యయోగ వక్రేష్ప వి।
ధ్యం వయూర్య్యని యుద్ధ దెబ్బ నిబవాగ్దా శ్ర్యా తి దేవా వని।
శ్వల భావమ్ముల నెవ్వగాం దరహే యాశ్చర్యమ్ముగా విన్నవిం।
రలు రాజేంద్ర లెడెలవి యెవరా యుంచు మొదింపుచున్॥
క॥ బాలు · వి శుభ సంపద క్షమా। పాలుడు బాంధ గాంచి తనికా యడు।
ఖ్యాతి దేలా యుంచిన వాడే। వాలా యంపు ముద్దు కొడుకు వసుమతిలో
నన్॥

వ॥ అని మార్గకందళి తాంతరంగుడగుచు॥
క॥ దారక చిన్నక నాడక్షరు। వేదాదమతి విద్యలవి యెటువెళ్ళునా తెలియు।
బరికింతు మనము చదురకు। సరవి నిరక్షించి యతుల సంభ్రమలీల॥
సీ॥ గురుశిష్యతెదురుగా గర్వ్యండని యాలించి। పండితోత్తములు వర్ధంతమునిచ్చి।
బంధువర్గమ్ముల బరంపి. శిరావించి। సచివుల నిరుగడల్ వక్క సునిచి।
గానవారవిశాలవిఘ్నముల నుపిల్పించి కవిబుధోత్తముల పరగతు ఘటించి
సామంతరంగం వస్త్రాదుల ఉంచి। శిల్పశాస్త్రజ్ఞుల నెంత గూర్చి।
బాలుడే యేమి చదివెనో శక్తి గలిగి। విచారతారంబెడి చివరణంభూరుశోధు।
మొగముకు కను దాలు బరినవ్వు మొలకలెత్త। గురువుతో బలెశిష్యని గూం
క్షి యుప్పుడు॥

శ్రీ
శా॥ తేంతేమినా శృతి శాస్త్రపారముల విశా. నాశ్లి వాంఛి సుతున్।
శ్రేవంజె విద్యా తియి విద్యల యు నాస్త్రే వాంతి రేకవమ్ము చే।
భూవినా శాస్త్రనీ బుధాబిత్తముని యుష్మా దేవ చంద్రుడంశ।
ష్యా మాశ న్య స్త్రీ తిగా వరింపు మునియా భాషింపె మోదార్థుడున్॥
అప్పుడు.
ఉ॥ బాలుడంతే ఆ బుధాబిన నగు బాటూ పరాకాంక యంత శేకక్షమా।
పాలుడు మంత్రి పుంగవులు బాంధవులందరు మెచ్చ మాధురి।
శీలిత వాక్సుధారస విలాసము తేరవడగా పఠించె।
మేత్రా అసవాశి రూంకృతి బుధధ్వని బాల్యగతన్యవమ్మునన్॥
క॥ ఆబాలు నిశారవమ్ముల। నాబాల సుధీ బన వమ్ములా నందముగా।
పేబా సుటుంచు మెచ్చుచు। పలుబల్వ కళాధుర్య మదుబలు చెదురెలయున్॥
వ॥ గురు చెంతాల్ బధ యుక్తి నేర్పులను యిలా గ్యండై నవిద్యార్థికీ।
దెరచ్చి వంబూపె బుద్ధులను నింతే బాలు వంబా వసా
వరుడుండే రబువా బులుంగ బమలు వర్ధిల్లు ధరాభాగమున్।
కరుణా సారరసంపు చేరనిపే కౌలక్ష్మి కరంబాంపు గన్॥
క॥ ప్రజకుల సంతోషించిరి। రక్షసమ్ము వరశిక జనులర పొవ్యనెఱిరి।
త్య్యక వాజ్ఞ వృత్తాంతము। విదచించి తిరసమునడ నుచు వినుతిలీలన్॥
వ॥ మరి యనవరతి మారశేఖరుండు। కులవిద్యా విశారదుండై బా
లచంద్రుని విధంబున దినదిన ప్రవర్ధమానుండగుచు.
చ॥ ఉదయము వంచు తేచి విధుధారి విసురావలి తొలడ గూండి పం।
ముదమున సాధనమ్మునజు అపి మోక్షర వాంపతి ధ్యానశాంతిపై।
కుదురుగ వాసనంచి దినిగాంధ తపోనియతింజెలంగితా।
వ్యదనము నందురా బువతి తల్లిగ నుల్ల సతిల ప్రిమ్మరున్॥

శా॥ ఇష్టాన్నమ్ములు తృప్తిగా గుడిచి యందిచ్చారతిం గాస్త్రలి।
ద్రాక్షింబులు బహురాజు లాసని యమవెంతల్ ప్రేమచే దెల్పువన్।
శిష్టాళి తమ తోడ గాఢి తురగశ్రేష్ఠావలంబూని సం।
తుష్టిం స్వారి వెడలెను సంధ్యలను నిర్ధాంతా ఘనసంబంధులై॥
గీ॥ పల్లకీ సవారి పట్టు జిల్లెలందు। స్యందనములనశ్వబృందములను।
గజములందు స్వారి గౌరవసంపూర్తులు। పలుప వేశ్చె బాలు డెలమి తోడ॥
వ॥ ఇట్లు స్వారి విహారుండగు। కుమారశేఖరుని విలాసంబు
లాలోకింపుచు సాదు సంధ్యాంత విహారకాంతాలతా పుంజంబు లెల్ల
వర్ణింతురవ్విధంబున॥
సీ॥ మదనుఁడే తెంచె నీ మందవతి జూడవే। మదనుఁ డనంగుడే ముదయాస్య।
భగదవే వేల్పు వేల్ తొంలతి చేక్కింపవే। వేయుగ నప్పుడు తేపు విరుచబోక్ష।
మంబు లాల్నతికేకు మారుంతాల్ సుందరి। ఘ ణాన్నిజంబుల తేపు సరసవాణి।
వలకాంబరుండే మెయినలికీన వృత్తేక్షుజో। మోహదృష్టులు తేపు ముద్దుగమ్ము।
బాలసూర్యుడే మోమఖీకింపుమో యుంతి। కాంతి నింతేకంటె గా. మతుడు
కనులచల్లదనము వన ఋక్షుసద్భక్తి। గలుగు యుక్ష సాక్ష్య దలరుబోతి।
గీ॥ యూచి విత్తనయుందు రాజపేటలలోన। నిలచి నృపతులు గొంతురెలయి।
యింకులేరారు దుదివ్ ... కుమారులలోన। నడచె నాకాస్త్రశక్తి నడువలేరు।
యూరవ్యతర గాత్రుడారు జవీధుల। బరువైనాస మాలంబరవ్వ లేరు।
యూరయా లాలు యుండు పౌరజవీధుల। మెంలాగ సద్భక్తి నారతేరు।
యుత నిచర్యల మానుష స్థితి దమర్చు యుతని మతి యుంపబాలు దుశేవ్య
తిలకి।
తాప పాపాదులంని యూ ధన్యమతిని। బూచుమాంతలోన బా యుసాసుం
దరాంగి।

సీ॥ యూతని తండ్రి పూర్వమున దొనిస్సి తపంబులు జేసి గాంచె నాల్
జీతిమృగాక్షి భూపతి యను బిడ్డ విధంబున బెంచె నెమ్మనం।
శ్యాతి దనర్చె నీనగరి కాప్పురమున నజునాలకెల్ల నెల్లా
పాతకమగల్లు ఇంగవట పావనుడీ ధరణీ సురుండిలన్॥
గీ॥ యింతదెరుగని చదువుతంటైది చటతేవు।
యింత దెరుగని ధర్మంబు తెందుతేపు।
యింతడి వ్యనిచితరగా పెంచలేదు।
యింతని సమానుడితడై పూర్ణ్యైందు వదనా॥
వ॥ అనియిట్లు నేకప్రకారంబులు ప్రశంసింపుచు పౌరసుందరీ
జనమ్ములు మనోహరలీలల। విహరింపుచుండు మరంత। యుద్ధ
రపో సురకుమారశేఖరుండు॥
ఉ॥ . . . గతి బాలగ భాగ్యముల నింపుదలంపు సుఖావన్నతస్థితి నే
రాశిల వెంది మహాంఘు లరవ్య గు జాలన్నిత తెమనిచుండ పే।
లాగుల తత్వశాస్త్రముల లక్ష్య లక్ష్య సుభావ గోచరుం।
డైగురు తీలడా వెలసె వంగ ధర్మశరీర ధాతి ద్రైం॥
వ॥ మరియును సకుమారశేఖరుం డభీక్షా భ్యాతి రేఖింపులవ
లరుచు నాంకవినా డొత్తగతంబున॥
మ. కో॥ నేను బాల్య్యాభి వృత్తి దండురు నెమ్మి నిద్దరణీంద్రుడున్
మానితమ్ముగ బెంచె నేటికి మాకు తల్లి తండ్రి వ్వరుడి।
గాన పైతృక కర్మ నేనుగాన కుంటిని నేనయు।
జ్ఞాన మూఢుడ పాపబాలుడ సర్వపుణ్యవిహీనుడన్॥
వ॥ అనిచింతాపసమనివత యాలాయమాన మానసుండగుచు।
నిఖిలవేదవికుల సలిస్తారంబు। గుర్తెరుంగుటకై। రాజదం
పతుల సన్నిధానమున నరిగి। యుడుగుదమని నిశ్చయించియు

ఉపాసీ॥

ఉ॥ భూసుర పుంగవుండు తన భామ పతి దేవి యను నన్ను మేదకున్౹
వేసరి బాలయు దావిలువ తే డక పాతని ఖూచి శేచి ధాత్రీ
సురముఖ్య మాయడకు విస్గు . . . వచ్చి నకారనంబు రే
పాని యెరుంగ జెప్పవలె పాంబిత వుత్ సమకాంర్తు మన్నయున్॥

క॥ యెన్నడు రావిచ్చు తికి బన్నక మారా యుటంపు చేకొని పరవు౹
దున్నతి వకించ వై. గ చెప్పరగ నతడు బతెక. చింతాన్వితుడై॥

శా॥ తండ్రి దల్లి నిగాన తత్పమాత చే తాత్పర్య తేలారతిం౹
పేంద్రుం బారగ జెంబ సారు నవు యెంతే కాలవనుం బాసే నా౹
తండ్రిం దల్లి యను విప్ర పాటు లబాదరి పెంతురా పందవుచ్౹
తండ్రే షగ నెరుంగ జెప్ప వలెనా తాత్పర్యవనాహింబుడే॥

శా॥ వేరే విప్రులు నన్ను జెంపుటకు గాలింపంగ విపాకే తికిన్౹
తీరాం జొప్పరగ జెంబరే ద్విజుడనై తింగానవ్రై వెలి కికిం౹
నా తరా ధస్సి తిమత్తర క్రియలు వే యుంగా వతెం దవ్పినం౹
ఘోరంబౌ నరకార్తి లబ్ నబడ చేకూరంగ పాదేవరా॥

క॥ పంచాంగ నియెపావి జన్న౹ మఖండ వుగాంగలుగు శుకృత కర్మవు
లై దుఃఖా౹
మండల పాయుక నాట్లై౹ నింతుద యూరవవుబాన వెర యుంజెప్పుమా౹

వ॥ యిట్లు విన్నవింబి నకు మార వరేణ్యు నాలోకింబి మహాపాం
చంద్రుం డిట్లని యెవ్వె॥

శా॥ శానాబి న్నికు మార నీ సుకృతి శాలభా దీవ మెతి రేతి౹ సు
భా నా తల్లి దయుతల జెప్పితివి మెచ్చి నీకు బాలధింపెబం౹
తానవావర్ధి తిబాంధకలల వు౹ ధర్మార్థుండ వెశ్రీహరి౹
ధ్యానసంపూర్తి దురంత దాపళ ఖల ధులీ దా. ంతుగా పటంతిగన్॥

సీ॥ నిట్టలప్రంపన్న నీతండ్రి భార్య తిలకాం శేకు శేవింప కాంతుకవును౹
నీపుంరి కేతెంబి రాపింప రాం న్ని నాజ్ఞంద నుతద్ధర్మ బుంధ వేవ్వ౹
నీకు తాం వీమ్మ దినెలల్లా కున్న తల దండ్రి వ్పుతి బాంధిర వ్యార్త
మేము దెలసి౹
బ్రహ్మణాలకుల మొద బాంప్పుబిత్తము లేక నింతకాలము బెంబితివి
ధమున౹
నిట్టలాన్వయము బు సాన్నిరు వేట్ట నాముగ౹ పాంరా వింతు కుల గోత్ర
వశ్వతేల౹
కర్మము. గాక వైత్రు కర్మమరయ౹ నీకృత వున్నవజే యనుంతు
నేవంవ్రుతశ్రీ॥

క॥ కారుణ్యాద్యదయు కాలకు౹ మారుడు తలదండ్రి కర్మ మార్గమ్ములకా౹
ధారుడయి నిట్టు నిట్టుకు౹ మారా వర్తింపె మూర మారాకారా॥

యిట్లు బోధించెను॥

క॥ అయ్యవసరమున పారులు౹ సయ్యన రాపింబి తన్నివజ్ఞ కొండెంది
య్యదకనిబతోను౹
పారంయ్య నిబని యంట్లు౹ దెప్పురురు తరతలన్॥

ఉ॥ దెప్పిన బ్రహ్మ హాత్త్త వులు ధీరమంతువ్ పు. . . . వేండ్రవే౹
మెచ్చు లు గొంపు యుట్ల నకు మేలు లఖంపగ నన్నిదెలువచున౹
చెప్పిరప్పై ప్రశక్తి యులునే యు నాంవర్ష్తి శాస్త్రరీతిచే౹
పొంపువు లేక వారలాంగి భాబనమున్ దవలింబరం తయున్॥

ఉ॥ శిష్పణాములు: అక మార వతి బి తావు బు యాత్రదృతలసు౹
ఖలక. . ధరామరేంద్రు లుంకులలమ్ము లాంకలకై౹
చెలకటుస్థి తెంయా శాలవి భూ సమాన తెలావే౹
రాక శాలకలక్ స తంబు రాబు గూడి భక్తిచే గ॥ ౭॥

శోకం మే మొగాక బాలక శోక దెవ్వరంబు శుచి।
ష్టక భావగర్భి తాల్కు లన్ వచింపు చున్।
వంచి షే శతిలస న్ముఖి పాదరి మురారి శౌరి
కృష్ణా కృపాని ధీ యుతంబుగ సమ్మతింతుర ష్యతున్॥—॥
శాక.. సాదునైన బ్రస్తుతించి బాగానరా। లోకరక్షకాధ్యు దాత్మయొనరించి
పృచుండను
శ్రీక దాపకాల రామసంఘు మౌశవాం తాన్నైకపత్యతల నుండు వచ్చురి వరమ్ము
వనిబు
వ॥ శ్రీపురుషులలార నాంకరు। సాధరమా తన్మని సమర్పణము జేయరక్షు।
క్రావపరతంత్రత నొందరహా। పూర్వ శరీరకు కృత మగు శైలసుతా॥
వ॥ అనిపరమేశుండు బలుకనత్రికుమారిం విశేషనామసంస్క
రణా లానర్చు, చుంబులకె సర్వజగన్మాయని కటాక్ష సాగరమున
మునిపౌతకవి తాదవులం జెకలంబితింక శ్రీహరి పదభక్తిగ
ల్గ పురివందరు నందురశేషి బాల్యవుల:
శా॥ ఆరాజేంద్రుని శౌలనాహావములు పుణ్యా ధారమ్మై యెప్పుడన్!
శ్రీరావా శ్రీ.ము.వెంకయ ధరిత్రీ దేవపుత్రుండు తాం।
బారహాక్షిం నిర్వహించు చుండె నావశే బందవమ్ముదే
కార్య విస్తారవర్గముల్బరి కించు చుండె నాం నిజ వ్యావర్తముల్॥
పెట్టువా॥
వ॥ అనినవదా. లా మంబు నువలక్షించి యావు శుచితియుట్ల
నిచెం॥
ఉ॥ బారుబశిరవేత్రి విమంచకొగ వింటు ఘుఘుంబియుంటవా్య
పారవము తేకనుంటు।
వెరవాసరి వారల లాలనటంబు తృప్త్యం।

గారవిశేషములకై దారుకాలక విచార గోచరుం।
దైరవశింపు మంపు పతి కవిత్వధము నివ్వరింపు నెత్తురన్॥
శా॥ సాధ్యాంతస్థములో నికే గతని నా సాపావనుల్ దాటుచు!
శ్రీ ధుర్య ప్రముఖాంగ ధీధితులు రంజిల్లె నే. సద్భక్తిమై।
తాత్రిధీ నాల నదత తర తన్నిబంధితము కాంచె య్యా రవెవ్వంటవే!
రాధి గాలివం కాంతే గుపుందురనర మ్యసన్మూర్తులాంచావరగన్॥
వ॥ యిట్లరిగి యమ్మహా హాల బందుని ఖాండగాంబి మందస్మి
తవదనారవిందుండగు చు కప్పు దురనిల చికరక వులంబులు
మకు శిం బి విన శ్రీ వద నారవిందుండగు చు। మధు రాలాప
ములనిట్లనియె।
క॥ ఓ మానవేంద్ర చంద్రమ। నే విపామున్ని మొదలొన నిఖిలార్యతచే
నే మేరమందునని మది లోతుమోదక్కి ఖసింబె లాభమునందే॥
గీ॥ యే ప్రయోజనత్సైన విందే కృతించి। త్రిజ్ఞ పరిపాలనము జేయుమ
కరుణ।
మూరక విందు గుడు చా చుడుంట దలచ। పౌరష భూపకీర్తికి బాధిగాంచు॥
మ. కా॥ తల్లితండ్రులరీతి వనమువమున్ని విరోగ వెంచి నా।
రెల్లదంబుగ నిట్టు బారక పెట్టు లుండు ధరిత్రినే।
తల్లి తండ్రు తెరంగ విరాగ వేదాంత దైవమౌలంబు।
నల్ల సమున్ని వనమున్ని యుంటితి నల్లవాండు కృపానిధీ॥
వ॥ ఇనివన్య్రశాంతరంగితలిలు కనుండై మహీపాల నాయకుం
డిట్లనియె॥
శా॥ ఓహా విప్రకుతేంద్ర చంద్రమ మరేయనువ్యాగ వినిపింపనే।
మోహాతీతం త్వాగ్ ఘనరాజ్య సంపదలకారాధ్య తాపహము ఎవ్వేచెరా।
దేహంబూరకకష్ట పెట్టుట కు సందేహంబు వాక్పుత్తరా।

భావశక్తులు కార్య తంత్రములపై భావంబు బుట్టించెనా॥
కా॥ ఆత్మానుభవము లేందె దేవునికి నాయమ్యాత్రి తుతుల్।
భక్త్యామాత్యులనేకు వశ్యులగదె భేదంబు నీకేల నీ।
సత్య జ్ఞాన విశేష భావములు విస్తారంబు దీపింపలా।
సత్య తత్వాహావము భావించి యుండు మీటనాయాసంబు అంతే టికినీ॥
చ॥ ఉదయమునందు తేచి భవదున్నత లీలలు జూచుచుండగా।
నందపెడు భావమాకు మరి యొంతన తేటికి స్తుతు మోహపం।
చుదలవి యు. నీవె యుని భావములాల దలపోత వెనుకడీ।
దయాత తత్తి మాట తెప్పడాడవు యెవ్వరు నేర్పరిజ్ఞు నై॥
గీ॥ అన్నిభావ మేలంటించు యార్పు దేవ పాళి బహు దేవప్ప
కులము నందుతేచి బలిమి మదిభావంబు। కై యు వాంకదెల్పు ఆ [illegible] స్తుతి॥
క॥ చిత్తవృత్తి గాదే। యూ బంపు నదేల యావిన యావనీతతి యూలా।
బంచ బలకెత నవల। రాచ కుమారులు వినంగ రహి దెలుకొంత్రం॥
కం॥ భావదేవుండవు పనిచే। . చరి దెలబి పైన వేదినియే।
చోదేశస్త్ర తుపెట్టినా। మొందవన్ను నకొంచి దెల్పు మనవా వినిపృతే॥
శా॥ యింతే కార్యము దాచె దేవరుప యాపింపగ సంతోషి.।
స్వాంత స్ఫూర్తి కెలగి యుండు మ. నా సావిత్రి కటాక్షించితే।
నంతే బాలనమం యున్నము చు ధైర్యస్థైర్య గాంభీర్య వి
కలం తీవ్ర వీటాకని యొత్తు వర్ణముల నాబందెలుప చుం మ్రొక్కెదన్॥
వ॥ సమస్త బంధు విహితమనవన్ను X వేతపద్యాత్యంతరబు ప్రమోద
మానసమ్మునవెలింంచి। బుధ వర్గమ్ముల సేవించి రాజు దంపతుల
యనుజ్ఞగానింయాం నంద కేంరళి తొంతరంబుండగుచు పురం
బు వెడలి బునియొని వృక్షంబున.

సీ॥ పాంచాలి కాంకణ మగధరాజ్యమ్ములు। దేవస్థలమ్ములు తిరిగి తిరిగి।
పాంచాల బర్బర పాండ్య దేశమ్ములు। పుణ్య భూముల జూచి బాంగి వెరిగి।
సౌరాష్ట్ర పాంచ్ర వీర కాశ్మీరాది పుణ్య తావముల గాంచి బాంకి బాంకి।
బంగాళ నేపాళ వంగ కళింగాది శిల్ప తావములాలట జూచి జూచి।
వికాస దాకాస్త్ర విదేవ వసుధలందు। క్షేత్ర ములకేతెంచి కెలగి కెలగి।
ద్రవిళ మాతృ మాల విదర్భ మున్న్య। ధరణులందు న శేషేల వసియసి॥
యుత్తరమ్మున.
కా॥ నానా దేశ విశేష పైచరుల విన్నాణమ్ములం జూచి యుం।
తెనె యర్థమ్మున వచ్చి భక్తిని మరక్తిం యుక్తి గుర్తించి త।
ద్జ్ఞానాధ్రశి యాప దెలుపుచు సుకారం బారాక దాత్రీసురుల
దానం దమ్మున మంత్రి శావనికి భవ్య స్ఫూర్తి బాదల్చు చు॥
వ॥ యవ్వారి పాల పంపుప లక్షించి యున్నని యెం.
పంచ చామరం॥ విలాస తెలుపు దేశ్యములవిస్త యుప్రభావముల్।
కెలంగ జూచి వచ్చి నీకు కెప్పి నాదగాని యు [illegible]
తభావ విశేష ముల్ చూకార తెలుపు జూడగా।
వశంత దాక్షు యు ప్పు తంచు పాంచ నమ్మ తించి నన్॥
ఉ॥ భూపతి సంతసించి ఘనపుణ్య విశిష్ట తలచేతవా।
జ్ఞా పరిపాల కుండవగు నద్భ దా కాలచి. కత వమ్మునన్।
పాపము తెల్ల బాయకుల పావనము యెవ్వ సమస్త రాజ్యముల్।
చేపరికించి వచ్చి, యాపవిత్రపి జేసితివని దెల్పు యున్॥
ఉ॥ ఉత్తరశ భూములు మహోన్నత మైందిన . రు సంచు .।
పత్తరలు పాంధకారములు బాపరమా పతియుండు నంయునే
సత్తవి పంటి లాల్త్తములు సేవ్యులు కాంపరంబులు రందుకే।
ఉత్తర శభూమి నేగుటకు నాప్పితే మొసవన తాల్ప... వ॥

యుక్తు బలికెగా

మ॥ ప్రకటాత్తాన్వహము తాల్చ నాళ్ళు కాని దీపసహావృత్తి నే తేరగా।
శకలంబైన వనాయనంబు దాంటకే విఖ్యాంతినానావృతేం।
ప్రకటాళ ద్వమల ధ్రుతయుక్త సరాజంబైన వార్గంబు గా।
నకతప్ప రగడు తప్పి గానన తువం గలవంబులు గానకనే॥

ఉ॥ మొదటియుకింత తేకనటవాడు దినంబుల భుక్తి దానమున్।
మొదరిగాన కుని కి హారి మేని ట ఒక బ నియాత్మ ల।
క్ష్మీదయా తెకకష్ట దశకే విధి బాలుడ జై కైవంపున।
ఖ్యాతి విఖ్యాత్త మయందుమది బాంకుచు చు తాలకులనీ తలకు
షుగ్॥

చ॥ ఉలచట దీర్ఘ కొంచు నాక యాము మమునందు విచారమొందిన
ద్విలని తప్పైన దేశ్యముల తేమును బర్విత్తేగాని యంతయుం।
మంతకష్ట రాజ్య మె యోగ్య దల మాంటాచన చైతే దిటకిట్లు వచ్చి నిల్చి।
తలవన. సంపదల మ[illegible]కటగ చూచి తెదకిక యుండులగ॥

ఉ॥ దకుచటకే మి పూర్వకృత ధర్మ మచూత నే వచ్చి తిచ్చకే।
బాంకు చచు వల్లబావులది బాలరు మందర నే ముఖార్ధ్యమున్।
పెకుబలు గాన వచ్చనా కాం ప్రీతి నిఖాంత మటంచు గాసవం।
దకటతేక దూరవధ ముచ్చటనుండి యుతేచి పోవగకే॥

ఉ॥ ద్వాదశ పోఖకేళన్నతిని దాటి మొకించుక గానరానిదే।
గాన సమస్త భూతపుల గాధ విహార ఖ్యాతి. తంబులా।
ఖ్యాతిత తైం చెలంగుమను ఖ్యాతి నలలవని వచ్చి పోరలన్।
మొంద మెలతోర్లు నేత్తి తాని బాలుడను నాకట లేవ మొందగనే॥

ఉ॥ కొండవరనా మునందు రవి తేలతలర శ్యామనందు గానరా।
దుండ ఖయంబు దాల్చున వమేహారదధి ఘోరష యనర్చ వందన।

ఖండన ఖండ లాచక్షిత మహారిమ ధరంబాంక మొందె ఖరాంబియు।
ద్యుండకు విప్ర ఖుంగవృత హల్యుని వేరి ఖ ముముక్కు దాలచియున్॥

తే॥ నిశాంతర.. మున నిల్లినియె.

ఉ॥ దనత... గాన ద విప్ర వచ్చరు చుంటి నిదికుబటే నిచందా।
దాన సహాయ మివ్వరిట దారిగనుండా నరాదు క్షేరమా।
బానికృపాకరసన్నిన విచార... నిసహాయములన్।
మానుగ భావగావలయు మానసపూఖులాం నర్తు శాంతికిన్॥

మ॥ హరి ~~[illegible]~~ కంచాంత ద శాక్ష భక్తజన వర్యత్రేయాం లంఘ్ర యత్రే।
కరుతె వ్యారలు నీ వెరా. కత్రి ఖగ తక శ్యాకా కారి దయా।
కరతలా పర తంత్ర మూర్తి పని హ్యాతకంబాత మందిక్షేచే।
ష్కరి యుంతు ఖ వరియ్య నామ ములు ఖుం విశాకర్మ నిర్మాలమున్॥

శా॥ ఘోరారణ్యములందు కెంది హారి గాలిలహారి వాలనీ।
కారణ్యంబాంక యుంత మాత్ర ములు ఖాక్షంజే యు రాకన్నమా।
కేరి చికిబట నీ వెగాంక నుచు మాహంతు ఖు విశా దేవరా।
శౌరి కృష్ణ ముకుంద కేశవ నను సాహాయ్యమం జేయవే॥

మ॥ మునుచి కుల దామలు నీకృపాకరసము చే ముల్లోక మయన్ నిండ।
గీర్తి చత్తలల నాంతమ్ము బంద ముల వర్తింప నే నేరకై।
స్తుచ మునాగర్వ విదూర దేవ ము నిసంతాప నాంత్రితా. ధారగా।
వచనం స్తుత్య మ నా హరా సకల రాంష వాచ్య లక్ష్మీవరా॥

ఉ॥ అపరలాండు జో వ్రులద యా పరతంత్ర తబ్యు చు నీవు నా।
వ్యాముల్ల బంధనవిహార విచిత్రములు మెచ్చింపలా।
నాపము బుద్ధి సర్వ మఖనా వెన నామము నీకు గల్లెన్॥
నే వంకించి గాంక్షి తేని నినట్టి ముని ద్రవమునాల్చి వుందిరా॥

యుష్టి బలికీగా

మ॥ ప్రకటోత్సాహము తాల్చి నాక్షుణ్ణకాంతి దీపసంవృత్తి నేర్తరగా।
శకలంబైన వనాయనంబు దాంతికెవ్వి ఖండంతి నానావృతేం।
ప్రకటాత్మ రూపములుధు తరుణ్యాగ సరాజంతెన వర్ణంబు గా।
వకతప్ప రగడు తప్పి గానవదువం గాలవంబులు గావకకే॥

ఉ॥ మోదమెలుకింత తేకవటవహాడు దినంబుల భుక్తి దానవుల్।
మేదరిగానకుని కిహారి మేనిట ఒకజా నియాత్మ .ల।
క్ష్మీదయతేకకష్ట దశకే విధి బాలపడి జైకెవంచన।
బ్బాదివి ఖిత్త్రవయుండుమది బాంకువచు తాలకులనీ దఖకవు
జంగ్।

చ॥ ఇలచట దీర్ఘ కొంచు నాకయోమవచవందు విచారమొందిప
ప్పలసి తత్త్వైన దేశ్యవుల వేపునవ బర్వతేగాని యంతయం।
పంచకష్ట రాజ్యతె ద్వ్యదల వేశాల్చన తైదిదికిట్లు వచ్చి నిల్చి।
కలవన. సంపదల కజగచాబి తెదకిర యయుండుల్గ॥

ఉ॥ దకారిటకే మి పూర్వ కృత ధర్మ ఫలంబాత నవచ్చి తిచ్చకే।
బాంకుచచా మల్లి భావులది బాలరువమందర నేమి పూర్వముల్।
పెకాభలు గానవచ్చపాంకా ప్రీతి నిఖాంత వలంబుగా సమం।
దకిటతేక దూరపథ మచ్చటనుండి యుతేచి పోవగకే॥

ఉ॥ దాన్యదశ తెలాఖశీలనచితిని దాంతిచెలకించుక గానరానిదే।
గానసమస్త భూతములగాఢవిహార జయతా. తంబులా।
బ్బాదిత పైచెలంగ మనుజ సకల యవనివచ్చి చారలన్।
పొందమల శ్రీ కవెత్తి తాని బాలపవ నాకటు బావమోవగన్॥

ఉ॥ రెండవరత్నా మునందు రవితేలవలర క్ష్యములవందుగానరా।
దుండభయంబు దాల్చువన మెహొరదళ ఘోష యెవర్చువుండన।

ట్లుండనప్పుండె లావన్నత మహారివధరంబాంక యుండె ఇరాబియా।
య్యుండకు విప్రపుంగ వృత హవ యునివేరి భయమున్న వాలబియున్॥

తే॥ విశాలత.. మున నిల్లనియె.

ఉ॥ దనత. ... గానద విప్ర వృద్ధరుచుంతిని దికుబతే నిచెండా।
దానసహాయము దివ్యరిట దారిగనుంగొన రాజపుత్రరమా।
బూని కృపారసవృత్తినె విచార. .. సహాయమునులన్।
మానుగ భావగావలయు మానసపూజలుగా నర్తు కాంతికిన్॥

మ॥ హరి కంబాత దశాక్ష్మ భక్తజనవర్యశ్రేణిం లంబ్యవర్షే।
అకరుతె వ్యారలు నీ పెరా. కత్రి బగతక శ్యాబాకారీదయా।
కరతలాపర తంత్ర మూర్తి వని హ్యాతచింబాత ముందిచ్చెచే।
ష్టరి యింతు భవదియ్య నామములు బుంబిాకర్మనిర్మూలముల్॥

శా॥ ఘోరాకారదర్శనములందు జెందితేహారి గాలవిలహరి వాలని।
కారుణ్యంబాంక యింత పాత్రములు నుచెక్షం జేయు రాకన్నమా।
కేలివకిటు నీపెగాంకనుచు సూహింతు బుబిమి దేవరా।
శౌరీ కృష్ణ ముకుంద కేశవ నను సాహాయ్యముం జేయవే॥

తే॥ మునికుల దాదులు నీ కృపారసము చే ముల్లోకవుల్ నిండ।
కీర్తి చర్తాల నాధ్యం దవుల వర్తింప నేనేరదె।
త్వచ వనాగరవ విదూర దేవ వును సంతానాత్రితా. ధారగా।
ప చ నీ సన్నత్య మనో హరా సకల రాష వ్యాప్య లక్ష్మీవరా॥

ఉ॥ ఆపదలందు జీవులద యా పరతంత్ర తెబ్బచు నీవునా।
ర్వ్యమల్లె బంపను విహార విచిత్ర వగలు నుతింపలా।
నాపము బుద్ధి సర్వ సుఖ నాదవ నామము నీకు గల్గలన్॥
నేపకించి గాంధిలి తెని నివచ్చ మునిద్రుమునాఖ్యమందిరా॥

క॥ లోకంబుల నేలుచు। లోకస్తుల యందు మేదులలత్వ మునల్।
లోకుల నడచె నాంబాపుప। రాకాకమలాక్షి దేవరాశాంద్యక్షా॥
శా॥ వేశ్యావాసుల వర్తమానముల నే దెలచుం కృపాసాంద్ర సా।
దృశ్య సూవృత్తి మంది యొన్న షాం పతి యమి నెంతో ప్రేమము భావించు దా।
దృశ్యులే నా యడ పూర్ణ వత్సలత సంధానింతు రయ్యాశ్ నే।
దా స్వత్వంబున నన్ని కార్యముల గుండాసాళి కెంచే శ్వరా॥
క॥ మేరం ప్రతిష్ట లాసం సందెది। భారకుడాం భక్త లోకతాంలకు దవ్వ। సం।
సారాంధకార దూరవి। హారుండవు కరుణ బాల్యవు హరిపరమాత్మా॥
తే.గీ॥ అనియనేక విధమ్ముల నుతి చేయ। శాంతి వినతా నుసాధి కృపాకరముగ।
భూసురేంద్ర నకలవటు నాయకాప మొదలి। మృగ భయముతేక దనుభవ
యు గుబిదంగా॥
వ॥ శ్రీమన్నారాయణా కరుణాకటాక్ష వీక్షణమున్నన మదీయమిహో
దనంబగు కాలంబు। సమ కరాకె నమునుచు ప్రవాదంతరం గుండ
ముచు। ప్రతి పదమ్మున నగాల వింద నామ సంకీర్తనములు చేయుచు। నే
నెంచు చుండ నట శ్రీలింగ నాధ దేవ నివాస వీలాచలస విమానంబు
న తి సాంద్రతరంబై యనుంతి దీపించు చుండు నటు ముందరా॥
సీ॥ సారవ కాలమ్ము లంకర్వ శావళీ। ఫలరసమ్ములు వింటి బరగుచుండు
సర్వసస్యములతి సార్వరస్య భూములు। మెండు గాదు నక్కకవ ఖచుండు।
~~సకల సౌభాగ్య~~
సరసభవ్య సూన్వర్తి చార్యసంపదేమ్ను . పృలుగులు కలశ భవమటియట్టు
చుండు।
నెవన్ను గజీవ సౌరు వార్యమునెప గురుతగా మేఘములగు
దియుచుండు।
సకల సౌభాగ్య విలాస్య వాసవులగు లక్ష్మీ। కలుషనిభదాంధకార సంగమబు

దాలగి।
భిన్నసుపల వినయాతిరంబు నల కెలగి। వెలగుచుండెను నీలాద్రి విమము
కాద్రి॥
ఉ॥ యూంగతి సర్వ భద్రముల నింపలరాం భగత్ప్రసిద్ధమై
యేగి సృహాంత వొంబు తవములాం పృపు ఘుట్ట్లి ల్లగ కైలమాళికై।
సాంగరి కవ్వున్ను గా వితవుని నా సె వమ సె న్నదు రాధి యనుండగా।
మైత్రనవగి నిగారవముల సవ్య సుఖావ్యము లాలరి భూమంబుచున్॥
తే.గీ॥ భూమి బూచి యనుసంకృత తర శిఖి తతులగ। భూసురవరేణ్యదాతృవ
బాలుబాలుయు।
బాలకాల వాలు తీలలు బూది బూది। యుచల మందిరములు గాంచె నారు నారు॥
వ॥ మరియు నామందిరమ్ము లలాల సౌకర్య యోంధృ యా ద్వారాయు
వతీలలామంబు। పత్ర సువేత శాల్యదనక్యక భక్ష్యములా
రగించి గృహంబు వెలువడి యంతిబాదున్న విలాసాంబుత చంద్ర
శాలమంది రంగనా వంద్రిక ధవళిత। చంద్రకాంత శిలాంతర।
మనకు చూర్ణ కుట్టిమ వేదికాంతరమ్ము నిలచి। కరద్రుట్టి నవ
గందూషమ్ము లానతం చూచు నలుదిక్కుల వీక్షించు చుండే
నెల్లు నిన.
సీ॥ తాంలకరి క్రమిస్తంచు వెన్నెల కడగాలన। వెరసి భూమి నదిస్తనికై నవగ।
మారుని పూంవింటు నారవబాణంబు। నిగుడింప ధరణిపై నిగడె నవగ।
యకలంక రాకా సుధాంశు బింబము నుండి। పుడమి దిగ్గిన మృగ కోళమనగ।
గగన ఝని నీకన శిబింబు పృంబుక మునా। రగించి ధాత్రికి వచ్చునంచయనగ।
జగతిపై చిత్రములు బూడసరవి తోచె। రాకా నే తెంచు నద్దియుండాది యనగ।
శంబరు విరమ్మకేత శౌధంబు నందు। పతి వెదురు బూడు నలరతి సతి
యనంగా॥

ఉంతా॥

మ॥ అరవిందానన విద్రుమాధర చకోరాక్షీ మతంగేంద్రగా।
స్వరయానంగ హరి నీలబాలక చరాళత్వల్ల హంస్సిన్ మనాల్।
హార పూర్ణేందుక బింబ రాగమందరహాస నీకుంభకుంభస్తని।
హరి మధ్యాంక లతాంగ కంఠిగని యక్షేశ్వరుండు విభ్రాంతి తాల్చి॥

వ॥ మాంతి వాటికి విలోకించుచు విస్మితుండగుచు నిజాంతర్గత
మున్నవ॥

మ॥ శిరి యో భారతి యో గిరీంద్రసుత యో శీతాంశు వక్త్రాక్షి యో।
సరసీ జాక్షుని దేవి యో దనుని యో షారద మో వీర సు~~...~~।
~~...~~ పరి యో నాగయువతీ యో శచీ యో రాధాదేవి యో తారయో।
బరికింపన్నివి చిత్రచిత్ర ఘన శోభ త్విరుబింబ స్త్రీకిన్॥

సీ॥ యువతీలలామ శారద విలాసము నవ్వకిడి। శీధల యమ్ములు నేల నెరలేపె।
బలమహారాక్షిణా నవ్యబింబ ఘుకలకు నాడి। కమలగర్భము నేలలకల బదప్పె।
వగకుచవాబి వినాబింబునకు నాడి। వదనము పుల్లలాబ బాందలవింకె।
బిమల గాత్రి పల్లవములకు నాడి। గజగంభములు వంగకగలిమనకె॥
పరుని పదపల్లవ తలతేక తావురసము। బలవలాబడి మనగుచు జల
వర్తి॥

తెరవ కురుల మెరుంగుల తీరు గాక। పూరిగరబిమ నీలమబ్ బాగితెరలిపె॥

సీ॥ వనజాక్షి కాంతి కాంచన మంచును। గంద సారము వందగలిగి యున్న।
పదతికి వెన్నావి బింబ ఫలం బనగ వచ్చు నమృత సారం బందు వలరి యున్న।
చెలువ నేత్రములు బెంగబవ పూలన వచ్చు। చెప్ప తెల్లార్పులం దాంప్పి యున్న।
కలికి పాదంబుల నవ్య కమలంబులను వచ్చు తితర నాస్తైపు లవ్వైలసి యున్న॥
పూర్ణచంద్రుని తాల్ బాల్ప వచ్చు కాంతికి కలంకమై కళతకలగి యున్న।
మదనశింగాని తాబా వనులు బదురు వచ్చు దాని వెక్కి శిచింపక బూని యున్న॥

సీ॥ మాగాణ్ణు తావేక్ష భాగధన్యములుంచు పవగుల్లములబలదండములుగావే।
చేతులవద్దువేస చాంతపల్లవములు భాగ్యరేఖ తేయాని పంక్తిగాదె।
బాహుబతావములు వింటి కాముల వైవిలసిల్లు చెప్పులారిల సాధియుష్యగాదె।
తనుసౌరభములకల్ప తరువిలాసము మించు కరవధములు జిరకములగావె॥
పూర్ణపుల్లాబ్జమానవచ్చు పాలితీకనులు విమల దరహాస ఠావమరందములగావె।
బాంబననువంబు సరినిశాశకంబుకాంతి తేనెచుకశిల లాతి కుసుత్తి యమునగావె॥

క॥ తరుణి చరణమును పదములు। తరుణారుణ కాంతిధరపి పలిలనబాల్లం।
బరికింపకెంత్రుగనులను। గరిమంబున తెలియనహో యంబగళ కారంగన్॥

తే॥ హారుని విహారశృంగారమంటపములు। గాహార . రుపిరుదులగల్లతేరు।
కస్తురిబడారులంరునాగమలగేరు। నడుక పెన్నిరు గగనంబు నడుము
సింగారము॥

శా॥ శ్రీలాంటకర్ణవమలాక్షి ~~శి~~ పాలంతియుగమా పైనాన్నిరు నద్దమున్నిలా।
పాలాంకన్న తలాంద్ర నీలమణులా పినాన్నిబుగా పెన్నెరుల్।
పాలాజాష్పుల కాపు దారులు నహో మాహో వెన్నరులే।
లాలాపర్యప యోదరంబులు గ తాడాలక్షింప పదాన్నికిన్॥

సీ॥ పవితపుంజమునేలె బుందవచ్చు కౌలకమ్మలు। మిసిమి చంద్రికలు గాంబి మెరగిబోకె।
తరుణావళులు వివిదంగి జేరు శుకములు। ఖై దార్ష్యములు గాంచి పరికిపోకె।
ముదిత నూగారు దాప్పన వారు తావలు। కచము తారవుగాంచి కలగి బరిగె।
సతి యానములు బూచి పనదెంపు గజములు। కిదపల మధ్యమునముప్పాంచి బరిగె॥
పడతి కరవములు కేగుతుమరపంక్తి। నాస బాంబే యంవరపిలు గాకి బారె।
రమణి పనల్లుబంతి పక్రములు జేరి। వదన చంద్రిక వీక్షింపి కదలపెదవె॥

తే॥ తరుణిమలల పోడి యతుకృతం భ్రమరసమగాన్ని। నలువ సృజియించే యాయువతి।
నడుమునకు బదరంబు చేసిన గగనచు పొందగుదిపోర। నేయుబంగారు బంధు
యుంచె వసుబు॥

క॥ నారదుడు విహారుల బతి విహారింపగనే యనుచుండగా తప్పికరమ్ముగ ని
కారవమను చున దారే। నారీమణి బూర్వ్యభిప్రున వశమును తెనర్॥
సీ॥ అవి యాసుందరి యూంచి చూచి మది నాంయత్న్యంజేరిత్రి గంటిమా।
పున పూర్దిగెల ఖత్మ్మతింటుచది వేరువల్ వీరయుమ్మ్మిద్దగు।
వృశ్మను గన్నానని ని వేంశ మాత్రమున పమ్మ్మి త్తే ఖరాండ్రాయివి।
మంతి యియర్యావ్యా రవ్పు చూప్పు యూంచే మదనాబ్నాదక్రియా లాలల్లై॥
తా॥ యాచందమ్మునె యూచుకల్ములు విలాసేష్టా మరాగమ్ములం।
హెచార్యస్తి తీచూడ నేగినేలవంపదాక్షి యాక్షించియా।
హాబాంతుర్య శరీరలక్ష్మ నాంవలియా ఘలశివస్థితి సర్వారత్నతే।
వేచందమున నెంతు మారునకు నేనే వింతులంచ మ్ములు నే॥
ఉ॥ సైకము చూపు కల్పవెర భూరా తనమ్ము వెదండ వక్షమున్।
శ్రీకర దీర్ఘ బాహువులు చెలువగు కానం మలహానువ్ధర।
లోకలు కంఠతీలలను ఖవ్యకరాంఘ్రులు విర్యరాంప బిచా
బ్భుకవర యారే లీనిసరి వయా దుఖ ఉమ్ముల వేరుచూడగన్॥
తా॥ నారబుయింతలసంతులు। తీరుబగల తారలకా మచు వెలుపు దుంతవిం।
నారాంతుల నాకవంతుగ। వారి నివర్ణింప వలయు వసుమతీనాధన్॥
ఉ॥ చేరల వింటు నేత్రములు శిఖ్య విలాసకము తేమనాల్ ఖవ।
స్వార విలాస శేకయను నవారశుభ క్రమద విశ్వ బహ్మ్మముల్।
బారుతరా మరేంద్రగుణా జాలములు రీఘన భావవైర్యగాం।
భీరత తెంచి యూతని ని [illegible] స్తుతి వంపమునం బుగారెదు నే॥
క॥ తెలావన తెరుగని పురుషుని। సూచన జే పినను కరుణా యూచునాతే యే।
తెలా వెల్లనట్లు. క్షైరా। నాన స్థలి తెల్బు సుగుణ వంతుడు యూడర్॥
ఉ॥ నాలాటు బావము పృథ్యముగ నహా యెకుకే తపమాంగ శ్రీచె దే।
ధాతస్థలి బుంటెనే మొయుది తధ్యమునా బాండకట్టు గాంకనా।

నీ తెరల్ వైల్లు గాంచె వైరు అప్పటికె వ్వడు రారు దేవతా।
వాలితవితర ఖూమము అరు వారించ ఖరింప తరంబె యేంతకీన్॥
గీ॥ అను చు తిరతా వేదవనా నూనవరాద సాంబు జమునచి గ్లు చేత మొగిచెనగ।
యూచి చూడనట్లు ఖూచకెందలి రాకు। బాలీయు మృతరసము బాలించుబడె॥
గీ॥ యువ్వర బారు వేరకులమెద్ది బుచలు। తేమి పవి వచ్చితిరి కార్య మేర్పరింప।
వాకు బుతప డియను నవి బాలకులాకు। నెవరు దాంకిరి యూత్రేవది రిదెయా॥
ఉ॥ యేంశా ని జేష్ట వచ్చితిరి యవ్వరు తి విచ్చటకంపినారు। యూ
క్షొరితిని దంబు దెల్లరాకలు బాలగ జెపిచి తెరెప్పు దేవిటుచే।
శ్రీమను వచ్చి యనుంటి తవి భీరము దారవము జారునేవిలా।
సాతితరంపరేశుల విహార విచిత్రము నెన్నుబూచనన్॥
వ॥ అని ఇననమ్మ ధర వారికి యూంచి వసుధామరేంద్రుండిట్లనియె॥
చ॥ ద్విజుడని జెప్పు వచ్చితిని దేశ్యము చూడగ నన్ను భావముల్
గఖబ ఖ కాలలాబ్ విరుగ గల్లదు మిచదినంబులా యెంనా।
నిజ తగు బాలెబ అప్పుడు గణింపగ నన్నును గాం వలెంచుదిం।
వృషనము బాలె షిలగా మనులు చక్కగ దరకబగ జేఖయంబగున॥
వ॥ మరియును మహాదేశ్యంబు కలసలం బుంద్రుద్యమ్ము మహిమాం
లుచంద్ర దుంవను ఎం చెంబు కాంని। నిఖిల లక్ష్యవిశేషంబుల
తెలిసి యూచి వచ్చి మాకుం దెల్పవలయును నని యాగించి . . ంచి
న నికరిటి కర్ణ దెంబతి నే నిట్లు వెడలి వచ్చి నకాలం బారుమాసం
మయ్యెనది। తావక విత్త వారా తృ వర్షం నావు నిర్ణయం మనుటకాలిసిం
చి। దెలియంబలుచే మని బఱచనవిని। వసజగంధిత నవునంబు
ననప్పైరు పంరుచు। మృదుమధుర వచనముల నిట్లనియెన్॥
గీ॥ మేరుకల్యాణవతి తల్లి పేరు సుగుణ। పతియుబు నకు నినామంబు లీసదేవ।
శిత్ర వర్ణ్యం దుపద్ధం బా విక్రుతుండు। సూవి పుణ్యాల లాల్ పెద్ద చెతరవిధ్యనా॥

క॥ శంకింపకుము .. లలితా నాంకుని రక్షింపు మింపు మటం దమ్ముల నీ।
వంశగమింపుగారి మిం। యనంతర గానింపుము శ్రీహ సుకీర్త్తిమా సందా॥
క॥ నీ బినవీ బవకాల దాశే ఖపములు జే శిగాంచ రిలయ మిం వమ్ము నీ।
దీ ఖ తురాపము చతురత। రంఖాల్లర. మద నందీ వరాఖులు ఖండి నీ॥
ఉ॥ హా వెనగవార తెవ్వ డిటు మానవ ఖాలము గాద కొక్క విక్కలా।
శ్రీవం ఒకెంత తేక మిం భింప మాంతారు మిం వతె నిమదే।
ఖా మిం మానం ఖ్యలి ఖ్యటికి పూర్వము రాంధలంచి చాండగా।
మారవే నీ యు పస్థలమా [illegible] నరహావ్వు ఖాయు ... మ॥
మ॥ భగవంతుడు పరాత్పరుండు శ్రీఖగల్
ద్వారుండు గాలిందు డిష్ట గభైకుంఠము నుండి వచ్చె నిటు కేశ్రైలగ
భాగవమ్మైన్॥
దశగ తద్దృక లా లినాల ఘన వార్త్త స్తెలవు గాంతక్యవే।
నగభిద్దేవము వీరభ్యందములు మిన్నా ఖాండలుంగొల్లరే॥
క॥ యా నీలాంచల పతి జే। వానా నష్టితుల మేమహా బహు నా।
ఖ్యాస్యా నుని మే తిల్ల నగ। మానా ముఘల రూశ తన మదివమదే॥
శా॥ హేం హేం ఖావనుల నుండి హేం నదులు దారి చ్చొ తిక తెంబవకే॥
మాయా రాదుల వారి ఖంప్యడను ము మాతాలా నియాంగింపల।
శ్రీమత్కుండు దవాఖ్య నుండు చిలు కూార్రింపం ఖ్యాలవయ్యదీ
ఖ్యా యుఖ్యంతు డవై యం నంగ విని భై ఖ్యసూల్ఖ ల్రితే నిట్లనెక్॥
క॥ ఖతరు కీ మంశ యేనుక్కుదాంతు రగ తిను న్నపాండ ననుముది నకల।
నాతె రగు వార్త్తలన్నియు। నీ తాల తెలుంపగ తే గను నిక్షలబుద్దిక్॥
వ॥ యట్లనిన హార్ణ ఖ్యల కితలియ కిత ఖ్యాం తలయ దంరయలుబు
వ॥

క॥ అయ్యాం తి బాకీ రమ్ము నిం చెయ్యి వెపతే యిత్రి పేటు పే ఖాంపె వేతం।
తే యుృన గూర్చుంది న తరి। తాంయ్యతి హృద యమున కహాళ్ళితుల
గంగక్॥
ఉ॥ బంగరు పట్టె మందు పరిపర్య రమా నవ్వుములయా గూర్చి నాం।
యంగము కొల్లి చంగట రయమ్ము ననుంచి నగాంచి శ్రీ తు।
ఖ్యంగి నిశక్ష్యము లట పవన ఘంకము తెవ్వరు చేసి రెందు నాం।
యంగద ఖా ఖ్య నలిల యుటు లావగ వేల భుఖాం చుత్రృప్తినక్॥
గీ॥ తిదిన ఖాంబి విభ్రజన సంధ్యాకరుడరయా పుదివినమ్మలాం మ మునిత।
యను తొన తొమెరగ పచన పరు తెవ్వ లాల దాని పటాల మెరగకొన్నను
ష్టుదిక్॥
వ॥ అది పలకన మహా సుకీర్త్తములిం ఖాంబి। తల యహంబితే
తలంరసఖ్య సాల బిత ములు గాం నిట్లని యే॥
ఉ॥ యాంనగమందు శ్రీహరి యహావగ తెనిల హాంంబి యుం తవా
ద్దానవత్తైరి సేవకుసదా దినమెులాంకేజ యాంతిపారవు।
ఖ్యానవ శాపతండులవిశుద్ధ రసంయులు పుత్రిరాంపుపు।
ఖ్యానమనసుఖంబు నిని ఖ పుర్ణి తాపము భక్తి వైపృతి నీ॥
క॥ ఆ నీలా చలపతి। గుడి లయనిక వాండ వులు వసియ నికిబి ని స।
న్నానిత దీపముల లంబియు। సన్నిమయ సాంతికి నాం నర్ఘ్యములుద్ద
లాంగిక్॥
~~గీ॥ [illegible]~~
వచనము
గీ॥ గాంబపి తిరువంతి తిరం చూర్ణములునలంక। రింబి విస్త్రాభర ణములు నుంచి।
మనకి లీల మను నవాత్మి। హారములే సలంచి గొంపు వేల బారంగ నాటకు
నరు॥

వ॥ మరియును మనోహరంబుగా గంధర్వ ప్రేక్షితలంబులంబు
వీణావాదనములబ్బు చామర . . . వ్యజనము ఛత్రములు . . . సారవన్ను
ల వండిని వేదనములు చేసి తత్తు సాధనముల కృపావస్తు లకుం
గానివస్తు సుఖాలు పొందుంబున । కుటుంబ పరివార సహితంబుగా
ఖుఖంబున్న చుండుమయు వెంటియు.

శ్రీకర్రి
ఉ॥ మోహ మగ పాప . . వనముల మహా పుణ్య హృత్య భువులందు
మ్యూతి తాల వేటకు రయంమున బాయి వృగాలి దెబ్బ వక్।
వేవంచి యిరాత్రి లోకములు మెచ్చ గజేసి ఖులుంచి మోదవి।
మోహనా హరి తేరాను . . గిశై లంగావు మంచు నసంశయమ్మునన్।

వ॥ యిట్లు మనోహరంబుగా ప్రత్యహమ్ములు గడుపు మరాత్రులు
త్రిరాత్ర తలవిలల నే వుందర మనసుఖాలు నతి విద్వర . . సాం
దుపవాసంబున.

ఉ॥ సాకము నుండి దేవముని సాయకులబ్బ వవారి తెందిము।
శ్రీకర పుండు . ధ్వనులు చెలువ మగు లబగ పబ్బిత లబ్బులు తెరి
వే కలయం కామ్ము దీసి పది వేల విధ ముల్ల లక్ష క్షణ రాసులబ్బ
శ్రీకరర వేసు నంభృతము సాలబ రా నరుల్వచ మెప్పి కెబాంకులబరాం॥

మ॥ పరిపాలింప ముకుంద చక్రధర దేవా దుష్ట సంహార।
శ్రీధర రామా ధరభక్తవత్సల ఖగ తత్కల్యాణ కృష్ణా నతా।
వర లోకావన దైవ నిపావన వరా। మాధుర్య వాగ్భూషణ।
సుభరితానందవ మత్ర భాకరుడా చెల్లింపు మమ్మొత్తెరన్॥

క॥ ఒకరింటికి లోకంచేయుచు। ఒక్కవ మొకెవరు సాంతి ఖగరయుల విభుమ।
చెంతబడు గర్వ నతియు నను। వెలుగ దెరంగుల ఖంబు . దుముహరి॥

శా॥ వీరాసనముల నంత ఖా వదనులు వాడి నాథము ఖుశ్య్రీ తులసి।
కారుణ్యంబుధి నాలుల దురుదురు నీ కల్యాణ యుక్తాంతరీ।

పంచాక్షర వన్నెల పారణముం దెలిసి యునే। సంపూర్త్యముల తీవ్యహా
వేరం భాఖతసు దీపలాలనహారీ నిర్ధూత భక్తార్తధరీ॥

వ॥ అని యనేక ప్రకారమ్ములం బ్రశంసింపుచు। ప్రదక్షిణ పూర్వ
కముగా దండ ప్రణామంబు లాచరించుచు సమస్త దేవగణమ్ము
ల ప్రత్యహం విభావరీ సూర్యోదయావసర కాలపర్యంతంబు తద్దే
వసన్నిధానమున నుతులవమ్ములై యునుచు। నాకలోకమ్మునకు
వెంచేయు చుండు దాదిపథంబున.

వ॥ ప్రతి దివసంబున నిట్లు హరిభక్తిని పూజలు చేసి భాసపం।
గతుల సుఖాంత తపుక ఖగ నుతి కై కుబ్ర సార భాగ్యమ।
శ్రీతినటు యుంచి యుండు మిట చిత్రము లై . . పొది . దశ్రీ।
పతి కరుణించె మోహ ఫలకు భాగ్యలకుం ప్రతిపత్తి . . ॥

వ॥ యిట్లు నివలిని లోకమ్మునకు పరాయత్త వినుండా శ్వర్యమా
నసుందగుచు నవ్వ దారలలా నంబు నశిల్లు నియె.

శా॥ తానెన్ని దేశ్యమంతే నుఖాంచి తి నిగాని దివ్య దేవస్త్రలం।
ఖనింపగ దడ . హాప్పు నర్ప్యకులంబుల తాల నద్దైవ సంభాషణే।
వినాశనమ్ము రుణేదు నెమ్ముదిని భావిరుగ కట్టు ద్వాదశి।
శ్రవణం ఖై చనేసిరు పాగవ్రత సంధి . . ముదిమాత్మకున్॥

క॥ మరి దేవి యుందు విష్ణు। గురుంపు రుంబత్రంబు సాల్వతంగ నవతెననమా।
దరసముగాలు వృచు నున్నది। భరవల్లి నిపావని తొట్టి వాటిగదవే॥

శా॥ ఆసామింగనకు సుభక్తి యుతలాబ్ సాసక్తి యనుం వేదనన్।
గాసాద్వమున బతెబె వేం మొరు గడేకాల మమ్ములు గానమా।
ణాసంబన్న్యులు లైరు యుకీ శాంతి యుమ వేమా మారెంత కాల మెంచి నేతి।
తాలు సంపాపములు వినవ్వ నంపుదురు దరార్ఘ్యల్ పారు వి చెప్పె

మా॥

గీ॥ దైవతాంబు శ్రీకదశవంబు బ్బదు। హాతుపే సురేంద్రు వలవ వలదు।
యంవి వశూంబి భూమి నింశక్తి యనుదాత్రి బి। వలమునాని గాంచి తలకిబెడె॥
క॥ నాహ్యాతసంకలవ్వంబు వే। సాహ్యాదవున పై దలంవ్వు స్వామి। గంత।
వ్యాహ్యాతమ . పై తమ నెలవుం। వేహ్యాదయవము బొండు ధీరుడే సురవ్యా॥
చ॥ అవిరతహవ్వ సంక్రతుల వెు భూమ్యక తోదృగంత కీమలందునేటియుంట।
హావ్వెరుదాల్ తవృ బి . వృల నద్విదూంబూబన తవయేం।
బన పబ్బర పాత్రీహాం పాద సంబ జి వెందు పాంభచువటు వేనాంవ।
ర్వ్వనవి బిర్కన మకుభవ జికిబ బాంకుబబం॥
క॥ చెప్పినపవివే చెమదునవి। చెప్పతిరాం వెనక వారు పైతుంబ వేడ్।
వేమ్మగివి నమ్మనమ్మ . . . కప్పురగంధి విటు నారూంవ్యము బెడుక్॥
క॥ తనపవి వెడిపోవృదు। వెనబ్బను యూందే వస్త్లవ్రకాశతలంబై।
లమ వెందు వినున్ననంనమ। దుమమూరె వేరా వారుంబ్ష బోర్థవ్యముపే॥
వ॥ వేరియను . . యువరాంల బుబ్బగింబిన నావువ నమ్మునకు ని
క్తే యవమంబె వదు। ప్రమాణపూర్వకమ్ముగా వచియుంబితిరా।
నమ్మెభ్దనమబు వులు తలబదరింబూబి మహిశల వే వృడుండత
క్షతరిమునన॥
శా॥ యూరంబాకవకశరక నాంచె మవి యుందే నే ప్రమాణంబుపే।
వేరాపే యము వుతప్పి పోయినము పెబ్బి నెపథ్థతుంతిగల్లుటు।
ఖారంవే వింటనన్ను వెంచుకొంటె వింద్రద్యుమ్ను రావేంద్రుడయ్యా
య్యారె శపథమ్ము పై యకను దేవా బ్బ్య మెట్లు న్బైదుక్॥
క॥ శ్రీకాంతుగళి వకరాం। వికాకలనకు వలపవనాన్నె . ధృంఢనురు।
బాకల్పంచునాం నెవ్వెభిది। నేకరవి విశ్వైనశపథమే పై వలదయుక్॥
వ॥ అవి బార్థన్న మ్మ్ను బు బి త్తురై యనువతి। నెయ్యంబారవే వాంఛాతో
తేవి వెవ్వంగి ప్రమాణ . . . గాంత్రీ దేవపే వేవువ।

త్న్ని దర్శింపవలబి తాబయతని యండపం భక్తి తహ్యావమతి।
దవియ నన్నట్టి తేనంబు నా ఖిబిలకందా త్వర్వ్యమూ శింబినక్॥
క॥ వమ్మెదవెవన్నిడి తావలబు తిన్నిఖూతి సురేంద్రు బూంఖెదనతీవాడు।
దమనవజగతుక్కటుంబవి। సుమదవంరంగ తాతెవాక్షు సాక్ష్యవల
లబ్బక్॥
వ॥ అవి నతివివంవబ హార . . . వగవయభూష్ట విం . . . రేశ్యం
వాం బ్రహ్మండనా ధుకువి శింబూర తిందంబు లు వనుత్తివ వాదనే
ప్రమాణా బూ దవగ్గివ తిం కి యన్న తిరాత్ప ర్వ్ర ప్రతిజ్ఞానం
వలుగాంతింతు నవన్ను వంనంబు నవమ్ము తివ అకవ వలుబలకు। వులు
వాంఢవనవువంబుమ దలంబునిలర్థంబున.
క॥ యివాణిక్షుకునాకుక్షవేయు। లవ్విబుగ నాథవునార్తి యనుగునవ్వెర్ర్ర్॥
నవ్వితికెకెతిదాంతెను। వమ్మెబి టాం కంవ్వు వరుతు వాంఛాతలిహారక్।
మ॥ సతాశెలా మగ వారెలీవి వలువం మృంతు లీపద్మునా వెరా।
న్నతుతే విన్న తిలాపమైరుల వినిజ్జనా వలుతే శిష్ట్రప।
వ్వితె బూతుర్యమువులే యశబుగునా మను లీవరాభుర్యావన్థపే।
రతుబాం నెనదరంజె నాసుకృతతలం ధర్మగావలి పెడిక్॥
మ॥ . . . నయ్య నాథనాథుండైన శ్రీ బుగనాథుకటాక్ష వీక్షం
మున వరామకభాగ్య ఆరోగ్య మ్ము లఖి వృద్ధిం బొందు నను
వందలంబి రలయువంబి శూద్రయానందమున నవ్వునో
పంరవ్వురందరున కిట్లునింతెం.
క॥ నా భాగ్యవశమ్మున నినాథగణంతుడై వైనయ్యార్ వేశె।
నే ధర్మప్రదేశు మలుడ వృనే గాం భావనగల్లెపెట్టు గాంగివిరితిగా॥
శా॥ నా సంకల్పము తెల్పుతే ఖవితిరివపాథా యనం నవ్వినా।
నా సాధ్వ్యమను దెంబి తే యుద్ధకు నే నాంబి వినాహ్వకారా

లావణ్యంబది గాదు యెందుకీవి సాలస్యంబు దిట్లని।

స్త్రీ సాత్త్విక లక్ష్య మొనర్చె తిరుమల ప్రశంసించె గంగాధరుడున్॥

క॥ నే మంత్ర విరామము చేసితి। గాని యతి కృత వాద నేవృకట గామాదిరి

మానవతీ రత్నమయా। శ్రీ నాథుని దర్శనంబు జేయుంచు తగవే॥

గీ॥ దర్శనమును చేసి సాష్టాంగ ప్రణతి చేసి భక్తులు కన్నులు నవ్వుల తృప్తి

గాంగ నేతెంచి యరావిడ కావ్యతేల। తావకాలు భక్తమలకు కాంక్షదన ప్రాణా॥

వ॥ యిట్లు నంచు సాన్నుతవ యతీలుండగు। ధర్మమహేంద్రుడు బుద్ధిన

వసరంబు నయనవతీ లలామ వేంబు యిట్లనియె.

ఉ॥ ఆశల వచ్చినే సాంగి ల యాత్ర గృహంబు మనవిద యవ్యనే।

  నేకు మామలా .... నీవు నేర్పని మాంపెదనమ. యెవ్వా శ్రీ

కర వాక్సుధా రసమున చేమది బంతలు బాంకి బాబుపనం। బాక లనే

కై మునుబ్బ రాశి కవి పతక్షై సప్రసాధ మెచ్చే ననే॥

వ॥ పరపతికన్ల గంతలటి భ్రాంతి దలిర్చ లతాంగి తాల్చు రాంచు।

  మాదనిలిక నేగంబుంతగ ద్వావుండ తీరక్త్రి నిబతెదె నాలకతీ।

  మది నేడుక బూందగ దిలచె నావంది ని॥

గీ॥ కన్ల గంతలు విప్పు వాలకరా నేపి నీరుమది ఖేదముల్ల నదానీలవేలి।

యనివర హారి యాత్ర తేదని హరినినేకు। బూపితే సాందాయునీమా

కిట్టుబతె॥

వ॥ పలుకుల యమిక్షు బలుచనము బాలవ్యా గాక్షి వామాళ్ళు ... యమం।

తలకదు క్షేంసవేదిం హరి తామర సాక్షుని బూపుదంచు దా।

వెలతిని బతెకలు బెడది తాంల యెమకించుక దప్పువెన్నె నో।

తిలపితతేల దేవుని పవిత్ర పదద్ద్వమురాలి బూంపెదన్॥

వ॥ అని మహాత్ముని కెక్ష్య యుండగడు నతంత వ్యాధ్యాహ్ర తేం

మునకిట్లనియె॥

క॥ నా పుణ్య దంపతులమని నీ। నేసు తిమమన వెట్లు గలంక్షై విక్షందునివమనే।

నీ సంతోష వవే బితికి తేసుకొం తాంమ్మ వలతాంగి దీసుకొనినవెం॥

వ॥ యిట్లు నంచు తారవమ్ము గాం చాల చాలని భూమిదేవాలయ శింఖా

ప్రాకర పరిణాపంబున నిలువంబెట్టి, తలవులతో కలములు దాలంగిం

చి లిలనికి నాలజాంబని మని। యప్పర పరాతంగ్ని నవిశ్రాసనమున

కన్లకంతలు విప్పి। మం పిన్నిరి గాం మ భక్తి రసంవమున. గలనిలు యం

తె। వంతరద్ద రాజు నేంద్రుండు॥

వ॥ అతి సంతోషమును బొంది తాపర వశుండై కాళ్ల గలపింపాన।

ప్రత చేగ నాంశ్రమ మండ శ్రీ హరి దయా పొంద వీక్షించి యాం

క్షితి దేవుండు జయం వమ్ము చేత తాము వేశిక్షిం పగజాలందు

ధీరతలుబాసి వదాంకు మయ గన రుద్ర బ్రహ్మాలంబు లంతకే॥

క॥ నీ దుంవంతులుపాం పాలకు బూం దక మ బ్బైవని వెయ్యు బూంబి

యతనికే।

వ్రేవతూక నిలనిలుచు జయముల న। గాంథ దుం ధైర్యంబు దెబ్బ్రకొంనియుండవదేలి।

క॥ అని లోకాంరధ్యుడు పలికెన। పలుకుల సాత్త్వ దిగులు తెలవమతేక కే।

క మం గాం నం చు చెంత నిలబడియను। వినుతింప దాంగి నిట్లు వావెందు

మునికి॥

సీ॥ రావణ కుంభకర్ణ ముఖ్య రాక్షస పుత్ర కళత్ర మిత్ర ....

  తెలి వల చుంరతాప సపుతాలిత వర్ధిత చిత్య ఖదప।

ద్విష పావ విహార దుర్మద విశాంవని వారజగదిశ్వర శే . .

  . వనితావనావ హారత సన్నుతాంబు దనీల సుందరా॥

క॥ వేదాంత దర్శ మార్గ। వి పదా దాసంర పెంనిఖన మునారంజ నహం।

పంచా పాపల తా పచ్చే నా సద్భక్త నిత్య బిత్తే తెలదా॥

హారతి॥ ప్రకటిత తగుణ శీలాంశక్తా రక్షాను కూలా।
వికలిత పద జంట శ్రీ దశా సామ్రాజ్యాలా।
సకలఖ యంలి కాలా శరణ్యధన్యా మహా।
శంకంగ .. తిలా .. ర్వ తే ఖలి కాలా॥

గద్యము॥ ఇతి శ్రీ మత సర్వమంగళాంబా దేవి వరప్రసాద లబ్ధ కవితా విశారద శ్రీ మత్తిరుకంబిరాము .. బార్య దేశికాంబర హారా స్వరచిత్ర శ్రీ మద్ధి ... ... ద్మ వచంద్ర ... యురాగి ప్రతి విద్వత్కవి విధేయ రామకృష్ణ సామదే .. ప్రణీతంబైన శ్రీ [illegible] విలాసంబునందు ప్రథమాశ్వాసము సంపూర్ణము శ్రీ హరిహర [illegible] ... నమః॥ శ్రీ సర్వమంగళాం శారదాంబాయై నమః। శ్రీ [illegible] నమః

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శుభమస్తు అవిఘ్నమస్తు రెండవ ఆశ్వాసము లిఖితం.

శ్రీమన్నామ. నీల శ్యామా సాకేత ధామ ఖగ ధవళ యశోధా
మారిపు శేష గుణస్తోమా। కారుణ్య శ్యామ సీతారామా॥
వ॥ అవధరింపుము పరమేశ్వరుండు ఆనంద కరారవిందములు [illegible]
[illegible]। సారె కొలిచి యుగ గౌరీదేవి యిట్లనియె.
ఉ॥ శ్రీమ [illegible] సంపతుల [illegible] చెంత [illegible]
సాత్త్విక తుల్య పారసి కాలను విం ప్రహరింప జేసియా।
సాంధ్య [illegible] సత్త్వము [illegible] తరంగ వనీ,
[illegible] వేడె [illegible] నన [illegible]॥
వ॥ వ.లుకొను ... యంద్య. [illegible] మూలంటు నీ మహా।
విలసిత వృత్య భావముల [illegible] కేమనందు ని।

[illegible] సావధా నమున రాం. .. విను మంచు తద్రమా।
[illegible] మనారు ని పంక్తి ముతీల దలంచి యిట్లనెను॥
వ॥ అమ్మ ఈయ్య సాధనా ద్యుంబైన శ్రీ [illegible] సన్నిధాన
నిలచి। వసుధా మహేంద్రుండు. [illegible] నలము..
చె. [illegible]॥
వ॥ [illegible] మారవా మనాల్బున నరా [illegible] మతే।
పలు [illegible] సంచరంత్రి [illegible] .. [illegible]
.ల నేరే [illegible] నీదు. [illegible] బారతిం దలవగా॥
కలు .. [illegible] వెలయు రే [illegible]॥
ఉ॥ స్థావర జంగమాత్మకుల శాశ్వత [illegible] విపంచరింతవి।
బ్రహ్మవిధి నెంద నంటకు [illegible] మయుండవు [illegible]।
శివ .. [illegible] వసుగ [illegible] నాగాంక విధాత మన్నెన .।
[illegible] దేవతల [illegible]॥
కా॥ నీ [illegible] యంలందు [illegible] యం [illegible] మారతిం।
వ్యాపార [illegible] పరవ [illegible] వ్యాపకత్వ [illegible]।
[illegible] తలచ్చ, [illegible] కాలం బేల।
[illegible] రవు [illegible] .. [illegible]॥
క॥ నీ తీల వె.. [illegible]। [illegible] లందు [illegible] వెలయు।
[illegible] కారు [illegible] పాల శ్రీ [illegible]॥
క॥ నీ నామ మంత్ర [illegible] మం। [illegible] .. [illegible] .. [illegible]।
[illegible] కృప [illegible] దీన [illegible] దేవ ముకుందా॥
వ॥ [illegible] వింద ముకుంద చక్రధర దేవా [illegible] సంవత్సర [illegible]।
దర నీలాంబుద గాత్ర దేవ [illegible] భక్త [illegible]।
[illegible] సంతతం [illegible] కారనీ।

శరణాంబుజ ద్వయములందు శ్రీ యుంచితి నియుక్తంబు శ్రీకృష్ణపతీ॥
వ॥ సకలమునీశ్వరులును మదిస నన్నుతి జేసి. వారి బాల్యమున నా।
యొక దినంబున తన భక్తుల మొరకై కాలగతి సర్వంబున్॥
శంకర కమల తాత్రి మునిధ్యానములు కలబరి చిత్తమునన్॥
ప్రకటిత దివ్య భావములు ప్రస్తుత సేయగదే. శ్రీహరీ॥
ఉ॥ నేలములందు కెంపురతిం .. తీవ్రదీయుత్యల లయనీ।
పోషిదనర్చనా దంకనులందు నవిర్వ రచేశనమహా।
తెలుపుమొంద శక్య మొహరించెద శ్రీవరవిశ్వరూప గావి
పాలముదాం దేవవను విసాదనసంశరమ ఖగఖనా వనా॥
క॥ పత్తింప పరక్షింప సం। నిత్తింపను కర్తవరు కేనాక ముఖుని।
నిత్యదానిను సేవింతురు। పుత్తుగని కరుణానిధునై నిలుగదే॥
గీ॥ కృష్ణ రవపాల కేశవా నృతహారీ। పరమపురుష యోగి।
వరద శౌరి। కరుణానిధు నిత్యకల్యాణగుణ ముకుంద నిత్య
మదనతారా॥

యిట్లనుచు॥
వ॥ మరియును వదేక భావముల మాధవునద్దరణి .. ఈ సా।
దరము తీ ప్రస్తుతాంపహారిదాసదయాం. రతంత్ర మనిర్తంబో।
నరవరనిత్య యెంవరవ్యా నాదంకెకరడమండి. వచ్చెతా।
వెరవున దెల్పమనక కడు వెండుమ .. ఇట్లనుచు యిట్లనెన్।
సీ॥ వీరవరా నాయొక వృత్తసుర. నేను తావకకరుణా సుధారసమున।
ధరణిబసులము నింద్రద్యుమ్న భూపాల చంద్రుండు రవిద్వేష సంభవుండు
ననువెంబికొనాడు నా తల్లిదండ్రులసేవించుకొంత యు నెరుగవిలను।
నాకుపవయ వినయ .. నత. మంత్రము యుంచె సంక్షేమ నాయకుండు॥
యాతడేతల్లి దండ్రి గామారు .. కూడి బికార్చిండి యుండు రగాడదముము।

కార్యమెను కరు .. యనేయనుక్ష్మా తవేళ। యునివనమగనిమదిసంతే
యంబునొందె।
ఉ॥ శాఖవంపరకటాక్షమున రాజ్యముల నిచ్చు యను బాబి వరాయత।
దుష్కృత వృత్తి లక్ష్మి నా విభూంతుల క్షేత్రముహాతవ రాజావి।
భక్తితతో లదెలుపు మాని బలిచనవట్లుగ బూబియంతనా।
శాఖ వరేణ్య తీయ దమది రంబిల్ల దెల్పుచు మండి వెండియున్॥
క॥ యాదేశము నకు వచ్చితి। నాదరమతి నిష్ఠలమ్ము నరనిశినాకై।
నోందేవదేవయాపతి। సాదరకరు శాస్త్రదృష్టి సల్పుట చేతన్॥
ఉ॥ తావకదివ్య భవ్య కళాతపత ... గభూందగత్తైన।
ద్భావకమ యెవ్వ పూర్వకృత పాపములన్ని దాలంగె సర్వదా।
కావల శాఖ్య సంపదల హేసము కూరెను కృష్ణ మీ పాపలున్।
బాల్పుట గాక మత్తి తృట బూందిరి స్వర్గపదం బుశ్రీహరీ॥
వ॥ అని వినుతించుచున్న మహీపతీంద్ర చంద్రునింగాంచిగ
నై .. పుపరదుండిట్లని యెం॥
శాం॥ లోకానేకములనిచ్చు పాత్రమటు కునా లోకింతు సందోర్ధః।
నా. శ్వస్తితి సె. దుష్ట. తతింపం హోవరణావమంజే సెయు।
స్థైకంబారగ స్వర్గమున నివసించి ధాత్రీభాగంబు బూబుచున్।
తాంకల్ప శివేంద్ర మందిరములో నిల్లుంటి నిస్సారతన్॥
క॥ యిది యేకాంత .. । పదముల వగతి నీకు. ఉకసాక్ష్యమునం।
ముదమున్న నతింపదగుదు। కుమరయ్యనది యనిగులగాల
ప్యంబూనంబున్॥
ఉ॥ భావుకమై వయసు నెగడమగుచు వ్యాగకొలుల బరువు మందనా।
స్నేవకులుందు ఇందునను చేరగను గాను మాత్ర మందునే।
జీవములాన తేదు బహు శీఘ్రము నీవిట తేచికార్చెదే।

బాల్యమున కౌశల్యమ్ము వరకు ఘోరాసురవర్గ శిక్షణ మతియన్॥

గీ॥ అనిన యాజ్ఞాప్యమందుప్పుడు కాంచుడగును। శారదాంబునాథ నేత్రపా
పారదృష్టి।

బాలకుడు పవిత్రమయ్యెనీ లోకమందు। నీదు జన్మంబు సర్వలోక
ధరేశా॥

కం॥ మృగ బాధలకే వెరవ్వను। దిగులొందక బ్రాహ్మణులకు దేవర తోడై।
పగిలిన బాహింపుటగా నగతేరు ఖులమా ఖనార్థ గలిగించు॥

ఉ॥ దేవరవారి చర్యలతి దీర్ఘత చిత్రములై దమర్చ్య విశేష।
సేవకు తెంత ధన్యులల చేసెడు దిమ్ము మతింప దేదునే।
తీవిధి నేకమింప్య దన హీనమతింభ ఖంబు.. తు దేవతా।
కావి. కేపి జల్సి. దిహార మొనర్చెదు గాదకే శవా॥

సీ॥ తమని యాగమున నిరుద్ర ద్యమ్ము ఘూంపాల। చంద్రుని గావత
త్వమును మనకు

బా.... తరి...... చర్చలు చెప్పుమా నా యొట్టు చెప్పవలెను।
చెప్పినది. ఋశేశు రండా పొందుట త్తైతై యసటకి వత్తునముదు।
వచ్చినప్పుడు వాంఛార్థ బదిర। దర్శనంబిచ్చు దప్పునే మా॥
రవి కులాంబుధి చంద్ర, దారుణ పైత్య నను ద్రుతుని గాచెంబినాడు దేవ।
అతడనన్ను బద్ధుని గామ తీదలంచు। నా విపుల సత్య మనోజ్ఞ పవిత్ర
బుడతడు।

గీ॥ తావకానా గ్రి.... పేక భూవరేంద్రుని టకుదే ఖాలకరుణ నద్యనకులేవ।
తెమ్ముని బంచిన దొకతెత్తు। క్షితజునా నీకపంపాల శ్రీ చిలాయినా।

వ॥ అని యుప్పు రాత్వరుని పాదారవిందముల హృదయారవిందమున
నని బెప్పుచు। యమందానంద సుందర తలలన్। ప్రదక్షిణపూ
ర్వకముగా వందనమ్ము లాచర్చుచు దెందమున నానందముసం

దశింప మందర దిలుచున్న ఈయమ్ము కోసు రానాలోకించి। విచా
రించి యంత్ర గతమ్ము నయిచటికి మునులు రాదలంచినారు।
కులయయింగంబాసన్నంబై యునవిది యాయుగమ్ము న ధర్మ బంధ
బు కుర చకై పాప వర్ముల పారవశ్యమై। యనృతముల లాగం
తవమునై యాయువులుందకుచవలై। ఘటిపటి విధమ్ముల
బురులు ధ్వనింతురు। మరియు క్రమక్రమంబున వర్ణాశ్రమ ధర్మం
బులుండవు। యింతటి నుండి మేలినాస్థలంబులు విడిచి నాకలోకము
నకే తెంచుట విశేషంబిందుండ వలదని యూహించి। యమ్మాధ
వుండవ్వ సుధా మహేంద్ర్యుని తోలయిట్లనియె.

కం॥ నీ వాఘూంచి ఖను దాల్చిని। రావణ మోసమునుకు నరవ్యగతిన్నే।
బాల్యమున బాలంబిచ్చుట జేవలవదనంత విప్రశేఖరుడనియెన్॥

శా॥ స్వామీ యూవని తాలలావను వాంఛంబు వేగానీదనా।
సామాన్యంబిది యేమనంగవిను మోసకేవ్వ సవాదత్వనం।
చే వాంకే పతిగల్ల చేనుడు దునేత్రేమనిప హాలంబుకా।
వామంచు నిచ్చియుంచినాడని వృత్తాధర్మంబు పాటింపగన్॥

చం॥ బలుకుచు బావనివ్వరుచు ఖడ్గితి తెండి యిత్తారు మమ్ము దుయు
మొలక విరాదారిత్యాలశవధ మొందగ జేసితి నప్పుడిప్పుడా।
చెలిమి ఘటింప బాలవు మశ్రీ శ్రీఘుగతి నన్ను రయ్యుటించునే నా।
ఘ్లుల కృప చేసి నారు మరిబాల దుకార్యము చిత్తగించుడీ।

కం॥ విరాయాజ్ఞ వహసిద తిలిసి। బాలుడుదవశి వత్తు నిటకు భూపతి కాధా।
రాయనుత పలుగనాపి ప్పుట। నీ యాజ్ఞ నుమ తెండ్లి యాత్రదు వేసాయగవలేన్॥

శా॥ నే నిచ్చ్యటికి వచ్చిదాక పతిదానే సమ్మతింపగనా।
బాలింపాల్చ్యులు నాదకు నిర వంతీ వాబాలు నిల్చు నీయుంటికే।
నిర్వాణంబు ంబాలగంగ చేయగదే సన్మార్గవ్యక్తి యాలాపసం।

స్థాన సార్వత్రి నిసర్వ యోగి సుమనస్సంభావ్య లక్ష్మీవరా॥
వ॥ అని విన్నవించు చున్న మహా సురవరేణ్యుం గాంచి కృపాంతరం
గ . అక్కనుంగ్లై। పతి . . . నుండగు బగధు ధరుండాం పందోము
కొంగాంచి యిట్లనియె॥
కా॥ రావే వేళ్ల జా యువ్వ హేశము నుకింద్ర దృష్య వద్దు భాండాలబుం।
దా ళీ . . . గాంచి తే రబంపు . . యనుక్త సావిత్రిబాల యుదా।
రా బొల త్త్రం పమనుదాషితె చ్చ నవృష తాం రమ్య స్తితిం బెళ్ళగా।
మాజా యువ్వ బి యుంచే నివృడా ది నవ్వు నవ్వ గాత్రే ళ్ళళే॥
ఉ॥ అందరకు సంధియుంబు మోదియందున నాంపదకు విప్పు తాలదని।
కృంద వంనాబ్జి తలచను వారొయను వరాన వెనుంద కాలే।
ముందరి మందయాన యనఖూంబ రసాబత హెవ్వెలబాతెడరి
వింద పరా తర్రా శ్రితపవిత్ర వనురాత్రి శ్రీ హరీ॥
క॥ నీయాజ్ఞ తప్పి తిరుగదు। నే యెంతటి దానవదేవ నీ చిత్తమునం।
దే యిష్ట గలుగునట్లుగు। నా త్యాంరు వతనలకు నిల్పు నఖ నరకాక్ష॥
వ॥ అని యారాధ్యుల బలికి భూమి సురుడ త్యా నంద . . ము బాంది
వృని పొందాబ్జ వమలాత్మ నిత్య శల వా భూమి సురుని దేర వో।
వన జాక్ష శ్రితపక్ష యాశ్రువు మనుచు వారం బారతిం ప్రార్థితుం।
తిని వాల్గం . దెల్పు పే బని యేధా త్రీ దేవతా ఖ్యక్షన్॥
యిట్లు తిరయుంవు . . . . ॥
క॥ ధరణి పతి నగరి మందర సరయూ నది జలములలందు స్నానంబుల్।
సురుడల్లాడె యనుచు। తతమ్పర మున నకుంజ నిమోదిత భూసురు లెందర్॥
వ॥ పురవీధింబున చుండవంతి పుణ్యంబుభూపాల . ద్దే విలా।
పుణ్యమొందవమ్మున . . . గతి శుం ఖర్ల లవేష్టించి యుత్తేరుంబాం
దంబు।

సార్వభౌమ యనం చులబ్ బంతించి గావునన్ని నీ।
వ్వర జా సూర్వత్రి ఫెలుంగు నే యెమ బాలుల్ భావించక సాధువులే॥
గీ॥ శిశివంనాళ హారుడై యెదురుగడు కాంత హేంద్ర దేతెంచి భూమి సురేంద్ర
హేళి।
యుంఘ్రింపంతే జవములకుం సాష్టాంగ మొరగి పరవియూంత విగావిజవె సింధ
మునకా॥
వ॥ యిట్లు నిజసాధము నకేగి। యందు నింహాసనమున యుమ్మహా
సురవరేణ్యుని గూర్చుండం జేసి। యంతపుర మున నున్న జాయా
రత్నంబు రావించి। ఆ దంపతులు . తని విలాసమంవర . శ న సరోగ
మునం దేచి। యర్ఘ్య పాద్యము లిచ్చి। పాదారవింద ములకాత్మీయ
మ్ము హా త్తుండై। మనవాలక్ష్మీ విష్ణు దేవుండు సాక్షాత్కరించు
చందమున దర్శనంబివ్వ వేంచేసె। మనముం జన్మ సాఫల్యక్కృ
తార్థ నీల తై . . . మంచు। బహు విధముల ప్రస్తుతింపుచు ।
దేవి హాతా మాక లి కాల సుగుణ ప్రభావ జంతంబు లమితసంఖ్య
తములగా వింపుచున్నది। భవదాహ్వయానిబున్న దేశ్యవి
ధానంము తెల్పిబొల్! కరుణించి . - గింబ। యుబ్బ తనుం శిష్యలతికి
వచ్చి తీరని యంతిని। యుద్ధరా మరుండు। పేంస్తితా న నుండగు
చు। నేరా మహా రాజా విరాం తెంచిన బాల వ్యాసుపుత్రుండ మా.
. . . . . నాపేరు యజ్ఞా మ్మ బుంచే యని విన్నవించిన। విని వా
రంపరమ వయనాందిది కొంత వడి దెలిసి। యుద్ధాంత్రి సురవరకు
మారు . . . బాంబ। పార్థివులకి కిత శిరీరులగంబు। సమ్మదా స్రు
పరిప్లూంర విలోచనులై। ఈ యమ్మ హీదేవకుమారం పారి కీం
బొంబ। బలిరె అనివ ధమ్మున॥

క॥ నీ కింతటి సౌందర్యము కొంల దిల ఖంచె నయ్య యెంరాగంచె కృష్ణా
శ్రీకాంతుని తేలాకృతి। వసాకంటికి జేరిచి తేకృపాన్య సువరకాన్॥
మ॥ ఆసమా నాకృతి తెరా . . . వసాంత రిలంపగా నీ కృతార్థ్య సమర్థ
త్వతిబ బాని వ బ్బతె రగాచి వాకుగ నిలం బుచుంటె।
దెసుదా తేంధురి వాగిల్లాసములు తం(త్రి)దెలువ మూం దెబ్బది
కసమ . . . . బవ బలవా యునచు పొంబసూర్తి శాంతంబవే॥
శా॥ ఖాషాకృంబు తను లాంకింబు తేవుదవెలు ప్పంబాయు దానుతేకి
యాం శారత్ని వను బూచి శ్రీహరిని వరాయోసాయ సంశరిరునిన్।
దాలి పాథు వమ్నల బాయుగాం చులు సెం తాల(శ్రీ)మంతదార్యరత్నం।
శ్లేషత్ వయున్ గను నానపంద వలు బదెలు వృంద తరు సాంసల్యశ్రై॥
ఉ॥ దెలవు . . మకవు ధారసవలు . . . ర్థతగల్బలు చు రాయుబగిరా।
లవ విచ్చతెలం విధానములు కవిత శ్రీసాదవమత్
మెలవల రారసా పదుట వేం దినిని దేకుం వ విరార విశ్వసం।
కలవ ఘల(ర) దాయు వగు కాంతియుక్తి బుర్ నిను జెందె తెందగన్॥
మ॥ తొంబబస్ని తున నజేయుతు కృష్ణ మున నిం దక్షలె నీ భాగ్యమున్।
బలు మార్ధ వులల నవ్వ రా తలరుని చెల్పంగిం నం తప్పేకి ఖా।
కలు పాధు వమ్నల బంగె దద్భునలి దార్ గల్లెంగ దాని నాన్న।
జ్ఞాలచే తెంబు నకాంరా నవ్మన వసకెరె నాన్ని కైవల్య వమున్॥
శా॥ పొంపొం తబ్బండ దయాం సవులు(రా) హరి బూరువం జూతే వారకు మా।
జ్ఞా పాద వమ్నల ఖంప కు న్నాదివ్యబృతాలు కారతె లారా . . [శ్రీ]
శేష ర్యాయుం వను తెల్పూ దేశ్యకు భ వలు త్వెఖు యోయుంటే।
దెతెల వే దేశ ర్యాయు వనుల నిండె లిచి వి యూర్పాంపగదేవా
కృతిన్॥

క॥ సాకు యేమనం శ్వబ్బందమను తాల్। మాంట్లా యనని దెల్పు దాశరథు వారికీ
ల్లే వేరతె నదు గల్లు గతి। హరి వాకకన్న గ వినబున్న వైరి పురుష వకున్॥
క॥ యూసాంబలెబ్బు వనసాభ్యం। బిసం సార మధన మల్లెతల మ్మ్రాతికాం।
లాం స న్న మునకు తర్ధం। బెస వుసకూడి చేరవని కూడి యురుగరుగా॥
మ॥ మను బాం నీకవను తెవిలె నా శ్లా భువిలూ . . నవీర వరా దేవుని౦।
వినుతింప నవ తెవాని సందర్శనా తి రక్షాత భక్తి క్రియా।
బుద్ధవిత శ్రీకర స్వచ్ఛరిత్ర వినను తాళాంబు వీవింపు(త్రీ)।
ధనముల్లబ్ధి తెలుంగగా వతె(ప్రు)వా . భాగభాగ్యోన్నతిన్॥
సీ॥ ధానధర్మ దయాసూన్నత వ్రతములు। గలిగి నతి యుంప సత్కీర్తి కావుడగుచు।
వృత్తి ఘటియించు నవేళదాతలు బాంధు బన్దరాశి త్యక్తై తాంత్రవము గలాగి॥
వ॥ మరి యే సంపద తెంటు రాదు విను సన్నా స్వక్రియం బెంచుటే।
తరబల్ పాంయు వను శ్రీరమపతి విరదసూర్య ర్త్యులన్ బాలిపా।
తెనుకటి బాల్లారు వను పాప వయుం బాంలి యుగా పొంచంబు వృత్తము।
వెరయుం తం(త్రి) విభాతనేత వని వల్తిం తుం బు శిా భాంతితోన్॥
వ॥ అనిన భూపాలు వంద్రు నింగాంబి। సుధా ముదా పంబుల వుహా
సుర వరుండి తెట్లు నియె॥
సీ॥ అదియు దేవ భూ . . . . దం బు తృలు తే వృ ఘోరవముల గిరుల పాతల।
మృగ ఖయామ్ముల గలుగు విరారం దుఃకష్టు ఖవునుం బదచు నేగగలరే పార్థివేంద్ర॥
శా॥ విరారతే రాజులు పైనికావళులాం గింబిగా మెవక నే తెంతురా।
కాంరు కార్యంబుధి గాచ్ఛుతేల నచటన్ కర్యాంతలారతిన్।
ధారాలత్తి తిమం దుకే చకకిరాంత వ్రాతములవ్వచ్చు వి।
సౌధ రంభై నభ వద్మ్మ(టా)వళుల దేమి కొబపై కేగరే॥
ఉ॥ తోంగి వధించి కృష్ణ వనం యుంచుక నాపై బత్తమందు ని~~లా~~
ష్ఠా గని కష్ట సంఘుటు నలనిడ ఘటింపగ జేసి తంబురా।

గాలిగేదు కినికనా పై నుక కార్య మెఱుంగుల్ ప మకూరకు మదయా।
సాంగరుచైన శ్రీరాం విశాల విశేష మును తెన్ను చిత్రములు॥
మ॥ అనిన ఆ బలాము శౌంద్ర వింగని ధరాంత తెంద్రుడిల్లనియెం॥
శ్రీ శ్రీమవినుచి కెట్టి విద్యారతి సామతి। గలుగు సావేరీతి బలుకదగునే।
బల ము ఖలల నెల్ల నెప్పు అకీతి నిటనంబు। కొండ్ర రాహొత్తు కలగార్పు నను।
నాలుగు దేల విన్ని తెంపుడేనుగు వీడె నిధారి వేలేమలాల ఘనబలంబు।
పన్నెండు వేల కొలంబట్టు దేరాతతువే। యిది వది నాల్గు వేలెంజ్జ క... వి॥
తొంబదివి సహస్రముల భటు తెన్ను వేయను। చాల్పదార్లను బలుగురాల్
ఛూన వ్వలు।
నదిలి। వెనుమెంట రాజేసి పుడమి రేడు। వెడలె పొరుబు బినవ్ములు వదలకతా॥
మ॥ యిట్లతి కుతూహలంబున నరాణ్యంబు మిత్రిజనంబులాదినంబు
జేసి। ధరాను రేంద్రు విగాంతి। మ ఇహ విపమ్మున పురమున్నదె
పలి। సుబ్బీవ ఆంధ్రయమ్మున బర తెంమవ మయంబున। పురీవర విచార
సందాంత విహార నారీశరావమలల వివర్తంతురిబ్వధంబున॥
సీ॥ రంబుశే నిపురంబు రవాగను గాంచితెరే। శశి సేని రాత్రి తేఖను బాల్త్వే।
బాల్కుట కేమ తె వెలా పూర్ణేందు బింబాస్యమునమందరమను ముక్తిమంటపంబు।
~~[illegible]~~
జేరగా కాలంబు చే కాలె నిందవసమున తజ్ఞా ని యుజ్ఞంనవలన।
రాబు శ్రీరామ పాదపూజ చేసి తదీయకరుణా కటాక్ష వీక్షణంబు విడిచి।
వచ్చుటది ఖినముబొండకట్టు దుమ్మైకంటి। సూర్యవంశము హీకులు....దు
దానధర్మదయా సత్య మాని తములా॥
మ॥ కనకాంగి గనం గాంచె రాజు విశలంగా మాని పార్శ్వంబులం।
ఘనతైల మ్ముల ఘా తిఘంటికలతో గాటంపు దివ్వెదాలతో।
తనదుద్యన్నదపాన మొందఖరరుంకారం విగాంధ పద్మితో।

బినదెంచు నృపు ప్రంహిత్యత భవనంల సేవ్య ఛ్ఛ తత్తరంతాలమువే॥
మ॥ అలనాం చిత్రవిపలన సుపరాం తలంబున తను తాన్నహామువే।
గాంబుప్పు బిన్నంబుల రత్న హారముల తొ... కొట్టుల్లు యింక నాంతింకశిబా।
బుల జై పాలి కుశీలన వీరమలు కూప్పుల్ టంగు విందుల్ పొంరం।
గుల బాపుల్ మెడ మ్యైడి ఘంటల మెం రంగుల్ గల్ల బెత్తల శ్వవుల్॥
మ॥ కలరాశిగను గాం... క్షా తరాం హాల సుబ్బర్ణుల క్
కలక్షాం తాం చలపంక్తు లాచ యవనగరంగ త్లుల గాంతెల ఛతాల్।
చలదుర్వ్యగ్ర హేరామ ఘంటికల బింరభూ బంబునాదంబుతో।
బలవత్తుంగమవు బ్బాత్రపాలమలతో బబ్బ్రాక్ బతీవర్షముల్॥
శా॥ అయ్యారే చతురంత యానములు వయ్యారి గనుగొంటివే।
వెంయ్యారు ఖరతెంచు రత్న మచిత్ర విరక్షాత వస్త్రాగ్రముల్।
జై యుబ్బాడించెదు జాత కేతువుల తో జై నారు ఛత్రాళితో।
సయ్యారంబున సారమరావములతో శంఖ ధ్వనిస్త్రీ జితాల్ కో॥
క॥ ప్రమదాంతర్ణమనంతి వేయాను ఘటాలని రాకలింవని గురాహాత్తుల్।
సముదాయ్యల గర్వ నతి। ప్రమదస్మితి బరతరతి శబ్దప్రద తేలన్॥
సీ॥ తురగ అంబాము బాలద్వాంత విస్పార। పరాంగమున్ రతి మండలమున బర్వె।
ఖలుచ రాంశ్రీగ్ర సంభట పటు బద్ధ రావములు దగనమండలి ధగధ్ధగలు నిండె।
కరకరకీకరాల తరాల వండ బిలములు। ధరని శేణువు ఉండవ దుష్పడుండె।
క్రేళ్లనపై సురంరేఖలను పెంపాబృంహ్యాతవులు దిక్కటు ములమరయిండె।
సకల సంతాన విధిలతో దసాంటిసేయ। వచ్చనే గాంధివర్ణనపై ఘనంబు।
వాంతి తెవానరాజు చంద్రుని పంపమారంబు। బాలసాంయద్యపదమదే చంద్ర
వదనా॥
శ॥ మందవతీ మత్తసామజ సవాలంజమతేమ నవచ్చు బిందువా।
కురురుగకై కిల్లాండలన నిల్వన పుడును నికుంబు భూములకే॥

బాధల బయంకర తతుల సమ పుంజములందు పరాగపాళికై।
గదలు సురేంద్ర నాగ మదగర్వ విలాస స్థితి చే వెలంగితినే॥
క॥ మదనుని మృష ఘోటక। మద యుతులగు ఖటులతోడ మనునేడను
సదమ్మద వారగ యుత్పన్నతా స్పదముల మతి గూడి జనుల సాధ్వగనవే॥
సీ॥ నేనా భూపతి పాదపద్మములు మునెన్నో మార్లు సేవింతుమి।
నా నవ స్వబ్రితిని వాని బాసిపుడు నిష్పంత్రేము చే నిల్చితిం।
నా నీలమెంత నాదు మతి నాదు ఖిన్నంబేల నాదు [illegible] ంకి।
క్షీణా ఘుందర్శింతు నే తపదములు సేవింతుగా వేగినను॥
ఉ॥ మేలాంన గరా డు కార్యములు చేసి నిల్చ సమకాడువా।
రవే తోలల పృథ్వీ వృత్తు లఘరిత్రి బని౦తురు సార్వభౌమవతీ।
ఖలగ వత్సనం బు నల ఘాంచతి సన్నిధి తెలుపై తీనా।
చేలతన మమ్ము డెలుపు టకు వెగ్గి యనె మన్నది యేమి చేతునా।
పాలగలంచితాం తెరిరి పం పంకరు హ యాత బారుణా ఘనా॥
మ॥ వలనీ పత్రవిశాలనే త్రపని బగనా ధన్య వాక్యంబులో।
విలపం సేరని వారమంబు మెతు తెన్నో మార్లు వర్ణింతురో।
లల నా రత్నమ సార్వభౌమ మనసు విల్వంబాలరా దేవుని।
ర్మల రరాఘ మమ్ము మనమ్ములో నగు నుస నిర్మల్గము చేదెచ్చెదన్॥
ఉ॥ మానవ మంత నిబ్బరము మానవ సత్తి హాని పాపపద్మమునే।
ధ్యానము నిల్చ వారలకు తా మర సొత్తు నిబాటు వేరుగా।
మాని తతీల యనుండు నని మానవులకు బిత్తరము లీచవదాలబడి।
వాని నీ వేయు మానవ తి కి మానవులు సర్వము యుండి తరుణీ॥
ఉ॥ అందరి యందు బాంధవ్య హృదయంబున నవిస్మృతి నెత్తిగల్గునే।
మందర దారి దేవవిభుని మానస హరిమరా...ధిరా।
సుందరి పాత్ర బాంధి పరిశీలిత నిర్భర పైరి భక్తిపా।

శ్రీ౦దిన సంతతాభ్యుదయ మాన్య విహారి బనితాంతలబ్దదా॥
వ॥ యిట్లు నేక ప్రకారములు మమా హారితాత్రై దలంచు చుండగా
తప్పరు నిహారాదారవిందములు సేవింపం జను చున్న మహీపాల
చంద్రుండెప్పుడు వచ్చునో యని తెంచు నాయనుమ। చంద్రప్రదయ
మున్న వకై దురుబూరుచు చూరుచ కూరవారవమ్ముల మంద మ్ము
ననిరీక్షించుచు। యిద్దే రము నాహార లోల లిపాలించి। సన్నిధానము
న పరిచర్యలు సేయుచుండు దురంతా మహాకాంతుడు॥
క॥ నిత్యంబు రెండు తిత్రు సులు సత్య యు ద్యై భవములు జమదేరగరా।
నత్యంత భక్తిని తరాంతతత్వల యు మనుజు పతులు మది వెగదింపదవే॥
శా॥ మాంతాల బారగ వెచ్చే నేపియు యని సమ్మగల్గ ధ్దంబున
బితద్భక్తిం బారుచు నం౦దురా నృపములే చేరవుమల్ బాళిరా।
శ్యాతింగాసుల ఖర్తృ యేగు తది సస్యములే చనీ తీవ్ర మవ్।
శ్రీ కీన్నెసిత మిం జేరి పె మృగములే వీక్షింపుమే పాలగ... ॥
శా॥ ఘుంకారములాల వర్జిన వల్లభుల రక్తింబుల్య మత్తేభములే।
శంకాతంకము తేక పక్షుల మహా జాలతములే పాయుచుం।
బాంకం బారగ పల్ల లా దకము లాంపుల్మేర మూ. బాంచు చుం।
పంకేజమ్మున బదుల్చు చం యా గురు బెంపములే పశినేక్షి యుచుదే॥
క॥ యాగతి నాగేంద్రముల నారాగమ్మున మెప్పదివ్య రాజేంద్రుడు।
యాగత తిలల నిరుగున.. నాగము వుల బుద్ధి గలదే నరులకున్నదే॥
వ॥ యిట్లు తిమ నాహర మ్ముగా నరుగు చున్నసమయంబున.
చ॥ పెలయ వసంత మాధవుడు వేడుకతోడ నవ్యదేవికి।
చెలువగ చిత్ర చేలములు చేర్చె వనంబులు చెట్లు నాకులం।
బిలబిల రాలె.. జిగురు సౌరు హొరంగుల మారె పూలుగా।
యాల ఫలములే ఘలించెను నయమ్ముగ వచ్చె వసంతమాసమున్॥

క॥ మలయాద్రి మందమారుత। ములు శాంల యగ మరుపజాలమాల శిం
ము నితేవెలు గెల్లలగ మదశుక పిక ములు గరాయక వృష్పజాపములు మరుడే
యక్॥

ఇట్టి వసంతా గమంబున.

క॥ పంతివవనములలో వెల। పెండులు మొండుగ భుజింప పార్థివ వాజావే।
దండత తిరి వరదునకు నై। దండలు బాడింపె ఖని తరాతాపూర్వముచే॥

చ॥ ఫలరసముల్ భుజింప బలు భంగుల కాలవరుచే గి రాజిన।
ఇలిని మతి యింపు యట్లు. ధరిత్రి సురేంద్రు డు విష్ణు మూర్తి।
తెలియబలు వారు దెలప నాదు విలాస మె లరుగ క్షత్రి పాపలన్।
వాలగ గజే యు పాపములు పోయిను కులసాయతారవల్॥

వ॥ ఇప్పుడతి మనోహర విశాల పారలారతింపార్థివేంద్రుడు న2
ప్రమదంబున॥

చ॥ మలయ వనంబు దాటి సుమనం ఖచికంబులదు దూంరి ని।
శ్చలసరసి ప్రసూనములల సౌరభ సౌరభములల్ల శింపి ని।
శ్చల గతి గంధవాయువులు రంబు శిఖా మణి నై ని।
కాలలపై బాలలయును మండి శౌరి భూతవశం మగు గామేయంచిదోన్॥

మ॥ వరమూర్తి ఖగ కేతన భక్త వరదా వత్సాక్ష శ్రీ గోవిందశ్రీ।
హరి కృష్ణా శ్రీ తదేవపాల ఖగధా త్రా శౌరి లక్ష్మీ మనో।
హర మాం పాలెమా ఖగ భృత్యు భూయ మనుచు నెయ్యం భారత దేవునిం।
దర సందర్శనలీల నే నృపతి యంత్యం జలి మోతెంచె తనే॥

వ॥ అంత్లో తెంచు చున్న వి వమ్ముల క్రమక్రమంబున॥

చ॥ ఖిలఖాల ములు వేల్పు చలువ రప్పు బాయులు పొంధులు వేరుపులాం।
ఖిలపవమాన పోతములు నూలాల ని గ్రెప్పను పొండ మాప్పలా।
కలితములయ్యుప నఖగ పుష్పిగ పుష్పలు దప్పిక నొప్పు చేతలు।

నలుపిడి బారెను శోష్పరుచి రాకృతి లీష్మమువప్పె బుప్పెరన్॥

క॥ కవన శ్రీ వృష్ణ రత్నల వశిర పోష్ప వృనల ఖలమ్ముని
ని తొంగలక పారిప్పె నిప్పలను వంత బింరయక వప్పరి తమ।
నృపతి మౌళి ఖనె మరి కూర్మినీ॥

మ॥ హరి నైశక్తిని బూడవేగున నిహృద్య సూర్తి వీక్షించి।
నరనాథాగ్రణి యందు ఖల్లదవనమ్లై నాటింపె తేవెరంతెఖ।
స్థిరుదు ముర్ధ్య ధిత మూర్తి సూర్య కులరాజ శ్రేష్ఠ హృద్యమ్రూర్తి।
హరి భక్తార్తిని పత్తిమ్లై మనుపునెయ్యం విత్య సత్యాత్మలన్॥

వ॥ యిట్లతి మనోహరముగా రాజేంద్రు నంద్రుండు మహాసు
రేంద్రుని వృదు మధుర వచనరచనం నరాగి యుగ్ర ప్రతి వచమ్ము
వక్రించ్జి గహ్ని పాహార విందములకరంధరసాన్వంది తా వం
దవందింపరి మందిలా యుమానుగ్రంగుచు చరతెంచు చిపసమ్
ఖలక్రమంబున.

ఉ॥ పీలఘునమ్ముల తెరి విత కనింగి నిబరెవను దీని ధ్యానము।
దయి చి ంచె కొత్తప్పరుగులు తరరమంకిల .... వీత తుల్।
బాల అంచె కేకి నాట్యములు పుంధ్వర పుల్పుల తూరె పార్థివ।
స్థూలత కాలలమం బాలిచే ధూర్జటా దశే దవాగ్ని పంక్తులన్॥

శా॥ ఆవర్షాగమమందు నశ్వకరులయ్యా ... తంబంగాలసమా।
పాలిర్ఘాత వికేశఖా వవులల నాంట్యనెవంటి బరవంగనై।
న్యాశారలమ్ముల గూడి వింటుబాడె నయ్యా రేరమా శెట్టుమే।
ఖిలాదార మరింపు భక్తిరతి బాధింపున్ నృపుంత..... శివ॥

గీ॥ పరవమంద ... సుస్ఖ ..ఇ2 భేరిబాట్రాతు లాలలయుగు పృధుం
వైన్య
పలుతిల్లరాంగీతముల్ బాడుచుండె। అంచు రాజేంద్ర పశాళిదేవెంచె నప్పుడు॥

ఉ॥ మారల గీతనై స్పృశిరు వారావమూ శ్రీహరి కాపనవప్పుచే।
ధారుణి బ్రష్ట రావళులుదారత నేరుగ బారె స్థాయిలి।
స్థారవయు లుంఖాగి స్వై ఖగపంక్తిని శిలాలత దృష్టి నివ్వె వ్వం।
దారకుల భ్రవేధిర ధష్టిమ హైగను జుందురే మనుర్॥

చ॥ ములవయిలు తేట బాతే బహుసస్య చయంవులకుంటతారేవు।
క్షుల రుచి వారె పుంబాదల బాంకిర వందాశులుగేరె మెందనుం।
ల్లబకగ గంధ వాయువులు ద్రువ్వరె శాంధుల మారుడం।
మంవల యగువే యతాగ్నె శరదాగమ మంత్యనితాంతతేలుర్॥

క॥ ఆ శరదాగమ వేళ నశ్రీదాశరథి సమగ్ర భక్తి దళితప్ప పాలా।
ధీశుడు హరిగీతాళిని। వేశమతింవ డచె వంద విఖ్యాతి వలరుర్॥

శా॥ శ్రీరంగేశుని గీతవయి భవనుబుదారే బింప్పచు భక్తిని।
స్వేభర సర్వార్తి నిరస్త్రయత్ప మునవేత్రదృంద వరనందవా।
భూరంభై మిలుకారంకురువయి [illegible] లుత మాప్పు ..బుగాద్యపని।
ష్టూరూంధ స్థితుల .దిక్షేంద్ర వకు నాంయ్యం దెలుతుంగల్లార్॥

శా॥ మార్గా యూపవను లేక నాశ్రితుల రమ్య సర్వార్తి తోషకగా।
దౌర్గత్యముల బంపు కృష్ణహరి భక్తితాలానాగా లిందస।
న్మార్గుతోపి నుతి మానదెప్పు తటుతే మాన్యర్థింబుక।
దీర్ఘత్వమ్మున నింతకాల లీయా లుందుం దుష్కృత్యుంజేసితే॥

క॥ నీపదములకై భక్తియు। నీపలుకులు వినగ శృతులు నీపనులందే।
వ్యాపక లీలలు భూతకృపా పారమైపంగు మర్త్య హరిపర మాల్లా॥

క॥ నీపాల పౌషావేదయు। పాపమ్ము వనితాపరమలు భాగ్య మహతిచే।
రాలింతుర సమయు [illegible] తై తమ దాపున మది పూవదయుచేర్చి [illegible]
మామరసాక్షా॥

వ॥ అని యనేక ప్రకారముల ప్రశంతించు పుధరణీ తనేంద్రుండిందు
మందె . ండియెను॥

మ॥ దివము కాంచె . . . యు లాభ్యచలి యుద్ధి బంపు వింటి రకు
దవత్తొ లెక్కెక్కంబులు సంగ్రహించు కాలని యెన్నె మార్గా లా
హుపాయా।

దివినాదంబులకాడిని ఈమహేంద్ర బృందముల్ బాబుగా।
జులి . త్యర్ని విటవన్ హిమంతరాతు వృర్ బూర్ణించెవి చేంత లైయ
మ యిటు లాహే మంతర్నువ। వటుబువవన చెంపనదబ। ధరు
వర్గముల్। విటణ తళవయుగ హారిగీతా। సుప్పటమాన సులగు
మనిరి పులకీతులగుచున్॥

మ॥ ఖయలారీతి మనోహరస్థితిని శంఖళ్లలనే తేలర వాజ్।
తప్పటు వందుం హరిని [illegible] వెత్త నిగతే సంతు స్వాత్మ్యనై స్ఫూబులు।
తేట తేలవ్వని జేసి రాబు వెదతెన్ గ . . . భ [illegible]
పటూ . . . వృషభేంద్రు బాలవయి [illegible] ప్రియుతే [illegible]

క॥ యింకతమి పూర్వగిరిని। సుధాకరుండు బాల్య రతి దంతి పంయందు।
. . . . తెమంగా కాంతులు సరి . . . హితగుణ తతికిన్॥

శా॥ యింద్ర ద్యుమ్న నృపాల చంద్రుని యుశల్ వృత్తిందుదారముల
సాంద్రంబై గనుపట్టె వంశబుకళా స్థారమ్ములంగి [illegible]
స్పుంద్ర వ్యాఖ్యల రంగి భృంగతతి యేరాలు [illegible] వెలరవే
రుద్రత్వంబుల వెద్ద బట్టు శిశిరర్తు ప్సర్వభూభాసన్నై॥

క॥ యిటు లాశిశిరాగమున। చటుహావకళా పంక్తులను చౌర్ద్వ . . మూ
క్షిట బాపనవృదుబులను వటు . . . బరతెంచు రతియు శిష్ణమ గిరిక॥

క॥ రాజశిశిరామతి విలసత। రాజిత [illegible] వద్మ రంగముఖాతిం।
రాజిల్లె సౌంద్ర్యరాగము రాబుమదే భవ . . . . తమవరతకోయాంటవా॥

సీ॥ రాజు వెలి.. శ్రీ లక్ష్మి పద్మ భవనుల! గణన వహి తెరిచవరె గగన భవముల
నవ్వి తీవ్ చాలలవిట్టు వుందవము బాట్టున! చంద్రరుండు దావ్ చెసందరవుగా
మ॥ . . . . కీర్తి చంద్రిక లుధాత్రిం బరువ్వ వెం దాన [illegible]
దిశ్పల త్రైదె దిగంత భాగములల బరెవ చంద్రికా సాంద్రతతల్।
కృప పూర్ణై దగని లవ్వు బాబ్రధ్య ము పూరీ గాల్ విందమైనాం తాల వేదయం।
చపు . . . . చు ఇభ ధూళుల . . నవ నిబ్ రాజులు వతింపుంచెనిన్॥
సీ॥ రాజు వెలి శ్రీ మరా వెల్లు చుండగు। సైన్య చయము గూడి సరసగమల
పంతపావ నాత్మ గతి నీ వెతలదంత్రి। వన . . . . లచి . . . . యొనవాడులింగిల॥
వ॥ యిట్లా శిగతార్చి టుంబరన్న కుండై నఖయత్నింద సాయవాని పారికా
రతిందమిలు ధ్యానింపుచు మూన వేంద్రుండరుగు చుండె। నివివత్తం
బునగ్గు తువున్నన పెతల రెండవర్ణమ్ములు పద శాంతుండైన ఘుము
చుండె। నంతదవల భాగంబున॥
ఉ॥ సాలకబిద్ధ తిందు కరసాలమధూకకురంట బుంబిహింతాలత।
వీరాంచందన కదంబ శిరీషలవంగ బంగ [illegible] ని
కాలీలవటాదిక . మని కుంబునితా తభలప్రసారతై!
పాళిదవర్ను నాంకణవని యందము గన్గొని రాజు మెచ్చె నా॥
క॥ సాంగాలంపు చమరీకా। సరభుల్ల వృకవరాహ శార్దూలశిఖా।
శరభ మృగాదనవానర। పాం కావ్ తఘట మృగ విహార మృగు వేరడలిక॥
క॥ కేకి ముకీ కారండవ। కోకిల బకశారి కాణబ్ యుష్టి కశంపాతల।
తరలకల ధ్వనులాకర్ణించుచు విభుండపు హర్షా న్వితుడై॥
మ॥ కనుంగొని తి శాలరటి . . . . య్యుంబగు [illegible] సాంక్కొ నిర్మలరమ్య
(ప్ర)దేశం[illegible] వున్న న సైన్యమ్ములకట్టి యుతంబు జేసి। ముకూల
కీ ల బిరయు తెల్లొంబిరయంబున॥

చం॥ వలయుతి తెలు ప్పదంతి వృషవాజుల రంజిత హావ్ . . . పాంకస్త్ర।
శకవుల పా . పవృద్ధల నిగారవుగాం నాంగి గట్టి వంటక।
ములు పాంకల్ప నమ్ము గన విరాజుగ కేశవర వేదవేద్య గావ్।
కులపతి పాల కృష్ణ యని కాంతి తీ ఇను . . . . యనారగింపుచుస్॥
వ॥ వృ నెదిడ సద్మ భాజుల వుహొం వనితల దృప్తి ఘుటించి గంధ
ముళ్ళ నునిగ ఫూంపి వుల్యాల్వులు తేల్పి దాని కాలవులు ధరిం
చి యఖ్యాంవంత శిద్ద బాపములు వేకాంని భూపతి చుట్టు నిల్చి
బుభ్భ్వ స్తుతి చేం భాతృతుల హేవా యుగనగం తెరయుంబిరం
మునగిను॥
మ॥ కలదితెన్ భూలు నభస్థలం బదిరెక్కుం గాంతత్రి యలుందూ తె।
వాంఛమలు లప్పరెదిగంత ములవగితె భూలకాంత్రి రసమువాలితె।
త్రిదక్షా తారల రాతె వల్మ్మములు ఇంతి భూంతర్మ్గం వాలితె వే।
బుదినేని పక్షి మృ విరగాదకు ఖుల తత్సప్త ప్రభావమ్మునన్॥
వ॥ యిట్లా తి గాథ తరంబను నారావంబు విని। శ్రీ బుగనిచ్చిధ దేవ
ని। కే వకులు బెరవారంత దవన సవ పవనీలాంచల నృంగార్తి వుశ్శ
లపయి నెకిరినికిర బాంకి భయుభాంతులై నలుగడలంబరుపు
తెత్తుచు వెబర వెట్టుచు। సుదియుచు యంనేంద్ర చంద్రుని।
బలసవూజు విలాసమ్ములు పలక్షించి యంతర్గతమ్మున॥
క॥ తెల్ల నిశిగవ్యగములగతి। కొల్లలు గనవాచె దివ్రదఘోరకవృషమున్।
ఖిల్లాయాత భటవర్గ మహొరాల్లా సతుతెనిభయురసాభ్షతులంరన్॥
సా॥ అగర్వ నవితి గల్లకే తనులయి సాహంకారతలాభయుల్।
బుంగ విల్లు ధరించి యెకుకలడి చంచద్బాణ ప్రసూన్యాత్తితి।
ఖ్యాగవుల్లెవక లింపఖాం విగదు సు [illegible] (లంపాక్షాని ఘూర్ణిల్లగా)
వేగంతేయు దాంబం గిరస్త్రములు దివ్లోర్వ్యంబు వార్యంబు గన్॥

మ॥ శరసాహసంబులబూని యర్భకులు దాల్ప సవ్యసాచి [illegible] సాం
గముగాంచవగని।
స్మరతుల్యశరీరకాంతి హతంగాంతె దుంగరాలు గాంచి యుత్ప్రెక్షిం
చు కొంచి కాసంబరువు నం [illegible] నె త్తురుయంగ్ర కుజ జాబు
ద్యైగాత్రములసందార్ద్ర వకజ తై [illegible] కుజ జుని॥
ఉ॥ కొన్నిటి కంఠము ల్దునియ కొన్నిటి ప్రకటుల ప్రకటలైపడం।
కొన్నిటి ఫాలవేసులయ్ గుల కొన్నిటి కొంకులు తునటలై పడం।
కొన్నిటి గుండె లాండపడ కొన్నిటి యంకలు దూరపారగా।
కొన్నిటి గ్రుడ్లు పై కురుకగా లగ నే కిరి ఘోరుడంవళిని॥
మ॥ వృషభ శ్రేణుల కడ్గ బాడ్పు కొంచి కంఠ భాంతదీపావృలు।
విష సంఘువుల దాశి కిగాలల గనుపట్టింపగ రక్తా వళి।
విశిఖ వరాంసవుపంక్తులై నదివరెసిర్వక్షింప గంభీరదు।
భృశయంజి గనుపట్టె శాత్రవులకంపీభూతులై జాలరగని॥
వాగలు గభృశ్ఖాశ్వ పంక్తులటు కంఠము బూరులు నాప్పురమ్ములు।
కకుబు ఘనగ బూ.. మ్ముబబ్ కర్ణవు బకులు గుండె కండలం।
గజబి బహుర్కవై వెనిదగంధర కొంబులగాలలగాంచిదే।
వృజిన మటంబు బూబి జతవీరులపాంతజాదివ్వదై॥
క॥ కరములు శరాసనమ్ముటు గురుతరమవ బా. గంబమ్ము గాబ్బుసాపటుని।
స్పురతీవ్ర బాణ వర్షము। గురిపించెనిధరణిగగన కాఁడిరమ్మదవక॥
సీ॥ శరపాతము మఘుదు కబ్బంబుసాంద్రమై గనుపట్టె శాత్ర. గానుమదర।
వీరుల ఖలుల పారమై మిన్నందుగిరి బాకిర్యంద్రమై యౌరలబడున।
పాండవ వ్యాప్రప్రబాహి పవ్వులం యుక దప్పక ముప్పగారాంప్పె గుల్ల।
బాగ్ర మదగ్ర మహాగ్ర సాంగాన్గులు। వి శ. వంతె . . . . ।
మైనికుల సంగరావని సమసిరిబ్బు। వసాంసమున్ను శకర్కసవాబు నరవి।

భూంతకేతాళ శాక్తి నోప్రేత సమితి। ప్రీతినిఖుషంబెతిరిగె విఖ్యాతతేజా॥
క॥ కిబరంబు యకలవములు తాగ్రవ ఖల కరటి మాటు బవ్ర వంక్తులఖయులం।
విబదఖల గ్రహవులగా సజిల యతరక్త ఖలధి ఖనవతి గలవ జని॥
వ॥ యుదిషేర యొక చేడ బంబు ఘటుం . . తగవై కవిధాతమధ్యలం।
బది యంది బాంలవ్రాదు మది యవ్వరు దిక్కిటతేరు క్రీరవరా।
సదయసవిపాద కేవకెద సత్కృతి వచ్చు యచేతనింత యుం!
బుదిశెని కేవ వైతసవి బాలని దుంలు బుపూకమగుదై॥
వ॥ యుల్లత్యంతశోక సంతప్త దాంతర్యాన్య మాన మానసుండ
సుజు వగలం బాంకలచు యమ్మ పాదేర్వులబనుపలక్షింబి।
వ॥ హరికృష్ణ పగల్బసంబు మదియందు వుదవ్వుననీ. . . . పాం।
తరవునకేసు దెంబతిని తాతున పాండి తి పూర్వ జన్మమం।
విరాఘుగ శ్రరతాపతిపరేశునిపొంద పరావభక్తిని।
స్పురలవుల బంపకుండు పనులన్నవుల తీగతిగత్లె నేమనక॥
సీ॥ నిమ్మి బా ల్యమునుండి కననిబద్ధ నిబూత। చెంపుకాంటి విగాప్రేమబాత।
పోవ్రి విప్పుడవని నే బాల నమ్మితి సింతకృత్యము కేయుటే నెరుంగు।
నీకతవమ్మునే దుసాకరి వృభా శ్వజుల సవనాపావమ్ముల జప్పవమ్య్యా।
యుత్ర్యద్యంబుకు నని యేపింపుకంతైన। యొరిగి యుండి నిసేని పెలవత్తు।
బాలదారంబు యుటనివి కాలపెనుజ్ఞు। గిరులపారంబులని చెప్పగురుతప్పు।
హరి. గను జ్యా భ్రాంతి నగితి మురుజివమునా॥
క॥ యుక్కడికి రామతీ గతి। బుకొంట దుదురని యొరుంగ బాలకని పకే।
మకుజపవిప్పితి సీగతి। నెకుబదుదుంఖ వన వుంబతికి సంపాయని॥
ఉ॥ పాలి యటు తాపి తైవ్వు నుపు సుద్యావ బురొపవటం బుదెబ్బియా।
పాలినిజాడ నేలజన బాలకు పాతని తేర సాదు కష్టా।
ప్రాణితభావమబుద్దె లపవ య్యయు పంప్పుటు కింకదెబ్బు తేలి।

భూమింలింపరేంద్రు డం. వుగని బాలరువ వేడ్క చుపిబ చాండగన్॥
ఉ॥ భూపంరుడాత్మల యు పటి బాంకుంచుచు తప్పరమేశు పన్నతన్॥
వేసతిజేసి యెవ్వపవతే జన్య కిరాతకువిందు నందురా।
యాసవయు దారదీక్ష్య మనబాదిని పవిత్రిని వ్వలించచే।
గాంపిలజేసె బ్రహ్మ కృతకార్యము దప్పు నేవివ కాలటికిన్॥
మ॥ యిది తేమ వాయెంయెంకాన రారు దిపులందే తెంపువీక్షిం చినం।
తాదిను త్నాహావు బాపెత్రి హారి యుపావా వ్యక్తి యాంలంపముల్।
పదివేరసనిబిద్ధి విన్నలింపురు కదేలా ధైర్య చిత్తమ్ములల్।
కురుక్షే యుండు శిబాల యు పట్టైదను కారుకరిత్ధీర్పుత్రిశుండాదన॥
ఉ॥ తాపసరాజ పుంగవుల మేదిని నెంచగ దేరు నిలవదీ।
వేసతివత్తు వంచట విదేగ ము బాంపి వగవున్న చిందికిం।
వా పిగ నెక్క బాప్పట యు వారక బూజరదేం సదాత్మ బిం।
తాపమతిలనర్ప కులనంతతి నాయ్య నజేంతితెంతియున్॥
క॥ యితేతి ధనుర్జామ। లంచక తెండనంచు పర్వకాలంగని రాల్।
షాచిత దృగంతములు। వలలాచ వదుథువబింజే భయమ లున్నవి దదర్॥
శా॥ వలసేవారతి జేవ నాంకర మంటా భవ్నా [illegible]ంధు దే తెంబి యు।
[illegible]పంబంధు మాశీఘ్ర పుంగవునితాలరవేద్యా న్నితి నవ్ యన్న నా।
యాసవన్మాల్ వాలగంగ కొండదరిపై న్యత్రే జితానితివలు వా।
మాన్నసన్మార్గుల వెల్ల గొంట్లు మని మేమన్నా మేంటిదాలి తాలదుంతన్॥
ఉ॥ చెప్పని కార్యతంత్ర వగలు చేతర్ శైపినతప్పు తెనగా।
నావిభుణ ఆటిల్ల వరాకుమంది వరాలాంటిను ఛక్తి వివేక కేలరన్॥
మువ్విరి గొంన్న మెుదవున మెులలకు జైరన్నపాలమెుఖదే।
చాంప్పున నాంవ జైసితిరి బాధ్యము విలాబలకార్య సంపదల్॥

క॥ ఓ ని వత్తాన కౌరంనిభయు। వయనగనుగాంవి యెమ హా శ్రీ ఖ్యాత్రీ పాలికులు।
భూని మమ్ము బూడు వమతపి। వివియురుగ వుపాతి పూర్వవృత్తాంతమున్॥
మ॥ అతడు దీక్షి పతివానిస్పై నికుల . చెర్యంభక్తి రంభిల్ల యా।
శ్రీతరక్షా మర కల్ప భూమి మని యెంలంనిమ్ము బంజాంపవ।
స్మృతి రంబంచు కెరంగతే కవిర లతా శ్రీ సింధు మాయాత్మలల్।
క్షితివేశే మంతెదె.... భవత్వే పాత్రినం నావుపన్॥
మ॥ యిదే దే ధావని తారె దైవమని పేమిచ్చా శతిన్ పర్వసం।
వద లక్ష్మీ షరశే వశే యు చు భవ ద్విశ్వ శ్రీ సొంపవమ్ము తాం।
వ్వంద బింపాంపది వీదు బద్ధ లగతిం బయాల్మారు వత్తిల్లు యం।
బు దు బిం చ్చాటను బూంధు మెునపిడు కనుండాల్ యున్న కాంకారతమున్॥
క॥ మేమెుకఘ్నగమలకై వతి। నేమెుక వమల గలపి బొలపి యూవనిలచిం।
వవమ్ము కొంని యునవిభరము। లా లింద కృ తొరపంబు ములవ్వమతంత్రీ॥
మ. కా॥ మృగఘగ వమ్మ లరీతి వారలమెుల మంత యుగానరూ।
మృగమంంచు వధించినారము మేము [illegible] బుద్ధి నెరుంగకన్।
వగవి హారులమైన వరాకు గుణా వమ్ములగల్గ ల్గ నెవారిపై
పగగల్గ నె ఖక్ష పాల కృపాంస వుద్రబగ తృ ష్మల్॥
చ॥ తెలియక తప్పు జేసితిమి దీనశరణ్య పరాత్పరేశ దు।
ల్లలిద యధ్ తెసిగావ్ర మని వారిని భక్తి నుతింపు బాంచ యు।
బ్ చేరం హా నాభు దర్పకుల సయ్యనగ న్నాని వారలంతకా।
కల బలి వార్య కుండుదని రంగిల యానతి యిచ్చె నంతలున్॥
ఉ॥ వను ధా మరుండు తాం నాత్మ దలంచ చుపవ్వ వేగము।
గాలి విలపొంచ్చి దేవమని కాంతి . రమెున ధారుణీ [illegible]
దేవుడ తారు చంద్రముని దేరగ బంచన వారి వేసవాం।
సేవకు దెచ్చ్వ వాండ తమసేవకులాతని సేవలన్నియున్॥

కం॥ సమయం బిరందు · దరుశ్శివ నారదులు। నాంచెరాజు గాభ్భవ మయవ్రత।
శ్రవణభాషతేను బలిబిన। క్రమము మున బోధించు హాని పెనగారాబుపుడిం॥
సీ॥ కొండ విరుపవల సలకనార్ఙి వెతను కేసి। యుండకను బాలరెండిరపాహి।
మోక్షమునకు బాధ మొసవెత్తుకొనుబాళ్ళు వందవుత్యై హరిమొకుండక్రష్ణా।
తే॥ తావక పాంగిత్ధానములు తప్పదటంచును బాలుచెప్పియు।
తాపు కుతూళితెచ్చి శివి సాతభ్య నేతభ్య నేశశేశవా।
జీవము వినా పదాబ్జములవెంత వివీడుదు నింగ జూబియు।
ద్దేవ విభుండు మార్బులకు తేట యుకిం చూక మునెవాసతీ॥
వ॥ అనిన సశేవశరునిం ఖూసి గిరి వరకు వాంత రతన్ంబట్ల నింతెు॥
ఉ॥ భక్తి ఖసామొండను తన ఖంపిన భక్తు వంవష్టి చెప్పగా।
రక్తి తదుక్తుల నిన్ని పరాకుగ. నుండుట కేమి హేతువా।
ముక్తి సతీ మనోహరుని ముఖాలపొరుంగాదు దేవత ముఖా।
ప్రక్తి విదాన మునెదెలి మ బాలను దెలప కృపారసమ్మువన్॥
వ॥ అనిన సాయాలలాముంబు నుపలక్షించి॥
మ॥ వికంపరా కాలము ... భావగౌచరు ... వకవేవ శివ్వదక్షేణ్రజ।
తన బాహింపదరంబె రెంబ ఖలు సంతానమ్ములంగూంటటన్॥
తనదేఖా దగ నెంచగాం దెవి ఖ తాండవర్య వ్వులబ నుండియున్।
నినదట్లుండెను విప్రభావగుణమున్ వీక్షించి రక్షింపగన్॥
కం॥ ... స · ... తి యర్థత్రంబినిపై మనసు నిలుపుదాంగనుటకై।
... యశారకిండేను, వాడేశుని మేహరి నివర్తింపగన్॥
వ॥ యుప్పుడ దమ్మహా సురేంద్రుండంతర్గతమ్మున॥
మ॥ మునునే ... కేగునాడుదత ... యంటే ... మాట్లాడెదే।
దనకుం బాలితి శయొక్తి బలుదుగదాటదైవరాయాయదే।
మనితలాపద సంబ బమ్ముల్ హృదయమందాసక్తి తావిల్పుమ।

వనమున్ లేదే యమున ... సముత్రింప దాంట గెన్ పాత్ప్యల్పతలారతీన్॥
శా॥ ఆవిచిత్రత్ర మఖత్తి సాక్షులకు ద్వైత్యారాతి మాందదకన్।
దాంచి కాంతి నియారకుండు మునవద్ధాత్రీసురేంద్రుండు వే।
బావం బాలనురాజుచెంగటికి నాప్పూర్వకృతంబితప్పటం।
జీవ మమ్ము లవ్వ దు వంగధాతిలబి యుంచెంగా దెయుంచెమ్మచున్॥
ఉ॥ దైవము కంటి కింత దయదలవన రూప యుక నేవి జేతునా।
దేవుని సన్నిధానమున దిగ్గన పౌ... బంధ్యుత్తంవుదతి।
శ్రీ విభవంబులన్నవు విశేషగతిం నడిపించునంచు చూచ్చై।
బావతి కాల... దాలపగత మధ్యన గట్టై బెట్టుగన్॥
అప్పుడు॥
మ॥ హరి వీక్షించి దలంచె విప్ర... తీయ్యంబులనా మునొ వేదపా।
మరంత్రై యనెండెను వేవిగాంవవలె ప్రేమంబాంబదగానంబన్నే।
త్రైరమండ ష్మిత సుందరాకృతిని రక్షింతే చకేలాని యు।
ద్ధరణి దేవుని కంత లగ్గివగా వస్త్రంబూత్పి సెంతేదయున్॥
కం॥ నీ కెందుకు జీవమ్ములు బాలిత చెర ... బుద్ధి బాలదెలుపు భూ।
దేవకుమాలుత్త ము యున దేవునకు బ్రెస్కిళ్ళ ధరణి దేవుడుంబతెచిన్॥
ఉ॥ రాజును చేరఁ తాల దురాని రమ్మని బంచు ప చేత నాతనిన్।
తే బి బొల్ల ... దెచ్చి తీని దీనశరణ్యత దేయ చైన్యమున్।
... రక్షకులంబధన వారధి నాంత దుండె వి।
... మెరుప్పు సాంద్ధి తీతరమస్ర గదెల్పతి గాంచెదేవరా॥
ఉ॥ తావక పాదస్ధానమ్ముల దప్పటంచును చెప్పినందుకుం।
... వట్టై చై వి · ముబ వారక బ్బై మదుక్తి విధ్యగా।
భావమునందు ... బన్నముల తేమని విన్నవింతునా।
జీవము నిబ్బ నే దుంప తమ బత్త ... గాదె చరాచరాధరా॥

క॥ నే నవనిధులను సైన్యన । మోహంబులు దెచ్చి పంపబూనితి ననిలో।
సాహించె రాజు హృదయం । బాహా మరలంతు నెట్టి లాత్రి తవరదా॥
క॥ దెలివి నవలంత యుపొత్తి । బలకని కారణ మదేమి భక్తుల చేనే।
బలు నిండి యుండునే సహా । కలశోబ్ధి తరి ప్రపొందకారీ శౌరీ॥
సీ॥ యుష్మత్ పరస్యా వందు సకేవరులకు । తల్లి తండ్రి విధాత పదవియును।
విష్ణు మది వయస్సు తిగాన నిత్య భూతి । ముక్తి సతీ పెళ్లి జేయు నిర్ముక్తమతికి
తే॥ యుష్మ నివసర్వ లోక పాలన దయా శుభ్రైన కేశవుండు సుధాన
లాలవల్ల నివ్వ నియె॥
మ॥ భక్త యశులకీర్తి సందొకర్షకులతో భద్రప్పి తిని దెల్పితిని।
దయా మార్గంబు రాజు తపంబుల వేరం మావ నోత్తి తిని।
స్వయ సందేహ మవు లేహ జే యంకని మాజ్ఞ కింప భాగదేవమే।
శ్రీయుతశ్రీ మాత్రి నామ నవత్కదా నృపతి మోరలం వృష్టదేజ్
బ్జదీ॥
శా॥ నావారల్ పూర్తి నవ్వి కాంతెరచు విన్నా సెమ్ము గుప్పైనికి।
స్త్రీ మమయున్ గదతేర్చి రక్షకులు నాపాల్ శోకమును బాంధవుల్॥
దావమున్ గాంతు కతలలు దాలిగి సంతాపంబు చేసింపె వద్దు
రక్షా మాన ప్రణతి చేరనక్షకుల వేబుత్తెంచి నంవ్యస్థితిని॥
క॥ ఆపరాధములు క్షమింపుము । కృపవాలై నిలుపు భక్త కోటులకెపుడీ।
నపవర్గ సౌఖ్య పదవులు । నిపుణత చేసింపగ దీవ్య నిగమసూత్రా॥
వ॥ అని యనేక ప్రకారమ్ములం గొనియాడు చున్న ధరిత్రీసురవ
రేణ్యు నింజూచి। దరద్వికుంబులచి సార్వమ్ము హో దేవుని గా
ంచి। యింద్ర దృశ్యమ్ము మహా నాయకుని సాదర్శవమ్ము కు। వాడుల
కొని రండని నియోగించు నవసరమ్మున॥
సీ॥ మోపు పాత్రల యన తోమాలికలు శర్త। నవగంధములను కుసుమములను

యును।
శ్రీ స్వర్ణానుమను జనివ చేరిబూని ధరిత్రి పాలుదాత్మ బాల నకర్షిరలతో॥
ఉత్సాహం॥ నామెరాలకించ పతీక నడచిపోసి చెప్పుడే। ఘోరాతికేగి నాడు వా
నిలోంకు పాసివేలంటిగా।
మేమను తాలేదు నెడ లేక మేరతేని కాలలాలే। బాలు మీకొంపు నుంటు తల్లి దావలు
నాలుకా హరీ॥
యాంచకేశ జీవపాల తోపతేవను మేలను మా। పలపుడాపృగాలం రంగ శోపరాని దూరదే।
కారూర తమ్మునత్తె మోరకా నవమ్ములొ నతో। బాపృతే యుటంపు రాజబిడ్డ యుల్లినా॥
సీ॥ యెందరుగా బరతెంచు పదములంతమ్మల గూర్చి యూరత్రే వనేదెంతురి
చరికెమో।
మానవ భూసురేంద్రుండు నిండున గావరంకుండగ నికిరాతులు వాదిదునిదిరేమో।
సాచెంత గలవారి కే సంపృమని సాధి। సింపరం వీరిని బంపెనే దెమో।
నేడున్నవారు నా శోక శాంత్వన రంప। రాకలంపు దలంచ రావదేమో॥
నెరయుసందియము వచ్చెది నెరుగ వలయు। బారకుల వల్లనని
వారి చేరబిలవగాంచి శోధించి కారె నిశ్చయంబు లమునగని॥
అనిని యోగింపన॥
ఉ॥ బారుల దారతెలలను చక్కగ బోయితే.. కృతాంతతో।
పోరిట రాక దెల్పుదన మేది నిభర్తను దాటి తేరమా।
శ్రీ రఘునాయకుండు బంపెనని చెప్పిన వార్తలు వచ్చె దెల్పవం।
భూరి వివేక శాలి యగు భూపతి తానె మరేగి వాంఛితే॥
ఉ॥ పాలిత దారిపోరిటకు కారణ మవచ్చినకారణంబు పో।
బారుల తోడ నంత యనువు పయ్యన దెల్పితే నన్నిపాక్యమున్।
శౌరికలంపు లంపగను గొంచును దెల్పితి మిమ్ము గాంచినా।
మూరతకు దురంత పుణ్యములు గూర్చితి శ్రీ హరి గూర్చి యెంచినన్॥

ఉ॥ కాల్రికబారరయజ్ఞాన సుకాల్వదమంత్రిని బంచినాడని।
ద్వారణిదేవతావిహారపకం వచ్చెనాం దాసుబిల్వనతిం।
బారుకతీరసౌఖ్యములు బుక్కెను నుండుట గాంచినారతం।
వారయనున్న వాటాదయ నారసిచూసిననుందజెప్పరే॥
శా॥ శ్రీవలాంవగలార్పకృత్యడు। ఖాంతిరాసురవైరి యతని బుద్ధి యంశాలా।
కాన్వనార్థ్వసుగుణతేలు। వే మరు ఖశాయింతు ప్రపన్నవిధ్యావిధిగా॥
మ॥ ఆవిన విని సంతుష్టాంత రంగుంలగుచు యువ్వ్యకోంకాం
తునింగనుంగాంచి॥
ఉ॥ వాసమనుజేంద్రచంద్ర వినుమొప్పగదాతని సావ్యమిసన్నిధిన్॥
మేలెవనరంగ బూంచితిమి మిత్రుని బాలని బూంచితాకృతం।
సావ్యమియనుగ్రహంబతని బాయనివాయరిఖల్లియుండున।
ఖ్యామి సురుండు మిమ్ము గన్పిరాందుగ మిమ్ము టదేరబంచెనన్॥
గీ॥ వచ్చితిమి మిమ్ముఖాబతిమి [illegible] వద। కంతునిజెయింతవెంతరుకాంతిలేల।
వందిమాగధులిందు నీసుందరతలు। కెందు సంగారుకరుగతేయిందు మమ్ము॥
క॥ దేవ బలిశాస్త్రాం ఖక్తింబు వాంఛి సద్ధర్మ యుక్తి వర్తిత శక్తిన్॥
కేవలము మనుజమాత్రులు। గావను మతి మిమ్ము బాల్యగాంతగు
వగనే॥

యుట్లుగాంచి యారాదుచు॥
ఉ॥ తెల్లినచందమున్నప్పుడే పోవగ సాంప్రగబూని ప్రాసరుల్।
హెచ్చగకంరశమునిటి యుంప్పగ శ్రీ శరణాల. నా।
లబ్ధనారంగనుంగాంచె బరాల నఘాంవరదం పంపుమే।
ల్లిచ్చిక బూచి వేగిరము తమ్మని బిల్చినవారికిట్లనెన్॥
గీ॥ వాంమ పసురుండు మాసరయినమునకు। రాకగాక నాదురాకగాదు।
దెలుప్పదవిననందులకోరబగుర ర్పకులాంగి బరగబిరి సాధ్విపాలకృదు॥

ఉ॥ అశక్తి విన్నవింపు హరి యంప్పుతదయ్య మనీసురేంద్రుని।
వేగము బిల్చి నీవిలుకు వేబనకుండగ రావరుంచువా।
రాగతమయ్య నీకృపని యంద్ధశజీవతి దెమ్మనంగతా।
న్యగమృతమిమ్ము గిత్రుల వసుధాసురుదర్పక పాలకా లోదుతే॥
వ॥ మహోరాత్ర వమ్ము నరబలిమాత్రి సవిద్ధానయమ్ము నకు జెరి
కరకలాములాం బులు బాగ దయింపకప్పె దారనిలువునతన
మహోసురాల్యునిం గనుగొని। పంచాప్రదయమ్మున। కఖిలమింపు
చక్రలరత్నంబు శాబలా। నిరాకకై మరుచనాంచు పంతివనుపు।
గృహీతకరారవింబుండగా మధ్రాంతరేంద్రునికిట్లనియె॥
గీ॥ సావ్యమిదర్శనమ్మున సఫలతగల్గ.... నయుపటకే గనేలన తెల్ల।
యుర్పకాంలబాతపాతజ్ఞైదనర్పుటు। దెలిపినాంబలేదా నేర్పితాలదు॥
మ॥ తెలియంబలుకు మనంగ తేరగని ధాత్రనాథ లింబందముల్।
బలుకందాసబనాంలత్తై హారియు తాలపంబంచి శిక్షా కృతిం।
బలుకుల్ బలికి మిమ్ముమహావయుమయ లాంపుందలశి తెమ్మంచున।
బ్రిలహావ్యఖృతి గాంతెలు గాంతెలవవు హాలకంజేరి నాంబ్బకున్॥
క॥ వేంచే యువలయు నృపలణతి। యంచు నివ్వ మంతింప బూచియువలితిమా।
దించి వంబింతెను వచ్చెనెకాంచన। వరకాలపమాతకలు వందనముల్॥
క॥ కానిది ఛత్రంబాంకటతి। మానుగద యనేయగ నాదుమానవరతికం।
బాన వినోశ్రుని సబిధి। సామమతిందె.. [illegible]రాదె బివరతి వగాటన్॥
ఉ॥ ఛత్రము వేకము ద్దరణి బాంయాల బలివ దేశ్య వాసులం।
క్షత్రియ ధర్మమాన్యతలు సల్పు దురే యది నీవెరుంగవే।
ధాత్రిసురేంద్ర వా. వితాన విదూరు నిసత్రుజిపాంరతి. ం।
బాత్రతనిల్య గాంవలయు ఖానాకుంతేమల రాబ ధర్మముల్॥

గీ॥ అనుచు బలుక జాబి లంతరాత్మ వయుచేత। భూతలామరుండు బాయి...॥
తొందరపడి లచియు నవి సరయమిడ్డి పూరి శిప్ర। వరుని గాంచి బలికె వెరవుడాప్ప॥
శా॥ ఏమీ రాజాట వచ్చె నాపదిని తానే సంధియం బందె నా।
నీవలటారసి క్షేమకారవి లాని వాంఛించెద రబుత్తేరగా।
శ్రీ మన్వచ్చినాట తేదాబదెబ్బ మన తెంపంపూంచి మెరారు శ్రమశై!
తామునంజేతాట వెరా క్షిశైత్రకిక బలికెందాంతవ్య ర్యముండాప్ బగనే॥
శా॥ ఆ వేళల శ్రీశ్వరనాళ్వ పుచకవలయందు నంజైరగా ఖత్రమసం।
మా ముద్దుల్ బరుపంగ నివవ్వ వలయుం ఈ మూరాజకుందేవహ।
స్వామింబూంధగబూర్ మనిట్లు వరుసంభతాలదులు పల్చ్చు మిరా।
శేమున్నట్టి తులప్పని ల్పునమకాదే మాంది దేవాధిపా॥
క॥ యిట్లు భుమభక్తి నమ్ర వదనుండగుచు విన్నవించినను।
మ॥ అతిశాత్ తావుహా శిహరుడీశ్వరుడు హే సాబులక్ నారూంధ్రిచ
శ్రమము గాక. యమమునివింబతి నిఖత్ర భిష్టుతుంగాంచుడీ।
గమ రాజేంద్రుని శాలతెవ్వనుచు బలింపూంచి తల్లీలనె।
వ్యామదళాకృత్త గదర్పకుంబునింద భవ్యమూర్తి శాఖల్లినే॥
క॥ అవ్వదచ్చి గనంటకుండు మహాసురేంద్రు నుపలక్షించి॥
శా॥ శ్రీ వీవే తేరకరాబ లంతి టకు తమ్మేమూర్తు బాధించి మెరా।
క్షాత్రర్థా తునిజేసి మూదరికే నెయ్యంబార ధవాశై మన్నని।
సువాస మున్ననం వచ్చ తృవకేమల నిస్సంకంధరి శ్రీమదు।
నాశీక్షింబ తమవత్రేష్ఠామ యని ప్రసన్నమూర్తి వేల్గొంచుగా॥
గీ॥ పట్టు గిండుగు బట్టి నెట్ట బాలు బిగ వచ్చు లాంతిపాద విప్ర వరుడు గూంచి।
వచ్చురరని యిదురు వచ్చి ఖూంపాగ్రణి। భద్రగాంధరా వలమద్రి తమముగా॥
క॥ ఖత్రము శరశాపాదు బట్ట త్రిచబులకు గాకనితర జనులకు గలదే।
ధాత్రి నవిబాంగ తిరుదరు। ఖత్రచ్ఛాయలను రాజ పద్మంధలరే॥

క॥ గుంరి సెంబుదల లవానలు। మొరశెం దుండుమున బడేలవుని నాయకుడుం।
బరలీని నిలబ రాజపున్నరిత త్రికరముతెంబి బాబ్బరికతిమినే॥
మ॥ యిట్లు రాచకారరుని కతీక్షవేక్ష జమ్మున మహా పొంటుందు
నాళనిజాసుల బాంతశ్లాఘ నియ్యుణ్యంధై యమువ వర్ణ వర్ణాల
సర్గ భవ్య దయసరాళుందగుచున పుండు॥
క॥ హతశేష బలమ్ములతో। క్షితిపతి సౌఖ్యలవర్ణ శ్రీకరతిజితారా।
ధృతి తూర్య మఖ్య రాతమ। లతుతగతి తోలయనింధ్రుండరనేసెంత్॥
ఉ॥ రాతిరవేళగాంక నుధరాంతలనాందు దుమాయి కాంతితో।
శ్రీతిని మేను పూజింపు మకు శోతిలనే తెమ్మదావ్యయుండయుం।
బాతురతిల భాస్కరుడలాయపరాంజ్ఞికి శైత్రవచ్ఛము।
స్త్రీ తను శాబ వేల మనుతేటశై లంగెను సాంధ్యరంగముల్॥
మ॥ బరువడి తూపాలీలల లిఖామరిపంపున ధూంతికత్ మునాని
పూరగతి చంద్రు వింబులుమ నందవముగా జను రే తిరక్తి మతే।
తొంతొంతరాంపు భుగతుమన బాంబైన శకటులావరించెను।
వరిశఖి వర్ణ పాళియను ధాతువర్ణ కైకమూరెతూరుపునే॥
ఉ॥ కాప సలభర్త ధర్మగుణ శాలులు సంఖ్యలు పెచ్చిర చెప్పగా।
వాశ్శిగయు... లరుణాణమునగా అదినాల్గరీతులం।
వేసరియుంచె నాటయునగ వెల్లనతారలు దూరిమాశెను।
ల్లాసమున గా పక్షిరతులు రంజాలు వెన్నెల నారే నగాలగనే॥
మ॥ మృగ ఖగ భూచరాతులు మేదిని పక్షులు బట్టే సర్వసంపు।
నగపదుదూతము తెవరతె నాడెము గా ముల యా నిలుబుచు
మ్ముగ జనుదెంచి రాబు మెయి నూలాంచని పచ్చిపట్టు వేళ్ళినా
భుగ విరాంపు బండెనలఖూంపతి నెమ్మది నిండు వేడుకనే॥

క॥ నీరుచుగిరి తాకుచును వం। జారి జిగి యుచటనిజబలి వలిల్ప వేసెరా।
ధ్వారర్ధి తివర్ప కులం। ధారంజి పురుకిక్వ తారదు దరిఅవదువనన్॥

ఉ॥ శాంత భక్తతుంపతిత శౌరసుదుం బుగనేక మ్రొళిదా।
హారి దఅర్పగాంన బడదాయుగదా యని సాలిఅలఅవే।
వాలయమందు జాబ్బ గనె హాసదృగంచల జీత వైరువిం।
లాలిత దివ్య సుందర కళాఖిత నీలఘున ప్రసాదునినీ॥

క॥ కవిపరతశుద్ధి శంకంచు। వనజాక్షుని యెదుటవిఅలచు వసుధావతిత్తైన్।
కనికరలు లరావి శ్రీహరి। గనుగొంచి భామాజనితోద కరుణావాదెత్పెన్॥

శా॥ మూసాంవిధ్యము కేగుదెంచి రలిల ప్యసత్యార్ధులంగాంచి ధ।
త్రాపన్న త్ప వము నొందె మానృప తివ్య హారు రాళ్ళ తాల్బాదము।
ల్లా సహ్బాత్మ ఘుతి ల్లా నీమ్మదు సుధార తెవ్వాక్కు లందెలప ధై।
ర్యాస్త హాం తన్మని కై యుమాసుక్పత ధరాల్ధి యం యుకై హృయా॥

సీ॥ [illegible] విరుదెలుపు శౌరి యజ్ఞపుష్టి వర్ధతి। దేవ్యదానృ శౌలదేవ బూంఛి।
కైదదీక్ష నక్ష [illegible] రమాపతి [illegible] యుము వదల నిలుపు స్మరింపె॥
డాపతి మేలర చెల్పదయ చేరలు వల్బి। హాళిబల్పచి నదయాంశాలి వీవ।
ష్లాదాదు మతింప పోలింతుల్య విసగా। ఖిల సిద్ధి తినిగాంచు ప్రభూవ వీవ।
రమణ చెలరాపు రరన విశేషగూఢ కృపట్టి బుత్రి నజెగ ష్టైట్టి వీవ।
వీవ మెూబుప్రల ప్రభావము హీ వినావతువే। తిను తిశాం యుదేరు వనిబనరుబు।
కరుణాశ షై సింకలు శాంతున్న నివహింటి। పావనత్మ జేయు పరలు పుర్భులుశౌ।

వ్రతమున నిశ్చలస్థితితో గిరిజాపతిపదములు నమ్మిరి।

క॥ అండము రంబు ధ్యా బు బ్రహ్మండ కలా . మొలలాప యుం లావీవ్య।
మొందు తాల నిరుసుందు వాని। వండిత... మతింప వుల శక్యంబే॥

మ॥ విలజాతిక్షం భక్త వత్సల యు కపార్వ మల్ప్య లక్ష్మీ వరనీ।
శ్రీల వాంఛిత్వ వను తలలం నిర్వతోస మృద్ధిద్ధి యు కృంబుగా।
సబుపున్ వ్యాసవ కిష్ణ గౌత ములుతాల్ సామ్యంబునే వత్సవా।
బలద నమ్మాదుడ తూర్ల రక వుడన నుంతా పాదు లక్ష్మీకుతే॥

క॥ భక్తసుర కౌశికదీనుల। రక్షింగని బాల్పచు వైవరాయుడాడు వగునీ।
శక్తి మతింపందరంబే। భక్తి భయం బెరుగనత్తి పావరుడ హరీ॥

క॥ నరకేడ కుండ దుర్భర। నరకముల తెరంగెరుంగ నారా యుణా నీ।
కరుణాలేవ వసుధా సాగరము నీవమునదేల్చి, బల్పు కారుణ్యనిధీ॥

మ॥ ధరణీదేవుని తెంచి కాంచి వదన సీరాంచన చివ చ్చినీ।
నరారాంబు బమలరాజుం బ... . ప్పందేరగా వచ్చితేనీ।
తరుణాకారా యవేయ సంగదేవ దవు సంతాపమ్ముబలంపి। రా।
జిరి కైవల్యము సంగ వీతగతి నదేవ దాంత వె ద్వ్యాకృపే॥

మ॥ కలులం దేరుల పాబు . దళముగుబునే గలి మంబు బందేక్ష ధా।
ప్పరతేజల్ విధ మాఖు రాతా వములలాంబా తలయంగాశక్తి।
కరలాం వర్ణ్యము ముక్తి సంగత భవతారుణ్యం బు పాదారవిం।
దరమా తలసు ధారసంపు సరిఘూ నాందీవ జింతావాణే॥

క॥ నీ మూర్తి గన వాంఛ నిబ . కనబుబు। కంనుబలాల నెదరఁగాగ
ల్లగదే।
నీపాదపరక్తి నిలవనికరములు। కరవిబల యువిదాంగ గవులగాకే।
నిను భక్తిసే వింపనేరనికరములు। కరములా యవి కుంభసరులగాకే।
నీప్రదక్షిణ శేయని గండని పదములు। పదములా యవి యున్నగడులగావే॥
యినుని సన్నుంబు తత్తీన యూర్ధ్వ శేశ। తాశకియ్యకనా సుధాధార గర్రెల।
నీల నిను మాక్ష భవ... యతిగళ్ళ। దేవి భాగ్యవిశేషవమ్మల నుకుందా॥

క॥ దామోదర కేశవ శ్రీ। రామహరి కృష్ణ దీన వరక్ష నాసుగుణాలీ।
ధ్యాముల పృథివీహిత కామా కారుణ్యశేవమాల వరావా॥

ఉ॥ రాజవరార్తుం దడవ సంబుధరం బనవము। బలుబ దురంవ ముర నాపాప భరముడె।
హాల విలశేమి దెబ్బద పర్వ మయుడ। వైసాద యుగా రతిపతి నివంద్యా॥

క॥ వేదపదు బెవ్వదేయు వి। శేషమ్మలపేవ్వ దాస శేషత్వము నీ।

భూషణంబగు దాసరి తటికి ఘూర్ణితావని బాలనంద గోపకుమారా॥

చ॥ పరులధనంబు లందు పరభామల యందు మది .. భాంచలం
బారయకనుండజే యువను ప్రఫుల్ల సితాంబుజపత్ర నేత్రనీ
వరకొకటు జేం తింగవ యదాంబు ని బాంధ్రి భక్తులకీర్తిగాంచి విదు
శ్వర భవసాగరమ్మునను బాలవ దజే యునభార మేరి భో॥

సీ॥ వలనమకరంద పానవు వాని మంథపంబు మాంద వీలతలకే వాచిన
రుగా।
గగనధుని తరంగ చర స్వరాశంబు, దరులనే పల్వలాదుక .కెదకు।
చంద్రకాసవద . వ కృతి అల బకోరంబు లరుగనే నిబడనీ వారములకు।
వాంకంద కిసలయ మధురిమచే బాలశుక పికమోగనే నింబనికరములకు॥
సంతతమను నీపదాంబుజ సన్న . నదు పావనతత్వములు మద మోహపూరకాల।
కాలిని భ్రాంత తతిలొన కలసి పొలసి। యుండదలతరరె సుధరవే దండవరదా॥

కా॥ నావంశ స్పృహ బనాకలలోక సుఖిబంహాల్దకి బవిశాంతినే।
కైవల్య స్థితి నాంంద బూగిలభవతా ద్విరుద్య లీలాప్తి మ।
శైవంబా పరతెల్ల ద్వంబి వద రాజీవమ్ము బంగాంబి వెరా।
జ్ఞావిరక్తాతము నొందె నంబా మది హ్మ . వ్య సూవర్తి పాటి జెందె॥

గీ॥ గరుడ సిద్ధ సాధ్య సురము నింద్రదుల మిక్కు భజింప తేరు వొంది వీస్తు।
లంబులౌ సమను బలరాజు మష ద్వర్గ.తి మిరచరుడ పెట్లాతెలి యుపాదా।

చ॥ అనుచు నీవే కభావవరుల నయ్యన ఘాంత్ము సరేషు పావరారుని।
గాంచి యాండ భక్తజనలోక వశీకరుడాద్రి శ్రీ తినా।
మనుజవరేణ్య నీకు మది మాయొద భక్తి వుతిల్ల యుండు నీ
మనసున గానవచ్చె నిజ మాన్యత బనీ వివరింపు మాయనన్॥

ఉ॥ కౌరికలాత్మలావ నగల కాంత్రి విధాన మను తెలివ ధమ్ములొ।
భూరతా బాల గబ్య మది కృత్తి నమ్మి యగ డెల్ప తెల్పవం।

కౌంకలార వన్నిపమతా . . నవే శ్రీ . . . . . వల
శ్రీరవి . . రశక్తజన శేఖరు పాంచి నిల్చనన్॥

శా॥ కారాజీవ దళాక్ష నా హృదయమందా కాంచు చందంబు కృం।
గారం బారగ దేవ శంబు లలనే గత్పుంబెదం నిల్పవిం।
కారుణ్యప్రభతాల జెలంగులకు సౌఖ్య స్ఫూర్తి గానుంటక॥
న్నారమ్యేన్నతి భావ మేరవు డి తాగా నందేవ యూరీశిగా॥
సాంబ్యాయ నంతింప బాలదని చెప్పెం నచ్చె తిరుశ్రీ హరీ॥

మ॥ . . కత్తించి సమ సమస్త కైభవము లాక్షిల్ జీస్వ నింద నేవ్వదు
హానే।
వల జేసిభాంబనుల సంపూర్ణాబ్ధ్వవ బలింతే పాంచవ తు।
వీలనీ విహారింప తల్ప లమలాంపవ దీర్ఘ చుంబాత్రచునీ
కడుతేక బావమ హా పొంద్ర . లే జెలగ భక్త తాలి కల్ప ద్రుమా॥

ఉ॥ యుందుకుసుంది యంబు మదినింపరకే పెంచకు మాయకయ్యప్ప।
నందిత తత్త్వైన కార్య యిదినాజన నంబుప చిత్ర మొందు నే।
ముందెటు వంటి పాపముల మాపమొరు ... జేసినాద నా।
చంద మగు తెల్లా బాపిబడ సన్నిధినే నిటు విన్నమించితివ్॥

తే॥ విన్నవింప బెట భావమ్ము విశదనీల। ఘుట నవలావణ్య నీ వంటి కవితపాత్ర।
భారి బాల్య నగలడే మైతై వములను। దానవ వికా యక్షక వందారు మోక్ష॥

మ॥ అనిగాంచి యంతుచునన్న మహిపాల చంద్రుని ఖరాచి మందస్మి
త సుందరవదనార వింద దండగు . గాల చిందు చంటిట్లని య్యె॥

కీ॥ భూలరాగుణ్ణ నీ జెందను గర్తింప దలబెదా తెంగలు తనవను గాదె।
వత్సా వావాస సంబ్రాంతులూ హింప విావ ఖిలత్తై భవము తీర్థమతివే।
వేవిస్వసమ కాంక్ష నిరుపమ భాగ్యమున్ వంకలయాల భావ మందలమున।
యిదిర తాప్వష్టల మిబ్బాళ మండల హాము నాల్లాప మై మది ఘుష్ట [illegible]॥

యిటులిపూంప గావాకుని స్వగతిగా। తుమ మొనె త్వరు నిచ అకెలిను నిరాయు।
తాళ్ళెల్ల శిచేపల్ల దనవు చేరా॥
ఉ॥ మొప్పు తువాన వాళు అట్టకేగుట తేది ష్వడే గుమందరా।
గవ్వవ వచ్చై గాకలయుగ ... నాష్య్బు దుర్గ యుల్లదా।
యిప్పటి చినెని లంపంకి పేరవడి వాప్యా చేయు వెందు వెండియు।
గుడ్డున నిందు బాసి యనవి కుంత వయు చేరు కార్య ముంబాం దినే॥
మ॥ శ్రీనిభాషించు యసాధ సాధు నవి లాల్ కావికర్హ్యా దయా।
వనరీ పావనవమార్తి విహార ర్హ్యవ విశ్వక్షేం ఇంపగని।
స్వనా యతాంబంచి తేగా వికుంఠ వయు నకి స్వయంబాల వబాతింమీదే।
ధునిసీ సనిదిధి విన్న వింతా నిక దివ్యాక్షి నకారుణ్య సం।
బనితా వందనయా పవ్య యాపృతె వరత ఖాన్సుం పనహా హింబనే॥
తే॥ యిది గుప్త దేశ లిఖ్యాప నంటకు యుక్తమనుటకే మియు న్వ బింతు।
శ్రీమదుమ లాంబి బతి కెంతా వ్వలనిన గలయరా నిబుట గలదె నీకు॥
క॥ పేయిరా విడ చెరవని యెందు। ఖాం మంద అనీక దెబ్బ బాంధ వెవ సాహా।
తా మురాలు నరులు వారల। కాలత మలు దేశ్ని బాలపృకారుణ్య నిధీ॥
వ॥ అని వ సర్వే శ్వరుం డానంద కందళితాంతరంగుండగుచు। యిలా
దార్థి వ పృరంధరా। నీ హృదయమ్మున సందియము గొందక మాంచ
డంగరాడి వచ్చిన నివన్నియుం దాళుకొని యేతెంచు వు సంతుష్టాంతరం
గుడైతమ్మునుచు। దయాంతరం గతి. యాకేత. . వండగుము। మతి
తపాతమంబూ బహిర్లవ్వల కెంకిత గాత్రుండై యున్నారా తతే
ద్రుండిట్లని యె॥
శా॥ దేవా యెవ్వరు గానకుండగ. ధాత్రింనే నక్షై కుంత వయు।
శావంబింతన కేయనటా ప్పునే వ హిభార్య క్షు వయుల్ పెక్కు రి।
బ్బా వాక్షైర్వణి సన్నుతిం పులబు నా. . కీర్తి వర్థిల్లు టుం నాలాం।

చాలి ధవలా. వమ మన ఘూనాదుం తనా నంబగన్॥
ఉ॥ సారసనాభ సన్నిధిని సమ్మతి కై యుచు విన్నవింపగా।
తారి దయార్ధ్ర వృందా హుంఘాపతి వింగని బలెకె నాల్మ హెబూ।
దారగు నారా బాన్ని గుల్మా చటతపవ కగత్పి ఘటింపం తాన్నినా।
శ్లారయు బాల్ వనాక్షర దివ సార్థ నిశన్ మమ దివ్య తేజాలలన్॥
చ॥ ఖలనిధి మండి దారు త్రులు బక్కె. మూండరు దెంచు బాధ్వలై।
కలితకథా. వర్ణములగని ... యు దెద్దియు దాకేనే నిని।
స్తులగతి రక్త వములాదులయు టాల్ యంధవాటి భ తింపతేక।
ఘూర్ణి అలదచేయగా నలియు విరథి యుత. . చేరుతీరువన్॥
తే॥ . లంతు నద్వారుపులు మూడు విగ్రహములు। నెరయు చేయించక మలూనెల
వ్యకేశ।

ఖ్యాపుల్లాబాల విశ్వధం బెల్ల బరగ వెల్ప। రమ్మనతండు నేతెంచు సమ్మదమునా॥
వ॥ యిట్లు దతండే తెంచి గాంచి। మునాల హారవాన సుందరుచు నట్టి।
గ్రహ వున్నల। కంపా సనాపమలతి జేసి। శ్రీయుగణిని యుక్త బలభద్ర
సుభద్ర స్వామలను నామకరణమ్మలుజేసి। పంపక వ్వ శాబ్యాదవ
మ్ములు .. వనాడు మూర్తులకు నివేదనమ్మలుజేసి। ప్రయ వన్ని
హప్రసాదమ్మలు। బాకానక దేవమునిభక్త సముదాయము
యి. వ... గనామ్మలు। సన్నిళనమ్మగా। నేక పాత్రమ్మల।
ప్రసాద సేవలు జేయుచు। సర్వత్రాది భూతయిగ లాంచుదా రవి
యునతిక్షి। నా ఖుందు గలభక్తి తాత్పర్యము ...। జగన్నాధుని
యందు గలిగి। వర్తించుట కర్తవ్యం బనియూహించి। యమ్మహా
దేవుని సేవలకై యుచు సముద్రం బున నుండ వలయును।
మరి యను ...॥

॥కసుమంవము బగబుగుమ। నీకే బుద్ధావతార నియతిం నే భూం।
లోకమున తెలుగు మందును। పలికల శంఖు తీలవనిమై పాలిలనే॥
వా॥ అనుజుం శ్రీహరి బలుని పలునిలను భూపాతీత మైపత్రమై।
మనసోత్సాహ రసవన్మె వె.ల్ల తిరియం మణివ్య ప్రభాతంబు ముదే
తనులంబు క్రు బప పన్న పావనగతిం. చేసి తద్బంధ హాయ।
వనువీ పల్లుప ప్రైంగ గుర్వాద క్రి పెంది హృల్యతింబర్యగనే॥
మ॥ అరవిందోబసు బాంహం ధూంపట ఖ బాగర్యతి తేకబలవీ।
హరదా ద్వద్ధవ హా. ంబతే శరణ్యా పార పౌ నీంద్రక్ష।
ద్యరయా గా భాత ధ్యాన్య సంకలత భావశ్లా ఖ వింద్యావ్య మైవా।
వరగంభీర విహార సర్వజగదాబ్ద్యద్వార భవాబ్ధి ధరా॥
క॥ నారాయణా గాలింద వనజాతే హాండవ పాప హారి తమ జగందు।
ద్ధారిగుణాహారి భయదహారి కృతవైరి శల్య తాలయాధి తల్పా॥
మాలిని॥ జలరుహ దళనేత్రా బారజి రమాత గాత్రా। విలసిత గుణ బాత్రా
వేదసంస్తుత్ర పాత్రా।
...విభునత మైత్ర భక్త రక్షాను సూత్రా। సలలిత గుణ జాల పాపక సద్యత్రా॥

గద్య. ఇది శ్రీమత్సర్వ మంగళాదేవతా వరప్రసాద। లబ్ధ కవితా విశారదా। శ్రీమత్తిరుమల రాఘవాచార్య దేశికవర దాయాద్య పవిత్ర। శ్రీమద్భారద్వాజ గోత్రోద్భవ। చంద్రశేఖర పౌత్ర తిరుమలి పుత్ర తిరువేంకట నవదేయ। రామానుజ మత్కృష్ణ నామధేయ ప్రణీతంబైన శ్రీ జనార్దన విలాసంబను శృంగార ప్రబంధంబునందు ద్వితీయాశ్వాసం సంపూర్ణం॥ శ్రీ రామానుజాయ నమః॥ శ్రీ రంగనాయకాయ నమః॥

శుభమస్తు। అవిఘ్నమస్తు। తృతీయాశ్వాసము ప్రారంభం॥

క॥ శ్రీజానకీ మన స్సరసీజాత చరణ్ణ కుంద కేవల పురవి।
గాజవరదాని కేశవ। రాజీవదళ కారలంబ బ్రహ్మానందా॥
వ॥ అవధరింపుమయ్య . శౌనకాద్యులైన మునులకు సూత వంశజుడగు
. వేదవ్యాసశిష్యుడు రోమహర్షణుడిట్లనియె॥
ఉ॥ పావనమయిన్య నామతి కృపామతి దెలుప తీరరమాపతి।
పావతి ఖండము భూతిని విశేషము గానిఖ బుద్ధరూప వి।
న్యావహ తీల. జై సజలరుచ నచ్చురమలవ బియుంబ రాజులతా।
నే విధి దెల్ప దెలుప నధరాధి పుడెట్లొనరించె నీశ్వరా॥
సీ॥ తారక ధృగంత పత్క్ర సాంభా ధ్రవములు। మన్న సాధ్యమయ్యె పెక్కులు నేత్ర।
చిత్ర చంతాప్య. వమ్ములచె వృంగర్లబ। వారువలదమ్మె రేటుల్ల వారలైనా।
సీ॥ పరబింత నల యుంచు ఖంతి నిమిత్తము పాని। మెలగదా హరి గేహముల
ముడిలని।
నిలుకవ నృత్యముల్ గిరులు మందుల మానిదిరుగదా హుంకధాస్వరణగలుగే।
పదవదాకాంక్షల బడుటకనవ. యూ.। వెలయదాహరి తెలవీబ మెలగి।
యవ్యకథా స్య. మానవీనుల పాని। నిలువపాహరి హెచ్చిల నియతిమలునిగి।
పావతరాన్ కౌఘువను దహించి భక్తులనుగులు। ముక్తి కానలకై రించురుముదమునల్లి।
కరుణాబి బర్తిచు కల్యాణ కాంతకథలు। దెలుప్పమా దేవ సుకృత సంకలితభావ॥
క॥ ఇవి వనజా. మాబ లరన। వివిప్రమదాధీశుడు వల్లత వీచుల మాగ।
న్యని తామంజీలాచె దెల్పను। లవబాక్షుని హృదయవీథి నాంచనిలుపసాగే।
శా॥ రాకా చంద్రనిభా స్యలాలిత వేయింద్ర ద్యుమ్న. జైంద్ర తా।
శ్రీకాంతుండున ...నత్యధీ దరిత్రీ దేవుడుంబయాచి చెం।
తాక ఖిత్య కృత జాతృతై బలకె భక్తలలెనా సారింపయనా।

రాజీవానన తియ్యతురాల్ దెల్పుదే నా ముందు దా వాత్సల్యతన్॥
క॥ యాదవకృష్ణదళంబు లారంగ జూచి నీకటాక్షములందు జూరయనేలిగలుగనా
శ్రీకాంతాధిప నీతల్ మైత్రుండై మురహత్తునిని వన జాక్షుండుమా॥
ఉ॥ అనవిని నన్నుఁ బంపుటకు నంత నగల్గి మెలగి యుండుమీ।
యునంతి వాహ సౌదునను నా. నీవుభ్రమా నెంబుండా।
ఖ్యానత తాల సైసితిని పొందుగ నల్లు విహావాప్పైరు।
రానత తేలి చేక నిబుపతి సుప్తుత్తతి గాడి వేమకనే॥
వ॥ ధరామండలమునవశింపుమని ననలిన ఇరాదేవుండు। యు
విశ్వగర్భున కిట్లని యెవ్వ॥
శా॥ సాల్వరామ్రహ్మ కులందు యీ యమునకి దే ఇా తంబలమంగితో।
న్మై.. గలుపంగవిష్ణు మదినహాతోం వగనిరారే గి।
తేవేమి బ్రా వనరభ్య భాగములనే ఖ్యు దిల్లు జలింతు వహా।
గా మొందరవమ పంగుతారుగ లరే గాంపాడి రక్షింపగనే॥
శా॥ వరాకెంద్రైన నంత్ర మూపిన ధమా మాకల్పభూంచల్లమా
లాలకాంనీకరము తెల్లా ఖ్యాత్రవనగు నీలాలనే మురహా యనే।
మాకాంపత్యములు గాగ దాల నుహారి నిమ్మున వన్ను లవె దియుం।
తాకర్మ వన్నులు నొందియుందుని ఐగ స్వామి నా కృపెంబాలి విధీ॥
వ॥ అని యాంబాలతి తమానసుత్తై నివ్వ నింబు మనవిధరిం
పురంధర వరేణ్య నిఖయంబు గాలిందుండు మందస్మిత సుంద
రవదనారవిందుండై నిట్లని యెం॥
ఉ॥ సందియ మేమి సందరా తృనుని బుద్ధితి బల హన్నినాకర్మమెల్లనై।
కొందురుము మకారృకులకుందగ దెలపు మనంగనట్లు గాల్।
విందని యెంత్రు దెల్ప సుపవిత్రు లకే యు . . . . . యి।
తొందు ఘటిల్లు నుప్పరికమంలో. మకరాది సుఖంబు . . యుగ॥

వ॥ యిట్లు పరాత్పరుండానతిచ్చిన ప్రకారమున్న వకు విధే
యుండగుచు। సుక్షిల్ని దురంధరుండగు। యుతిక్షల్ హవ్య
యుని। యిట్లు యకారత్వమున్న నకుడై వాకిక వన్నుగాంచిం
చుటకై సంపూర్ణము నాలరంబున ప్రయాతనకారులగు బృందారా
సమయంబున॥
క॥ యింద్రద్యుమ్న మహావర। చంద్రుడు యక్షీహవ్య యునకు సుశ్రీతియో।
యింద్ర విజయ సన్నితస్థితి। సాంద్రతకల్యాణ తలబరుపుట వెలయిన॥
వ॥ సాల్వ సంధానవన్నునకృతాంజలి యై యో మహాప్రభూ।
యాయుక్షహవ్య యు మహా సుకీర్త మునిజన నీజనకులు।
కి శుభ్ర నకునవ వనాస వన్నులు పరి వితకాలమున్న సంవత్స
మున్న నొందిన నక్షిమ్ముట పుత్ర పాలయ మన్నగావి
తవిపరితోత్ష దాతమ్మ భవదనుగ్రహామున్న జేసి యశల విద్యా
విశారదుండగాయించి తేని। బ్ర హ్మవిద్యా విశారదుండగు
యక్షహవ్య యుని కల్యాణకాలంబు సమకూరెనిటుగావు
నా॥
క॥ తావకకటాక్ష వీక్షణ। భావకమున నుత్సవంబు బహురమ్య మగా।
గావింప వలయు తమపద్మ। సేవకుల మంచు బలుక శ్రీ మాంకర రవానీ॥
గీ॥ మందహాసమ్ముడై యింపు మాత్రమయు . . . దాములవీ నాన్యవన్మువెయి।
నిగెబాడిరి గంధర్వ ప్రముఖవత్కు తమగనచ్చరలాడిరంద ములుగుయ॥
శా॥ వేదవ్యాస వశిష్ఠ ముఖ్య మునులున్ లెంచి యుగానిందు।
శాదంబాంప సమస్త దేవతలు నొంపుల్లులై తాలేగడా।
శ్రీదా మోదరు పంటకై గిబహుం లక్ష్మీ గుప్త వాహనంబులా।
పంటిం పంహారి నీలపర్వతము శౌక్ష వీక్షైర ధవాళ్ల నైవే॥
ఉ॥ అప్పుడక్షిగ ధీశ్వరు నిపదార వింద వములు। ప్రశక్తి సాపా

ర్యకమున్ గాంచి తింపుచు ... వృన। ప్రణామంబులు గావింపు
చు పులకాంకిత శరీరుండగుచు। అశ్రుకణంబు [illegible]। వి
[illegible] కలిత నిశ్చయుండై। [illegible] వర్గ
ములం గనుంగొని॥
తరువోజ॥ [illegible]
[illegible] ప్రతాపాదిత।
[illegible] మతేల సురేంద్ర [illegible]।
[illegible] భాగ్యము [illegible]॥
[illegible] వత్సల [illegible] జ్ఞానేశ్వ [illegible]
[illegible] సర్వకార్య
[illegible] ప్రకారము [illegible]॥
మ॥ [illegible] భాగ్యము [illegible] తైజై [illegible]।
[illegible] ప్రకాశముల [illegible]।
[illegible] ... [illegible]।
[illegible] ప్రసాద [illegible]॥
వ॥ [illegible] తమ్మున [illegible] యంబున।
[illegible] ... [illegible] తలంచుకొని [illegible]
[illegible]॥
మ॥ [illegible] గాత్రి [illegible]।
[illegible] వంశ [illegible]
[illegible]।
[illegible]॥
మ॥ [illegible]
[illegible]।

... స్తంబు [illegible] శరశరత [illegible]।
[illegible] సంకల్పము [illegible]॥
[illegible] యంబున॥
కం॥ [illegible]
[illegible]॥
వ॥ [illegible] దర్శ [illegible] ...
[illegible]॥
మ॥ [illegible]।
[illegible] కావ్య [illegible]

సీ।

[illegible]
[illegible]॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]॥
ఉ॥ [illegible]।
[illegible]।
[illegible]।
[illegible]॥
[illegible]॥
వ॥ [illegible]।
[illegible]॥
తదనంతరంబ।
కం॥ [illegible]।

వాని . . . లలితాంగులు। హా నా భవిష్యకాలము ఎంతో . . కవన గుంభితమే॥

ఉ॥ చందన చేపన్న మలన చారుమతీ గజ భాంధ దాదాలన్।
సుందర బాల్య చేల మరి శుభ్రిత కంచుక వేల కాందలన్।
చందన గంధి శుభ్ర వెలిశాల విలాస రసాల బితలముగా।
క్రందుకొనెం దరస్మిత ముఖ ద్యుతి విస్మిత చంద్ర బింబమై॥

శా॥ శౌరా కౌమలి పూర్ణ చంద్ర ముఖి శుభ్ర కాంభోజ ప్రత్యక్షమం।
గా తెలాందార మంజు శగాంధుని రసారా కాంతాలలంతంబు నా।
కారు నూనెర్తి నయనాకారె యోగ్యతీ యౌవ్వాగ్యం బుత్తమ సౌభాగ్యమౌ।
శ్రీరసాంపర్త్యల లంబనంబు సభకుంట్ ఇం పార వర్ణింపగనే॥

శా॥ పవిత్రరత్న రుచ్యస్ఫుమ ఘుమించిత గుప్త వ్యాప్త సౌరభ్యముల్।
శైవాలెన్ మధి దీపి కాపళు లంకరంజత్తింము తా బాలవి।
స్వనంశమై వెలుగెత్తె గాడెఘన లక్ష్మీ దీప్త మానంబుగా।
తినన్నం దెపటు ఇవ్వ యునిక్కగాదె భాగ్యమిం వాలబులోకృతేనే॥

క॥ కాంతుల్ బచిత్ర గతులచే క్రముల నిలుంగ దేవగమలల్మరిపూ।
యవుద్దె గురువగ చెప్పుదది। పనుపద ములబలిగె సకల సౌభాగ్యముల్॥

గీ॥ విలిమిద్దుడుబ వీధ వరముల్ల నికయాంత। స్ఫైలల్లాడ చేటి యాల్ బిరుత్ప్రతేత।
పట్టియను మెట్టి కాంతుల వెట్టి భర్త్య। వేదికను జేర్చి రత్యంత మోదములర॥

క॥ యజ్ఞ నాన నిలిపి వక్షైనా। సుజ్ఞాన ములచు వెలిశా సుభగ సదమల్।
ప్రజ్ఞా విశేష భాషా। దీక్షా తలల రసుర సుధీతతు తెన్నని॥

సీ॥ ప్రథమ లాపములద్భుత వర్ణమున్నగా వశయించిన మునిసురలంబితముగ।
మెంచి మంగళలు వెలుంగ ప్రేమ సప్తర్షులు పుణ్యామ వచన వైష్ణవాతల శ్రీయ।
వందిమాగధ వట్పృంద సందోహముల్ సందడి పందిరిక్రింద మెలగ।
బ్రహ్మ వర్ణ విధిజ్ఞ పరిణయ స్వరణచే గురు పుత్ర పృకబుధుల్ నెరపు చుండ।
సకల సౌభాగ్య యోగ్య సంపదలు। నిండు కొనుచు తారంభాల్ వచోండప్పై మమ

జవిభుడు।
గనుగొనుము నా దెశ నుదల కలుపుదీర। విశ్వ శిల్పి నిదయకేందు పెట్టెనలదే॥

క॥ కందరగాత్రు నికరుణాద। రంభతి కచి ముఖ్య పతులు రూపించిన।
గ్రంథేశ యానపెళ్లి వ। సుంధర నవపత్రంప రాదు సురల తలన్॥

తే॥ లగ్నము దప్పకుండ సురంభాగు రుందు పరాత్పరాత్త్విచే।
మగ్నత నొందినిక్ష యాము లోన్యతగా శతమౌన మప్పుడా।
లగ్నము నందు యజ్ఞ సరాజ మత్తేనపతి కంఠశేమవా।
లగ్నము చేసె దేవముని రాజుల చే ఖసి తీవనమ్ములన్॥

శా॥ శ్రీరత్నాపతి శంఖచక్రింధి వరవాజోలము నిగారత్నసం।
స్ఫారాంచం బ్రతుకుంత యానవము సదాంపత్యమ్ముగా నేర్పి।
గారాల్ దారత వబ్బరల్ వదన రంగత్తీలలల్ చేసగా।
మారేశింబి ఆదేవ బృంద ములు మానాల్గానా నాము త్రితముల్॥

క॥ యూరితిన్నైమది నివసులు। నారంభిగ పరిణయంబు నాకబిక మము।
శ్రీరంజిల జేసింటుల్ ధారుణి యజ్ఞం న కేవలము మానవృధే॥

చం॥ పరిణయ శుభవాసుమలు భక్ష్యము భోజ్యము చోష్య లేహ్యము।
వరపరితేల దేవ్యనిక్క్రంరతి కావల నిధమును శ్యలం।
ధరపతి చేషు జూంచిన సుధాసమ లీలల సమగ్ర శక్తిని।
శ్వరపతి నారదాది . . . ద్రుతఖ్రీ హారి శాసనమ్మునన్॥

గీ॥ వేడుకొని చే చు తరి శచీ విరుదమెళ్ల యమ్యరుంధతి।
పమొన్నవమతి శయ్యా॥
పెళ్లి కొ తురు మొక్కినపెండ్లినాంపు। సందదుల కల్లదీపించిరంభ్రయాజా।

తే॥ యుల్లతి కుతమా పాలచేతనుత్తె। దీవెనెల బ్బెయు పృధూవి
ర యజ విలాసర సోబిత వస్త్రాల కుందలయ నూవ్వు। పా
రల శుభవనము పుర్ణంబు నిక్క యుంచి వెండి తను॥

ఉ॥ దిందులు బూజ్జి వెంరల చిత్రయంత్రి తొరుం గురిసలన్।
వెంది విలాస దెలువటకు వెంరలకేమి క యూజ్ఞ నాశ్యపం।
మొందవు బారతద్న నిత మొంధ శావు దేరగ కెంబదెంగా।
బల్రది తెలు నర్పుడే యునిన పొందుగ పారల గుండి వేడుకన్॥
క॥ తలమల తావే నీ తొంత। బావున నాంనంబు సుకృతిభావముతెల్లం।
స్వామికృప చేత చేకుర। కావుని గర్వంబు బాంప కాంలవు వచ్చెన్॥
యిట్లు వించు।
సీ॥ చెలువ్వకు గంధంపు వలుగిడే నాంకయుంతి। తలయుండె వాకద్రవనాదాము
లలర్చె।
.... లాంచె వంబు లవాంజికి నాంకర్తె। వడి యిత్తె నాకసుధా ధా కువ చనకు।
జ దార్చె, నాంకశసుందరి శాంసయానకు। దాత చేల మొసంగె తరుణి యొకతె।
రమణికి. లకంబుల ముదిచ్చె నాంక తేవ। తిలకమున్న దిద్దె వెచ్చెల యొకతె॥
మకరికా పత్రము లు వ్రాసె వంగు యొకతె। చందన ము సొంక వమాలందె
మానవొకతె।
హారత తరతాలనం విచె యొక యవ్వారి నాంకతె। మంగరలాంగికి సరిగొంచె
కుదితయొకతె॥
క॥ నాదెంబురగ నకరలాళ్య గాలతికి వర్తె బదవి నత్రంత సతి బాల్।
రాణా గణాతి వేర్చు హంసత్రేణులు వెదరంబు నీళ్ళిచె చకసగన్॥
చ॥ బిలుకులతా శిహార భుల బత్రక తీర. వరాన్ ఘుంటికల్।
గయకు పెలు రంగు క వన్నెలు లా కి గంధాసరి బాంధ్య।
శిలు .ట్టులు కెశి. . . . వవరి . ల్లి దకు ప్పులు వ తల్లు బొంబుబు।
దులు రత నాల రాంగిడి సతుల్ల యుచేసిరి ముద్దు గుమ్మకున్॥
క॥ చెలువకు సమస్త భూషణములు వెట్టిరి క. లమ్మె ముద్దుగులుకర।
గొంలపిరి ముకురము ముందర। వలశింవ యవ్వారి సొంపుగా నిరుకముసతీ॥

వ॥ అట్టి సమయంబున నకల నృకాన నాయకుని శృంగారంబు
రసు విలుపవమ్ము . ట్లునివ॥
ఉ॥ తాబూవు . బాల్ మెల్లుటప్పు తపుట బసింహ్వతలాంట కంకణ।
బాల్జిత రత్న హార ములు రంగుల గాలుల విచిత్ర దాలవతుల్।
తేజు మెలర్చు పొంద్య చితతెం విలగాలల వేయుగా యుషారా।
షుల్గురు యాలిల నిర్ధనను మనలతి యుజ్ఞ న పౌళ్ళశహావే న॥
సీ॥ తాంలకరి మెరుంగ లాల్లక మొలకు వలనా। వలవ్వలు బెడంగు మొంటలు
తెలుప్పవన్ను గులుకాబలుకుల కొలుకుల పలుకుల రశ సొంలసి చిరుధేరర
చంద్ర్యం దు వలస్యలంలా।
చ॥ తళుకుబెడంగు బాలుల సదంత వృ ద ము పట్టు పొన్నెలె
బెళుకు వెలు రంగు చాల్వ బెద వైర చెంపె సలారు సుగంధపట్టవాల్।
కళలాంర పౌరు బాలకని కాయ దగద్గ దీపికావళుల్।
మెళుకు వన నిఖ యగుంగ విసతీలదల అఖగలాలనికే గంజాన॥
క॥ వేగాచు. ద్ధాంత వు నను। రాగము దీపించు శారర వ్యాబనిల।
ద్వైగధగ తల్పు వన్నెన। రాంగి వశ యుంచె మరుతు ధాయ యునంగన్॥
క॥ ఆతని వయ్యారము జూచి। మాతా మనివచ్చ... బూంచి పొంరంగా।
రాతరంచి సౌంబగు కగనని। శీత వృగేక్ష జాను కొం యుల చెళకులగదల్।
వ॥ తత్సౌధ శుద్ధాంత ద్వారము దాటించి . శ్రీకాంతా రత్నద్ధ
గతి బాం తాంకరి శ్ర వాళక పాటు పత్రంబులు నివాళి తములు
గాం చేరంధిగిచి। తదగ్ర భాగమున్న నిలిచి। పొంతా యునవి
తానసంద్ధి రాంత రాజవి. కవకుతూహలచేతస్ఫూర్తై। యు
ప్పెట్టిక వతీలలామంబు విలోకింపు చుండు న వసరంబున॥
తే॥ మోవంక చవ్వాడెంచమన। నా వంకల తొంగి వచ్చెన గని చెంహా।
శ్రీతి భవాభరణము వన్నెల। పొంవన యుజ్ఞ నచలించుభావబుని గతిం॥

ఉ॥ అరి జెడు పొందనీరజు వము లా తన్ని ఇన ఖం పృథు ఖురా బఖురాతకుం।
తావృకు డెలక్షై వేడి కద సామర సాంగుళి నేల వాలయు చున్।
వాలి లితేత పాయు పృరం వాదాము గులజగ కేళ్లు చెమ్మటుటు।
వేలితుం.. ఛక్కరతి లింపూవ్వలు డెవెర ఖురాం తలలన్॥
ఉ॥ పెచ్చెలు సాలనయు మ్మశాని ఖంటని గుక్క్తి నప్పాల వానవేం।
ల్గనుబు విల్తు బాన నెరిగి ల్రవృసాన విజుటురి కూ ఖం।
డనెర్ఖర. రం కాలమ్మెరు. టూరు. తితాన వమటుంచు వాలచునీ।
గవి2 యుమాన నా కారకు కంబుజ వృందు పృఖంబె విద్ధరన్॥
వ॥ యిట్లనేక ప్రకారతమ్ముల మోహా ఖిఅంతి విసాలవమ్ముల వర్తిం
పుచు నవ్య ధూలలా మంఋ నకిట్లని యెం॥
ఉ॥ నాటి మనాలఖ లాంకవది నాటి వయాలి మెర్ఖింగు చూపలన్।
బూటక మేలగాం చెదవు పొంబుగ వుద్దిత కేఅ దేల్పు నా। నా
బాటు నాడె లవ నీహా యు బఖూచిన యుపుట మండియుయుకన్।
మాంటను రెంటు దంటిలి వుబుబు జెరదగ్రవమ్ము వారరుడున్॥
క॥ అవిదాకె ల్దానివృంసు। జ్ఞను శేర్ఖ మనాలఖ శాస్త్ర చాతుర్య వతీ।
ఘనత గిల గింత గాంబుషృవు। కనా వుద్ధిత కౌంగలింబ కదవెయ్యమున్॥
చ॥ విడి యుపెబుసంగి పొలకమనడి లేఅగ కేల తెదల్చి కంచుకం।
బిడవెడ లింటి హారము లహానత బాఖువమర్చి పట్టుత।
ల్గడల హొంరంగు మేనవమరుగా సరిగార్చి కళాంస్థలంబులా।
పృడరగదించి ముద్దులిడి పాళిని కేళి నిబురల దేలుచున్॥
క॥ చాకీతిబంధ నవమ్ముల ఖా సురపంచాస్త్ర శాస్త్ర భావమ్ములన।
భ్యాసములు గాంచెనయ్యువతీ సవ్యలిపొర రాల వెలుపదరంబే॥
మ॥ మిదకుచ్చులే మెరుగారు హారము లాగిం ర్వంకి రవ పొంటెండ్లు జెం।
నదరం జెర్దు వెరాసి మొాలక ఖడంగై దంట నర్తింపులాలిమ్ము తివేదన్।

లిలి దండలుండ నధరంబుం గొల్లు జుం లక్షిన
యుద్యుద వరా రొమ్ము మిడ పృం రు పాకలితి రతీన్ పెంచ్చెం సయిఖక్షయర్॥
క॥ పృథ్వల నిలిగెను జవలులు। బతృల నెమయి జితెన్నెను దుట పెదరి
నుతిలకం।
బుల్కప్లారం చందంపతుల వృద్ధి లిహాంపత వడను కంపవమనన్॥
గీ॥ లీ చెదంపతులా దేవవీధి ఖరదకే లకారాముల కృతకేలి గిరుల।
తమ్మకొలకుల బావుల తరుల తొదల। కూర్మి విహరించి రాత్మ నిగుడదలీరా॥
శా॥ ఆ తేలం విఖన వాతి రేకవులు రమ్యసంభృత్యలుం దాండుబున్।
పోలించెల్చు నరం ధతి కబయు ఖువి నూన మొండావహ।
శ్రీలం వణ్య ముబాలప్ప ఖూబతి లినాలం మేల యురాలి యుటం।
బాలాల్నాకము జేరి రప్ప నపలాం యువ్యం బాది గీర్తింపగన్॥
వ॥ ఇప్పుడ యువ్యంద్రద్యవ్య మహా పాలచంద్రుడు। సాందరి
రాగమ్ము నంకల వారదంపతుల విహార విలాసమ్ముల
కనురాగంబు నె నాబుందుడు। తెండియు॥
ఉ॥ దేవుని సమ్ము ఇ మ్మెనకు దీర్ఘసునావు రలలనాలక్షై।
వాలిధకె క్లిదంపతుల లారకబాల వాంఛిని లాలయి తత్వరశ।
శ్రీ లలనత్వ దాక్షవుబు శీర్ష యుగమ్ము నుచూక ప్రొక్షరశే।
భావుకముల్దల భర్తృ హారంబు తెకృప పాపు తిలాఖ వెతెళ్ళాలన్॥
క॥ నీ పొష్కక పుత్రావకం। రాపింప గపరి జయంబు లాలేల మువేకి।
త్లీ పశి దిను అగెనీవంది లాల పలగల కాలకే లాలేల మువేళ్ళ వు॥
వ॥ అనివడి నిపుల కాంకిత శరీరుండగుచు। నానందాశ్రుత
తతద్ర మూనా యు కుని పొదార యిందం వఖుల సమార్జన
మ్మునేసి। వాకుసు ముంబుల బూఖంబి కులాంజలి
ఘ్మైన కట్టెదుర నిడిచి। వినయించెని వేర్వద వమ్మునన్॥

క॥ పరుసములను మును పాలికిన। పరణి నిఖిలాంకరుడై యింపైన సౌఖ్యములన్।
కిరణాంచితగతి గైకొనె। కరుణామయు దీనపాలకములలాలల్।
క॥ యాయాస్థానంబుల విహారము। వరుణుని పథ తాండవములు సభ్యవారతరు
లులకైనన్।
గ్ల. లబల్లదుండై యున। నిండుగకెంజాయ సంభవగుడెనరుడమైమై
ఉ॥ తమ్ములమంచు చంచెలకు తుదవమ్ములప్రేమవహించె సర్వముల్।
గ్రమ్మరసంచరించె విహగమ్ములుగూర్చ రకించె తా. ల।
త్రమ్మన కాంతి మించె బహురక్త పటీరము లంటె లంపెలిన్।
కమ్మలు మంతము౦ చెలలనైకాని యొక్కెడ మంచుమారుడన్।
క॥ యింద్ర ద్యుమ్ము నిపలకలన। సాంద్ర ద్యుతి మెరయువార సన్మణికళలన్।
స్ఫురద్రమన పూర్వ దిగ్గిరి। చందనదయు మయ్యెపగను పల్లదన ములగన్॥
క॥ శారదమణి దేహద్యుతి। శారద పారదకళాలిఖాలల దైతసా।
రతతి నింపి బరెవ్వన। శారదముని కీర్తిలక్ష్మిరతి సంభ్రమలున్॥
చ॥ నలువను బూడవ చ్చెనర సాధశ యామికి యుంచు వారశ్రులల్।
వెలుపు మరెవ్వరో లను నమమ దీనతరం బలు మందకృష్ణగాల్।
కులపతి పాలకైకళలను కుందమరారి హరియుటుంచు వక్షాలు।
ల్లలితులనితతపాదములపేయ ములు శిల్పనవక్ష పెశ్వరన్॥
అయ్యవసరంబున॥
చ॥ తెరువు పొదరిండ్ల పాల్లదలు యింపు దలర్తగపూర్వపుంద్రముల్।
పేరుగుపలారు పొండురశరీరకళల్ దగు వక్షములలయ్యు।
య్యరు వెలుంగ తోడకరములలమనకుందు వి గీత ధరితులున్।
సరిగ వినద్దు సంగతలి కారద నిరదుడేగ బిడు చున్॥
వ॥ యిట్లు తి మనోహర గీత తాలాపరవశుండై ప్రతి పదమ్మున
శాస్త్రంబి రంమంద్యైన పరమాత్ముని పేర్కొంచు। తన్నయత్వమ్ము

న బాంధవుల। కుశల వచనములు। కనుంగవ వెలుంగ। సా
..గధ్వరసావధరంబు నార్తించి। తదగ్రభాగమ్మున॥
ఉ॥ వె శ్వర తాని ఇళంతిని చిత్తమెరింగి యుదేమిరంబునే।
విశ్వతకే సుదెంచు తి వి యిం పృందు వచ్చితి విచ్చు దెలుపు। ।
వచ్చుటదీర బ్రహ్మవిటు వమనన్నగ బూడితి వాయటంచు లల్।
పెం చ్చిన కార్యి బలబగనే వేది ని నాయక పాలికి యిట్లనెన్॥
వ॥ ఉదయాచలము నందు వచ్చితి మహారాజవని చంద్ర యటంచుచుంపన।
మ్మెదరమున కేలు మెరాడ్డి తనవలని హృదయాంరసలేలచేత దృమము।
త్పదమల వాంఛ పై కురుసంశయమును కలేదు నాదుదా।
కదయటు మదెలప్పగావలయునగాంచెద ధాతన కార్య సిద్ధికిన్॥
వ॥ .. బూరని మహేంద్ర చంద్ర వనమున పాయుత్త చిత్తమ్ము చే
తను దాంట్ని కివేగి బ్రహ్మ. నయోంతండ్రి మిమంబూరతగా।
దనియన్వచ్చె నవేటి పాలధ్రుపము యింద్ర ద్యుమ్ని భూపాలుడు।
దున గమ్మ యొక్కైన మన్మ శాంతధని యొందుంగ చంద్రవైపు ఖర్వరున్॥
క॥ తముసమఖం .. బున దెలపరు। మిమ్ము సర్యింపగవచ్చెమౌని పతిని।
య్యుముదళ కింత్తగసయ్యతి। సమదయములలోన నివిందుస
ద్బుద్ధలవేసి॥
గీ॥ ఆనిపురవాని రులకెవనిదంబు। రాజు చంద్రుని రంటించి రయ్యతోల।
కుశలమాయాంబ యయిబాలదమము తిం శి ప్రాంగ తెరగి యుచితవదుదు
క॥ సాంప్రతి పాలపానములు నిన్న బాసె నిట లిలసందర్శనము బట్టునే।
భూంలికమాలకు వెరత దేవతలు మించుయ్యగాన తెరెందు ని।
జ్ఞా పెరాదమ్ము నభాగ్య యొంగ్య తలపద్యాతుభింద్యకై తెంకమున్।
ఇం మెగ్గెరసద్దినమ్ము వచ్చితిని వెమ్మింభక్తి చింతా మణీ॥
వ॥ సకలచరాచరమ్ములన మ ... మెరు పుణంపకర్తకై॥

ప్రకటితవలదేవతలు ప్రస్తుతిసేయంగ నవిఖలలోకముల్।
వికరవిభూతి దీప్తమతి వేరని వారివెరుంగ వారివక్।
వాంకతిగ భూరి కల్మమున సాంక్ర పదవన్నవ శైర్త్యమందరిన్॥
క॥ వేదాంత ధర్మములమర్యాదలుగురుంతెరుగు నట్టి నమ్ము ధనమ్ముం।
వేదంజేర్చువాకారు। వ్యాప్తయుత సర్వజ్ఞ కల్మషోల్ ధతీ తరువా॥
ఉ॥ శ్రీపతి కంఠ. సీమలను నిత్యకృపామతి సత్పవాక్సుధా।
పాపనగల్లనై యునటు సాంఘఖరంతురు చక్రవర్తులా।
వాసి యొరింగి వేదిరుగు మై ఇరి వేరకృపాంస సాగరదా।
పాపము బత్త మత్తు దద యామతి బాల్యవృతము దాస వోషణా॥
క॥ వాలం యమ్ముగనేనీ। పాలం జేతి తిన నన్నిపాలింపుదయా।
లాలా తయని పాలా ఖయ। శ్రీలంకరు బాలవాలశ్రిత సుతలా॥
వ॥ అని యిట్లు నేకప్రకారంబుల ప్రస్తుతింపన। అట్టింబహార్థంబు।
వీకయే విగావలంయు దెలుపు మానిన। మందస్మిత సుందర। వదనా।
రవిందుండగంబు। ధ్రువప్ప నప్రకారమున్ బుగాలింపుబు। పార్శ్వప
లకిత గాత్రుండగుచు కృతాంజలియై యిట్లనియె॥
గీ॥ సార్వభౌమ కృపయేమూరకు బాలబాలు। దేవ భూలోకమందిన్న నెంతకాల।
ముండునార్ధర్మ బుద్ధిలో నుండబోసి। యుంశతిరమగుతాల్ నాకనిమూలుదన్॥
వ॥ అనిన కృపాతరంగితవిలోలకిటుండై। శతానందుండద్ధాత లేంద్రు
నబూబి।.. సౌఖ్యతమగాదల యూంబు యిట్లుహింసంగి తివు
ము బు। కృపాతరంగిత విలోలకటుండగుచు। మరియు ని శ్పార్వ నన్ని
యగారుమనిన। నందుభ తావుసరమయం హృదయాంతరంబుండగు
చు విశ్వనయం వగ్గె నవిట్లనియె॥
సీ॥ దేవగాత్రీరమాదేవుని యూజ్ఞ దే। కల్పింబుత్తని గుశ్శ నెట్టుణవముగ।
అందంబు నశ్రీమూర్తులందగ సుంబతి। యాలియారు వచ్చి శిల్పసనమున।

ముంబి సంతోత్ర క్షేత్రాలవేతప్తిశిజేసి। యుఖలఖుగ నాల్మ హారమ్ముగాంగ।
విష్ణుత్సవమ్ము తేనిషృజతజేసమకూర్చి। భక్తావళులఖన్న భావనముగ।
ముఖ్యతమగ ప్రతిష్ఠజేయించవలయు। నందలకిటవచ్చి నాదగలిందునాజ్ఞ।
వేదముకాఖిన్న విధియుఖ మోక్షగతి। యోవనాకార వేదచయాధికారా॥
వ॥ అనిగొంని యూడుచుండె నంతమంహాతలంబునందు॥
గీ॥ ఏవిదెల్ప... ంతియంద్రద్యుమ్న। రాజుపూర మౌళి శ్రీకరముగ।
బ్రహ్మలోకమునకు బరతెంచె సాంతంబు। గల్పుగుణ్ణు ధూళిద్రవ్యము జేనే॥
చ॥ ... నగుళ్ళ చందములు వయ స్వలరీతులు జెప్ప కొంబు భూరా।
బవనములు కార్యరమ్మలు వికాలసమృద్ధిసేయుచుండ। న।
ద్వాన బుధ ఖాక్ష్మి పతరుణా వర్ధిలయుద్ధరగాంల వహాధ వుం।
ఉనువన్నప మౌళి వేరవడి దయారసలీలలనేలుచుండగనే॥
క॥ ఉగాం వరాధవుని యున। ఆంగవేపూరమ్మతి యుశాల్ విశాలమ్ములనే।
లాంగుతీగా తింపెప్పురీ। సాగరికమూడి వనగరినాగ తీకరకముగనే॥
వం॥ కరుబుందేరుల వాంఖంవర్గ మములరంగత్రై వ్యవముల్ సా. ము।
దిర... అప్రలు రంబు ద్వైశ్వ వద ఖురధీరుల్ కవుల్ గాయకుల్।
పరకీర్తిందగు మంత్రిపుంగ.. నక్షీణ ప్రతాపోదయ।
పుష్కర దుద్యద్మసహా హౌశౌర్యముల సాంపల్లులిక నిపాత్రలన్॥
గీ॥ ధేనువులు కామధేనువులట దీప్తిమీగులు। వరవృక్షవితతులుల్లైవల
బుమిగులు।
తేగకదంప్ర... గల్గు కుమల్ గనెగరు। కాంతి పంటలు భాగ్యములప్రభువనవనే॥
చ॥ హారికరుణాకటాక్షమున నందలవాన వకలటువెల్ల భూ।
స్వరశుభదాయ కప్రదిత మాతురికర్మవిశాలనైపుణీ।
గురుతుల జేవెలుంగు.. కావ్యముల విగ్రహ బాంధవమూర్తులై।
బలశిరి గాంభీర్య మాధవుని పాలవసంబున్ పరాపరమ్ములనే॥

ఉ॥ పత్రములన్ ఫలత్రయ తలిపాల ములన్ బహు పైనాలు ధర్మమా।
చిత్రములన్ పవిత్ర యుత . రంజె శబ్దాసు ఖళీ యటంబు।
సత్పాత్రంబు నమ్మితింతురు నృపాలు నిమేలు అక పాడు సరవదా।
చిత్రలు కాంనె శాస్త్రములు మేదిని తేరు బుధా దలంచవనన్॥
శా॥ యూరీతిం దర చేమేలి యొనక వాడే పారరంగత్తురం।
గారాధుండయి సావిత్రి బావృతవ ర్యాశ్చెందరం బావృత
స్మార స్వరతంతుంబు వాకిగంతిపై చక్రంబు పెనార్చు తలా।
వీర మ్మ్యమ్ము తులేన బియాంబి ఝఘుడేలు వీక్షించి రాజేంద్రులన్॥
గీ॥ విమ్మతించి నమురగమ్ము వేగ దీక్ష। పార్థివేంద్రుండు బాందగాంచి పరమహర్ష।
భరితుడై దివ్యములగాగ భావమందు। . బిద్రవింపెతన పాపతతులు బాంధయు॥
క॥ తప్పెంచె నంతరంతకు। మవలమునగాం వింద్ర నీలమణిరుచుష్టిదరం।
వివ్వర గంధగ లిలిలి। దవాళ్ళదియుగాన వవ్రైధ శశధర దీప్తిన్॥
శా॥ పాడకాంర రమ్ముద్రలు వేలమంగ ధరణీ భాగంబు రంగదిళలా।
పంకాంర రమ్ముగ బాగుచేసి యనుకలాటాంకికతెంకతమ్ములు।
ద్రైకపరాంబ త్రి ఖగళ్ళు లాలన విగి నందే తాస్త్రితంబె మంజిని యు।
హైన్యక శ్రీకర తేలలిగ్రహములు. . పారవీక్షించి యున్॥
క॥ అంతంబు శిశ్నా వంశి పమది। సారంధిగ బుం బిబుంబి యురుదంతదు మనీ।
మూర్తికృత పావ్రరగ నగు। కారజమయు నగంతిక్షేత్రగ నాఽ . . . న్॥
సీ॥ తమలు గల్గుచు . . ంబుకమలాంయంతార్షుని సాంపార రపాపమ్ము బూడ వలయు।
చెవ్వుటగల్గు ఫలంబు శ్రీరమాం దేవునిఘన తరగీతము లవగవలయు।
చేతులునవ ఘు . శ్రీత లాలకములను పెంపారు పదములర్పింపవలయు।
పదములు నవఘలంబు భవబంధదూరు నికే వాప్రదక్షిణాలచేయవలయు।
శిరము గల్గు ఫలంబు లక్ష్మీవరునకు। నెర వ్రమొద యుగా సాష్టాంగ మెరగవలయు।
ఇంద్రియములుగల ఫలంబు యశ్రీ ముకుందు। వేడుకలు తారగతలు బాడవలయు॥

మ॥ హరి గాల్తింద ముకుంద కేశవుని దివ్య సూపృక్త్రిగ నాంతి సం।
దరవయార్తిన్ శ్రీ . యు దర్శనమున సంతాపమ్ములుం బాసె ని
ర్ధరణీ భాగము పావనంబగు విధిం దారాంబుజా ముష్యంబు జెం।
ద్ధరతంక్రాత్రి విధిప్రతిష్ఠ కృతి నాంధుంబున్న సాఫల్యముల్॥
ఈ॥ యీకాల మలబె శ్రీహరి। వైకుంఠము నూండి వచ్చి వరుసగా నెవేరా।
గాకం నచ్చి చిత్ర దివ్య। శ్రీవర లాంవణ్య మహిమ వెలుగనేయుటులన్॥
క॥ శౌరి శ్రీ వర్ణ విగ్రహా। సారు విలాసములు చిత్ర సారథ్యములుంవా।
దారాధిగాంచి తీరేయుత। సారమం . విని బ్రతిష్ఠ సలుపగ వలయున్॥
శా॥ వేనా బ్రహ్మను తాల్చి చైత్యులకు వర్ణ భ్రాంత శావష్పకలా।
రాసైవ్యధ్యత లాంఛన బాల యుదనులాలం చేవి యుంతేక ని।
బూలివదు . ముమూని యుండుల వచ్చుంరాక బావృధ్యకల్పా।
రాస్నీకమ్ములతోడుగాంతలయు హృద్య సూత్రిమాకెళ్లదన్॥
ఉ॥ వింతవిశ్రంత్రి బాటినరపా యంక మరడ్రు మలాంయు దారస్థ।
ద్యావహా తీలనందరి యప్పారల బాధ్యటకే విబంత పాంస్థ।
శివ్యవహామ యెంచ్చ వెంకుత శవ శివ్య మవేగము వించ వెలియుం।
దేవర తారు వేగ బుని దేవతె బ్రహ్మను సంభవదంభువనన్॥
గీ॥ ఆవిన విప్రవర్యులాశీర్వచన మంగళాక్షతలు నొసంగ వక్ష యప్రయలు।
ఉదవటంచుచ నరుమంత్రి బాంధవుల్। బాంగడి యామృ వెల్వరగరి తయుగా॥
వ॥ అప్పుండు ద్వారా తలనా యకుండు హా యవేగ పిన్నాన సత్యలోక
మ్మునవ కరిగి దవ్యారి కులపతి నలోవనికి త్రైంబి విలోకించు సమ
యంబున॥
క॥ ధాతను పరికించి గతాలతము నారద ముఖాది తాపస జనసం।
గీతాను మోద హృదయు। స్థాను గనుకాని యొక వరధాముల లరవ్॥
వ॥ అట్టుల్ల గని ప్రదక్షిణ పూర్వకమ్ముగా। సాష్టాంగ దండప్రణా

వంబాం బరింబ కృతాంజలి ల్తై వినిపింపె దివ్య ధంబునా॥

కా॥ భూలోక వమ్మున దివ్య తేలలను పాంపుల్కొరచె

పాల యమ్మగ గాను వింపు ఉను దేవావ స్మృతీ తాంత్రికున్॥

గీ॥ కరుణ జేతను వేంచేసి ఘనత మెరయ। విగ్రహములు ప్రతిష్ఠ గావింపు దేవ।

పావనాకార మన్న పావనంబుగా వరంబిచ్చి రక్షింపు మమ్ము కమునా॥

కం॥ వేడ్క పృఖింబ వసుతుడను। భూవల యమును వందుకీర్తి బాంధింపుమునీ।

తాపృభు తైలతి దుష్కృత। భూవ్య దద యబాల్య పతీత పావనమూర్తి॥

వ॥ అనిపలుక నున్న పృఘాలుపింగని। దరహాసిత భాసిత ముఖా

రవిందుండగుచు వెంత వరియుంచి యున్న యింద్ర ద్యుమ్న భూపా

ల చందుకును పలక్షింబి॥ యిది తేను ఆనా పాలు మహా పాలకా। గాలి

పాంధ ఖండ విగ్రహములన। ప్రతిష్ఠ యొనరించుటకై। నా వన్న బలు

వనీ తెంచి। ని తతాశ్చర్య పరవశుతూ పాలుండవై . . . . . వెం

బియున్న బాదవిప్పండి యుంబు నివర్తింతంబు బగు విధానంబె ట్టి

దనిన। న వివ్య యుత్వసుం ధరింత తెంద్యుండిట్లు నియె॥

కం॥ లోక స్పృహ వవరుండవు। లోకస్తుత వై . . . . . యుమదిలో।

తీరాకెరుగ రాని దనుపదె। శ్రీకర కరుణాలంబిత చిత్తుడంబా॥

యిట్లను చుగాని విబోధ వ్రమపలక్షింబి॥

గీ॥ గాలి మాధవ వేపలుగాంతనము। వింత గాగుట్లగ ట్టింబి విగ్రహా।

మ్మలు పృఖినగా. పాడవాం వెలసి వెలసి। విధి నిబులవంగ వచ్చితే వెరవృకాంా॥

యిట్లని నయుతంపిట్లని యెం

కా॥ తాయింద్రద్యుమ్న మహా। నాయక నీవిఖ్యా ట్లులాండనిం . ం వేరెవేగ।

జేయు విధాత వెంచి . । మాం యూ పాదములు నచటు పూవగ దెలియన్॥

కా॥ కర్త విధింబినగతి భూ। భర్తలు వినకుందురెట్లు పాటెరుగక వి।

ద్భూర్తలు . . . ఘన కీర్తులు మృదువక్షయవములు కేవృడెరుగున్॥

అవిపతి పరి విధ ముం రాక్షి విపాద భాష నావెగ్గలంబులకు చు

న్న యవసరంబున॥

ఉ॥ పారి చితంద పాదములు పార్క తింపు సరోజ సంభవుం।

దారయ విరాటి పాదలరయమ్మున దీర్ఘగ వత్తు నంపుతృం।

గారవెలర్ప హంసతురంగ మ్మున యుం డాపెక్కి రాగతే।

తారు శరీరకాంతుల వికాలత దాపెవి . శుచియనన్॥

ఉ॥ సారధ పాల బల్యమున నాయకు పల్లెలి వెంటబరవ . . నయ।

మారభంపతులదే కువమారగ దు . ద్దురుద్ధతిం।

ఘోరతవేగ విద్రసుర తాలఘుబత్తె రులబిం . నిలవని।

ష్మారతి . బరంబున విశాలత దునవితు తెంచి బాంకుబ చున్॥

పృధివి సమయుంబున॥

చ॥ మలయు సమీర శీతమలు మానిత తేల తెలంగ సాగర . ।

బగడు తాంగ మంగ . పృ వెలి త . తే ఘనవము।

తెలంగన . బపృవవెలు మవేదికలనాలాంబని వేదలబ।

తెలంగవల యుబగంధి నాయకుడ మందగతిం బరుగంగ వెంటియున్॥

కా॥ అఖిల రమ్యోత్తమ పుర విశిష్టి పితపవమాన చరితకేతనము బలం।

వేపద్మ సంభవాయుక . । రాపము గను పింప దాపెవాలత్వములన్॥

మ॥ రమణీయ్యంబగు సౌధ జాలములు విప్రంబులబిత్తాలయా।

శ్రమ భూవనాల్ . . . . బలిలా నసుంవృత్తి నాలపానసం।

ఘం వమ్ములు . గాలి నాములశాల మలబుమతంగ శ్రేణిగేహ వనుల్।

క్రమమున్నత వారట స్వర్గమో యనగ శ్రీరంజిల్లు నాపౌరవితిన్॥

వ॥ యిట్లతి విశాలరమణీయ్యంబు లంకె సారుఫురీవర .

తాపంబున। వటవృక్ష మూలంబు వెంత యు వితీర్ణ వాహాము

లై యొప్ప దాల్సి దృశ్యుండు॥

క॥ మార్కండేయ ము. నింగని। తాదిరిక్త తులగున్న పయగంబుద మహా।
వాక్పుంభవరశివములు వెలయఁబత్తె వ। శరశిరశప మప్ప తిల్లువంగ మునివన్॥
క॥ యిబుద్ధరు న్నపుష్పలను గుక్షే యినుడు స్పృశియించి నాడో యెరుగుదె మారశిం।
డేయగా యునదేవరనే। నేదెరు [illegible] గు వాలినిచు యెరింగింతున్॥
సువహామరం॥ కరాళ ఖండు ఘుడలి మహ నికంబు ఖండు మి వ్యటాగ్ర
మ్యతాశినిద్రియఖండు కౌంతుకంబు బాత త। [illegible] తువ్వరంత నం వెరుంగ
దానిమ్మం . . దె . . . వాక్ప రాశి శ్రిన్నరిల్ల సర్వగాల పరంబగున్॥
అనినకశిధాశ ఖండు ఘుమపు లక్షింబ॥
క॥ దేవరా బ . . . లచంద్ర . . . రా . . . వ్వయామునందు నెవ్వరు గుడిశ।
కారవమ్నలు గత్తింబలాల్। కూరిమి నెన్ని గింపు మని [illegible] . . . . . ॥
కా॥ ధా [illegible] ఖాగ . . . త్రిదగ నింద్రద్యుమ్ము రాజేంద్రుడా।
స్తోత్ర ముల్లడు వింతిమయ్య వఘుదస్తోక భావమ్మువే।
పాత్రం బాంకుప వనేకగాల గ రావమ విద్రశ్రే యికిందారతాల్।
చిత్ర పూర్తి నాంసంగె త [illegible] లయురుజిల్లంత టాకాకృతిన్॥
క॥ అది యింద్రద్యుమ్నుంబనన్। పదవులనా మయులవెలయు నరసియు [illegible]।
కాంచవ ఖరశివకమరవు। ముదుపలుబు. గలవు నింతెయుదమునవెలవున్॥
వ॥ అనినయు ద్యుఖలూలంబు విలింబి యింద్యుమ్ను సరసు।
చేరువచేతెంబి తజ్జలమ్ము లాలోకించి రపవాంయంబున॥
సీ॥ కూర్మంబు తెల్లనంజల్ బంబి యింత దీంద్రద్యుమ్ము రాజేంద్ర చంద్రమునుదు।
గాబాలునని ఖాండ గదలి . . . గాంచి భయమయి నాందు పులు మూరు ఖరుగులదెగ।
కారబంజేలిచేకమలసంభవుడను। మీరు ఖూడ నిద్ర నెయ్యమునవచ్చి।
నారమువ్రమకూర్మపారమ్ము తేతెంబి మోరలువీతి పై మెయువంయునిలిచి।
తేలియాడుచు నుండంగ తేంబినాలి। వారు భయము మంది బలివడ మేరతెమి।
వెల్వరే యంచు నాగ్రంథమ్ము దేమిడనిన। బిత్తర కష్పవములమనాభావములర॥

క॥ యింద్రద్యుమ్ను మహీవర। చంద్రుడు నరుదెంచె వంచు ఖాలిని నే వినన్॥
సాంద్రగతి ఖరుత్తునిడని। స్వాంద్ర వంతుల్ గత్తె మూకుస య్యమి పాలు॥
కా॥ ఆరాజే తేడు నాడు యాంగు . నినాయ్యంగట్టు గా రాక్షసమే।
మేరాపుఱ లడంగాంగ మెనాసితే మి సుఖాన్న దేవ యారతి నే।
దారా పార నాంనర్ప న్నాయమ చవ నయ్యా ఖత్తవు తగాదెహా।
శ్రీరమ్యానత తేల గాంబతిమి మేంల్ కిర్తించె మఖాంతికిన్॥
వ॥ అవిర్ప మాండ్పూర్వకమ్మగా బలకశ్వమ్ములపలుకబడి
ని। యింద్రద్యుమ్ను మహీనాయకుండు। కత్తించి నచి వాలయ పాల
కాంతమంట వమ్ములు గాంబిధాత నిక్కయించి। తదీయ్య తాపనఖండ
మ్ములంగాండి దేవాలయమ్ము లాలోకించని। యమ్ము గదు
ధరుండై వశ్రీ బిగవాద్దుని। సందర్శించి। హార్ద కృపూరమ్ములు। బ
గవిద్ధ దేశ్వని పాదాబ్జంబులు వహ్నికవమ్మ చే వాక్కుసుమ
ములపూజింపుచు। తీవలశ్రీ మనాయంజాశవిశ్రమమ్ము
లు గానరాహింపు చువమాశరంబునయ్యవమ్ము గా। పుష్యాభువవస
మును దలంచి। యుష్ప కాలమ్ములయుప్పఖుజశక్తులసంపత్తి
వమ్ములు గాలించి। యింద్రద్యుమ్ను [illegible] హితయ్యది యుప్పతీ
ర్థమ్ములు నిక్కయించి। కుశ్రశోభిత కాల్వ. వహానిష్యకబళ
మ్ములు లి [illegible] హారణమ్ము లచ్చి। పాయు మాగ్గులు వెలుగంచుండెం।
దేవతులు నంఖాభాగమ్మున। తదియ్యహానిశ్చగమ్ములద్రష్ట
లై దేవదుందుభులు మొరయించి। పారిజాతకుసుమమ్ములవు
మరంగురియించుచుండె। తుంబురునారదాదులు తీదానినాదం
బులు వెలపుచుండె। గంధర్వాదులు చుండె। రంభాద్యప్సరస
మ్ములు। భరతశాస్త్రక్రముల సాభ్యరస్వర। సాహిత్యభావాదికవ
టవ్యకేళిమ్ములు గాంలపుచుండె। తద్దేవులశంఖపుసవస్థానమ్ము

ల॥ పరమేష్ఠి ఖీవన్యాస మంత్రంబులు పన్యసింపుచు। పతంపసలు
ద్ర పకలవృ ఙ్యతీర్థ సవార్య. కమ్ములు। సమారాధిని ష్టాం గలిష్టం(బ
త్రిష్ట షైన్సి। హారా మారాగుణిల ప్రఖ్యారిల్లంచే యుబుచు। తదవంత నిత్యో
త్సవ ప్రసాదకుతహా తాలు లైన। భక్తుజనలోకమ్ములు। వెరాక్ష
వద వమ్ముల నాందనిశ్వయుంబి। యుంద్రద్యుమ్ను నృపాల పంద్యకను
రాగంబుగా। గాంధ మాధవ నృపాల వరురాతింబి నేయు ఇష్టమ్ము
నేబుగనాథ దేవృని కృపాకరసమ్మున దేవియంబడువని యూనతి
న్బి సమస్త దేవ మునిగణమ్ము లాలదంగరాజితంబి। మురాశరా
జారాబ్ధా బంధ్షె। నిఖిలలోకమ్మునకు మనోహారతేలల। శ్రీ గాలిం
దకధా రసమ్ము గ్రోలుబు సుఖిన్నతి. చేసిరంతా। భూమర్ణల
కమ్మున। శ్రీ జగన్నాథయుక బలరాముసుబద్ర నామదేయమ్ములవ
హింబి। రసోపేత శాల్యాన్న పాయస భక్ష్యమ్ములారగింప తత్ప్ర
సాదమ్ములు సమస్త భక్తజనమ్ములు। . . . . న భుంజియుంచ్చు
చు నిర్మిత ఫలవృత్తై। తదేవ పాంథ ధ్యాన పారీణులగుచు, కుల
దేవల యుం బిట వెలుంగు చుండుదురు। వెండియు గాల మాధవ
నీపాలందంతర్గత మ్మున॥
క॥ పే రుప్రతీష్ఠలు వే. ద్ధారుదేలాలరాదు బ్రతుకుదవరేమ పావా।
వేరేతి జేతునావం। వారల నవ్వెదరు కురచవచ్చె . . . వృన॥
గీ॥ యాట్లుకై కుంతమబ్బు నహింపింబి పాబు। యేంబి . . . కృత్య. . . ।
. . . ల్యాలోకంబువెలిన భంగదశలు। తప్పదందురు పెద్దలంబాల్యగలనే॥
వ॥ యుప్పుడపృ ఉయఘోత్ర మహాక్షేత్రమ్మున నడునుపతిచ . తిను
బు . . . మ్య భక్తి సకేష మ్ములుం నరువఫ్పుచు నిల్లవిరి॥
సీ॥ మేవంశ బూంబన నింపారుబుపములు। సంకల్పసిద్ధిగ . . . రు।
మే బూయ బూంబ నరేశు నిభ భక్తిచే . నులో . ను బూడ నడుచువారు।

చే . . బూంబ . . . లాల మాధకలాం సంగ తాంగాగువారు।
వే బా బుగ నంగానవ కేబాసులోక పావన ప్రసాదము పెడెదువారు।
యొక్క వన . . . లాన . వా ల యుతబున। పుష్ప తెరాత్పహాతీ . . . న।
ధర మ బ్రింపేంద్ర మునులసందర్శనంబు। దాంరకదని తెలుదిరుగుచుందురు
వ్యరమున॥
వ॥ అని యనేకప్రకారమ్ములు। జగన్నాథయుక పాదారవింద మరం
దర సా. దన। మద . . . . తుందిలాయమానులై। తద్దేవాలయ
సింహద్వారమ్మున నిలుచుండి। అనుతింపు చుండె। పదంపడియిం
ద్రద్యుమ్న నృపాల కేశరుండు। నిఖాంతర్గ తంబువా . . . . వుది
మత్స . . . బిబోచక వీధి వీథులవగనుగాం నుచుండి తానుమున
గట్టిన పట్టుగాదటంబు నవ్వనరు . హానే త్పబెంగటికి వచ్చిన
పొలుండు నిల్చియుండగా . మగాని . . వ్వ . . తనికి కౌరవవృ
త్తి నిఖండకుండేనను॥
చ॥ హరి పరమాత్మకై శవ రలాంది నీకృప గాందె యుంచుభా।
వరుండు మదియ్య దేవళ మువారక నంతతట.. బూంబ . ము।
దరగ నిల్చి . . . పమ బాందుచు నందు మా దు
పరులు గుంది గుంది హరిసంస్తితి నిట్లా నంబెవే త్తైరనే॥
మ॥ పరమాత్మా క్షితరక్ష కేశవ జగద్బంధు . . . .
కరగాలింద ముకుంద మాధవ హరీ కాపాడ రావే మనా।
మురరాటంప గరాదాలభీ తిరము చే మొందింబి శక్తాకోవ్య।
త్వరలో బాతల్లా నిద్రగాల . నిమ్మం జెంటి లాలదెల్చు . . . వా॥
క॥ నేనెవ్వర వేడెదనా। శ్రీనా . . . పదాబ్జ . . . సేన।
ఖ్యానాంధకారమందా చెతిద। గానా గతి వనుచునుంటి గాం సర్వేశా॥
ఉ॥ రాయుపయుం . టంబడగరా . తియునిచ వరంబు చాచు।

విఖ్యాతి దశరథ నృపుల యందు రఘుకులమున . . . . .
ప్లూతమగుటెందు పూర్వకృతమైన యా శాపము బాయకుండినచో
చేతము కాకనే సుకృతి చేరదుగా . తద్భక్తవత్సలా॥
శా॥ యెన్నాళ్లున్న మనుత్తెత్తగావలెనో నే నీకై ఇంతనా।
పన్నిదొల్ వమ్ములు బోయదా యెంగ దగుచు పత్రే [illegible]
ఘనసంబంధి సృష్టి చే బిరాళ్ దెలుపు వాం ఋష్య స్మృతిం దప్పకే।
. నా సక్తి [illegible] తునెల్లప్పుడు చెప్పని వా [illegible] చింతామణీ॥
శా॥ నీ పాదద్వయము చేరి నా మనసు మనిరింపగ నా హింపలే।
భూ సంబారుల ఘృణ్యా మే వన వనీ పుత్రుల్ల దాక్షుత్తులా।
యాసవములు వృత్తి లో గ్రసించుటబనీ యందుల్ల తంబాంటుగా।
వాసరావ్ త్తర వాం మనాల్ పార యశోద్ధా మాంత్రి తేంద్రము మా।
వ॥ అని యిట్లే తిని వంత నాందు నృతు శ్రీ వాసవ దైవ క్షేమ।
. నవింతేక్షణిలు దర్పకాలగని తదావర ద్యుమ్న వనిల్పయుం।
శివవా రెవ్వని రఘుండ కే యుని వతండ్రి చిత్తమంవేగియుం।
ఘ్నను చేంద్రోత్తమయు వార్త లందెలసి పుత్రి వారందు . . మ॥
గీ॥ తరణి వంశ మందుం దర జినిం ద్రద్యుమ్న। నృపుడు తా మోక్షిప్ర పరిషమును।
. చేవచేప ముక్తి చెందనే తెంచెను। పరమపురుష దీన భక్త పోష॥
వ॥ ఇట్లు విన్నవించిన విని దయాళుండై। హరి యనాథనాథుండైన
జగన్నాథుండా శ్రీ తవ . లంచిల వివది ద్యు వ్రతమ్మను। తాలమా
లయమను। గంధంబు మకరంద పత్రమ్మను। గాని విభల మెతగవర
వాద్యంబలలాల డ మహోత్సవంబు లెందెదురుగా గానిబని వచ్చ్యం
ద్రద్యుమ నృపాల చంద్రుని। సాందానురాగంబు నంబాలకరంబ ని
రంతు లంలడని విరోచించి సర్వ కులావధమ్మనగా చిప్పుని
ధానమ్మనకు నృప్పి నంగనుంగాలవి చేసి। మహాతత్వేంద్రుండెదు

రగు వానే తెంచి। శరణాగతమ్మనకు సమర్పించిన పిమ్మ
ట। సర్వకులు శరణాగతమ్ము లప్పు చందనమ్ములు బూసి। ఆల
వారకులమై చా। శ్రీ జగన్నాథ దేవుని యానతి వలన। మిమ్మిం
దొడితే . చిత్తెంచిన . తిమి। రయమ్మన రమ్మనంచు।
చేరి కాంతాళ। [illegible] ఇండి తారి తార్య నాథమ్ముల। సలంగ
నమ్మహా శృంగవృని। సాలిసాన్నిధ్యము నకుం దాల్చాచిను
మనవసరంబున॥
శా॥ భేరీ శంఖ మృదంగ వాద్య నలగం భేరోత్సవమ్ముల్ మహా।
దారసూర్ప్తు లుగాను కింపు తరి వింద్రద్యుమ్ను రాజేంద్రుడే।
మేరనీ సాలిమని గాంచు నాల్గనగర వాసి వేగ చూతాము।
రారే రాజే యుని పౌరులందరుగనే తోలందసంపుండరీ॥
మ॥ నృపమా లక్ష్మము భాగదేయమును చరిత్రింబండ వారయింతిరా।
నిపుణాత్మమ్మన పూర్వజన్మ మున యజ్ఞాదానధర్మక్రియా
జప హోమా ముంతి శయోన్నతుల్ గిలిపెనాల్ సద్భక్తి నీలత్తితో।
తపదాం భూల్ చి మరంతిద పానమున . . . [illegible] వాటిల్లగక॥
క॥ గతజన్మ సుకృత ఫలములు। వితత యశో విభవములప విత్ర స్థితియు।
స్థిత తెలుపోలకుండునే। పతితజనావనుని కరుణాభద్రములబ్బునే
వ॥ అని యనేక ప్రకారమ్ముల మరల్ జ్ఞార। జిర్పనులు నివ్వటి
ల్లంబలుకుచు। . . లవ్వారద్ద జనమ్ముల వలం గంచు। విలుకించు
మున్న యవసరమ్మన॥
క॥ నృపునన శ్రీపతి నుతి మతి। . ఫలకం చెంద్ర మౌక్తాచేషు నికే।
అప్పుడుగ ముకుళింపు సహరి। చూపుపుల వేక్షించి యాత్మ బాలకి ప్పించె॥
మ॥ పరమా యుష్మయ విశారదు మాని ముని దేవ దాత చక్రేంద్రప్ప।
త్వరసే జాత ను తత్పు బంతన విలాసస్స్యాష్పుగం చేరా

మంగళాత్రి ధర భామా మానిత పృష్ఠ మహా కాంత శ్రీ।
పాలిగాల్ లింద వకుకుంద కేశవక్ష సౌన్యాలాలతం బాల్ర వృషా॥
క॥ దికరిని నమ్మితి దేవర। మరుకిన వీక్షించి తేలుమాదాసుడనం।
నాంకకరుని బాల్రవిభారమే। ఇకిరితి వేక నాదు హృదయుకీమమురారీ॥
ఉ॥ వెల నీ మాయలు గాన కేనం వినవహా వెవ్యలనీ లీలలాల్।
పలనీ బ్మారతి విలుకుంటి తమ ధావ బోధి వాదాగు తువలు।
తలవైరితిని షేతువాల్ వినతమందారా కృపాసారని।
స్థలసంసార వికార దారఘన సంబాధా కరాత్రీకరం॥
గీ॥ ఆదినుండి తమకు పాదాత్రి తుడగానే। అనతిబ్బి మగుడు టుందమగునే।
మమ్ములందు దుష్టమనుషు లేదముబులు నీ వెరుంగ తేని విగలవ్రా॥
ఉ॥ అనిపాదా కలంతుడై। మను జేంద్రుడు వినుతి జేయు మాధవుడె దత్త [illegible]।
త్రివిఖ్యాంబ రోహావహ స్వర। వినువుని వెర భయముహావి నెమ్మి బుద్ధి హం॥
గీ॥ నేరె దేమి జాలిరి గాకుమ్మ దాదెటు। జేయువాడ ననుచు శ్రీరమేసు।
దావతి యున్నప్పతి యహా స్థ దబుత్తసై। బలకనమృత రసము లాబుకునుండ॥
సీ॥ కమలాక్షు నీయను కంపారసము చేతగుశ్ల గష్టించితి గురుతరముగ।
ఇవమ్మనదేపాల యంవిమ్మలారి నుంచి యు। బ్రహ్మదేవుని దెబ్బి బ్రహ్మదితము న।
శిష్యపనవము జైరవ వెలుపు విరి ప్రతిష్ఠగా వింప సత్యలాకమువరళగి।
ధాత యిష్టా సాంపి నీశెర సాంతని రాకనై యంబదద్వార వమ్మదాప॥
నీనుకవి పెట్టు యాతనితాల నిశ్చదంబు। దెలుపు నంత. నారాంపి దెలియ వినుమిగా
హృదయ వహాటిక సాయంత మమ్మంటి నినుబు। బాలమును మంటి తతా కాలపత్య
వినుమహా॥

వనబుదరు విగనుంగాని యుప్పంతి॥
ఉ॥ అకరడ దేవ మాంవముననాగతి కాలము దాం జెలింతగా।

నికరడ జెకు బవత్సరము తెత్రైరనేగ లికుంఠ ఖర్త డే।
ఖకళఖగది ఖండిగి యుళపకర నా మము దాల్చు లాకలయున్।
మాకురవ వ్యాప్తము ఖుండె వసహాం నదయాం పరత త్రమూర్తిమై॥
క॥ అవి దెలుకగాంల మాధవు। దమునత దాంకదేగి తేమయుప్పుబి బలువం।
ఖమగతిని దాను బలువఖను దెంబితి వినినబుదు సంస్మితు దగుమ॥
క॥ శిరారిరు వృ లానెవ్వరు। ధారుణిగత్తి తిరిగుశ్ల ధరవ స్థలికే।
నారాధి వమ్మ త త్రద్య ము। వహారసి నిర్గ యుము జే తద నిబంధ వెసన్॥
సీ॥ దయచే విధాత యుత్తరి కేంగు దెంబి। వహారబండే యువత్శిగిబకమ్మదెలప।
ధరణి వల్లదిగాల యుంత్ర ద్యుమ్ము ఖతాసాలు। ఐంద్యుంపు గలదాన సాంద్రయశాలు।
ధారంబులవుల నింద్ర ద్యుమ్ము గుంటిక। కూర్మ వర్గ మ్ము లకూర్మ నదుగ।
దెలిసి యాగతి నేగి విలసితమ్ముగ। కచ్చ పమ్ముల నడుగ నాపచ్చి నిలువ॥
వది యుతెర వారగా ఖుంచి ప్రతివంత్తి। ఖబవిగాం వచ్చి నీటిపై వెలియదేల।
బతికె నా దేవ విస్మయ ఖాంతి గదుర। పూర్వ మాగు శ్ల నేగత్తి పాంతలేతెలియు॥
కాం॥ ధాత్రీ భాగమునందు పూర్వమున నింద్ర ద్యుమ్ము ఖాం పాటె।
చిత్ర సహాప్తి నిగుశ్లగట్టు వెడనీక్ష బాల్ధ తెంరాజ్ఞము।
ధ్యాత్రద త్రమ్ము ల్లదునాం వలబిరా కృడని సంధానించె నాతండెయా।
క్షేత్రాల శిథం బాం. గానవచ్చె నని దాపెంబెతి వాటిల్లియున్॥
మ॥ యిట్లావిగా మతకులదేవాలయ పాకారమ్మ తీర్పరంబి।
బలాంత కీర్తి తమ్మనైన పిమ్మట దిరంబిత ద్యవన విధాన [illegible]
ముబ విపరించి ఖలతాని ధానమ్మన కళికి ప్రతిష్ఠగాలించి
ఖవదను కంపాతి శయమ్మనని జనగరమ్మనకళి గెవనుబు॥
తినిపించిన వివిక వలాపనుండు॥
క॥ నీ వాం ప్రహ్మా పురమ్మనకు। బాలవ గవద్దాలి తాంధవుంటి సురనుగు।
ఇట్లా వరదా ఖైనదాగలి। వాలిరి వదియుటల్ల ఖమ్మి వరుప.... నీ॥

ఉ॥ ద్వారమునందు నిల్చి యిదె దరిఁకి యమ్మని మహాని శ్రీహరీ।
కారణమూర్తి . . . ది గాఁగు జా ఖి . అ యమని వాడునే।
యూరసి వా . . . న యర్పకులం మృదులాక్తి లించు యు।
ప్రాంతిపర్వతి . . . స యర్వన దెప్పింగాంబ మాధవునే॥
ఉ॥ దెప్పిరగాంబ మాధవ్వుడు . నత నష్టి గదీశ రుంప్రులం।
చిప్పను వైపు కిరణేబు సకలేశ్వర దీవ శరణ్యా వేఖలం।
బాంప్పలమలేని భక్తి మహిమది జా . . . నతింప శక్యమా।
యప్పటనే వె దిక్కరవు చూవెంవె దరింవెద నమ్మితానే॥
శా॥ యూదేవాలయ భూమిపై కతము జేసెవాంక్రి శుంగానా।
కాదింగ పుడు వేసె తంజి ఖర . రం బగల అవంపగాగా
మొందంబారగ బూంబు కాల వెల నినేరం అర్కరథ వ్యంబు దెరా।
శ్రీదేవప్రభావ వేప్ర శిష్ట కార్యక్రత్తం బులాల దలువను॥
తే॥ వాయువేగ వశమ్మున రవిబ్భవుని। సముద్రముననేకెం మధ్యాంపసంచిబలి।
నిచితికేతంబు బింపె తన్ను జారతేల। దేవవే వాలబడితి నా దిక్కు నీవా॥
ఉ॥ తల్లివి తండ్రి వాప్తుడవు దాతవు ఆల్ల తాల తవు ఖలతవంబునే।
యుల్లమలాలవిన . . . ని యుండితి యుల యర్తశరణ్యా నీదు దృ।
గ్యల్లలవాము నాలు యుతయు। క్షి కుండగ గత్తి బాలి వలి।
పల్లవితాంతస్తి శ్రీవళుడ పరల మయాంత్మక దీవపాలకా॥
క॥ పృడుత తథవమ్మన నా . । చిడు కార్యవము చేసి నాదపాపు దయబుధుదు।
నడుపడి వెరసున నెప్పి। నడువున గా పొడె యాల్కు పానిధి దేవా॥
క॥ కష్టములకె బినీమతి। దుష్టాత్మునకైన గానిదాంకెన బగము।
తృష్ణ గతినేల వచ్చు . । . కృష్ణ . . . వనతులకు అందశ్రీ గిరీవిందా॥
మ.కో.॥ దేవదేవ ముకుంద మాధవ సుదేవనందన గోపికా। భావభావదశరాధి
శౌరి కృపాపయోధి జగద్విభో॥

కాంవమేళగుణా మయా తత్రిక గాంవమాధవ నామధనే।
కేవకుండ ఘటుండ పాతకబుత్తుడం వలబుత్తుడనే॥
మ॥ అని యూరీతి నుతింప శౌరి కరుణా యెత్తైకచిత్త . మ్ముచే।
శివరామా మంక కేశవ కామళుల్ నిను . . బాలుము నికరంబరం।
శివ వారెందు వఘంబు వాంచిరిలవె లిష్టి . . . వరాయణా।
ప్పున వర్తించిన . క్తి వాంచ దురుదురు మెప్పు తీర్థలాం ఖ్యారగ॥
క॥ ఆశా . . . . . నసా చ . యాశా . . . . తాళగాడి।
యుందుమున పది నార్త్కాళు వతి పక్షము నవిశేర్షు . . . ను . . . వుబ॥
క॥ అడిగా . . . వాధవునిగు। క్షాళిరళనామములవె తనచీనబవబు।
వివిధ స్తుతులాల వర్తురు। పలిన యభావముల పాపసంఘుల ద్రోబియం॥
క॥ వాయుధయుల గృహవేయుతము। సాయుజ్యపదంబు బన్నసాధ్యముగా।
శ్రీ యురదేవాలయమును। భాయుబు నిగుడంగ గప్పు సకలాల్పపతెనే॥
ఉ॥ ఆపదిలా బులందు విలయుమ్ముగ తేలిమ వశించియుంపవే।
దీపగిదింపలంబు ముడు వెంతుకులా విన మంబు గాఁగ మే।
వాప్పుంచినఘ్ర బాంగ శిఖ నేరవడు సంఖ్య దివమ్ము లంటు యునే।
ఖూంపవతేర్వ్య . . రసరి బాల్యమునంతా దయాక్షి రక్షితాలనే॥
క॥ నలయ్మకౌని భక్తి . సాష్టాంగ వమ్ము లనంతములు మొక్కబగా।
నర్పకు లాంకుబం ముడి హారిపెవింబి రయువమ్ము నర్వరమొల్ల బాంచి రాహార్తలాధనే॥
మ॥ తెండి యుఖమవంశ బుడు విశ్వత కీర్తిదల రవ వౌరులు।
ద్వండ మహోత తేంద్రుం డనిదాంతాంచనివానియను గ్రహస్థితే।
నిండిన వేపు సార్వభౌమ తనిర్ణయ కార్యములం జెంబుచునే।
రుండు మగానంటింతురు క్రు పవచ్చు శుభాంతి శయుప్రభావమై।
క॥ యింద్రద్యుమ్న మహా। నా యకుని యంను బు వడని య నిర్మలర।
వ్యాయను తములుగా గుప్పలి। హయపమున ఛాయలందినయగ ష్టింపెనే॥

శా॥ ఆకట్టించిన గుజ్జు ఖర్జూర ఫలముల్ స్వర్ణ మోసాగమి।
ద్రాక్షా సారా ర్తులు గల్గె వెల్గు వనియా . . . సాధించుచే।
నాక లాప్ప దతితి మందు నంబె లరకషై యంతోలలుంబబూడని।
బ్రాక్షేళింబును దెంచి కాంబికులు మరుభు సాల్లదా యాబెబ్బగన్॥

ఉ॥ అప్పుడు తంబు పాలకులు యంద ముకానన గుజ్జు శాస్త్రముల్।
ద్వీపిత విం(ద్ర) నీల మణి దీపిత ముల్ సుఖసాంద్రత ప్రసా।
దాప మమద్య తేయ్యరు మహాన్నతమై బంధు రరాజిలీథుయే।
గోపుర ముల్ రథమ్ముల నికుంబ తతీలలు బల్లె మెంమవన్॥

వ॥ మరియును వయ్యా శ్రాధ మాసాద్ది దినసమ్ములు మొదలుకొని పది
నదినసమ్ముల శ్రీరంగనాథ దేవుని శృంగారించు మహామహో
త్సవమ్ముల యింద్రదిశ్య మహానృపాలంచెందుండు గాలించు నట
యుట్లనిన॥

యింద్రవజ్రం॥ శ్రీరంగ దశరథుని మహాకృతి సాంబు నిదాల రమెలర్పగజేయురాంగిం।
వెలయగ రెండవ దినమున కూర్మపవిత్ర విలాసము నర్తురాంగాన్।
నలువుగ వరాహమాడుచు వరావహ ఘనప్రభలాకృతి గూర్తురాంగాన్।
చెలువుగ నాలవనాడు ఈ నృసింహ్వ విశిష్ట విభాసుని జేతురాంగాన్।

క॥ ద్రైందవ దినమున శ్రీదా। మొదలుగను ఇరవతేలలాం నరంతురు।
శ్రీరమలుం బంచేకూరగ। భూదేవులు వాంతికాపతులు బాంలియుంగన్॥

గీ॥ వేడుకను షష్టి దినమును ముద్దులు మూర్ఖు। నృపులవద్దియుంచి పెతులు గాయివ్వ
పరశురామ కృతి సాత్వము వెరయుజేము। రగతి తవిలాస మహామతేషుగతిగలవు॥

క॥ ఆరయ నెదనతి దినపు। వాంతుడ గురాతు వయూర్తి వన్నత దివ్యా।
కార రెమెనర్తురు స్వామిను। దార విలాసము దెలుపదర విరాగతిన్॥

మ.కో॥ రామకృష్ణ విలాస తేలబర ల్యబ్లు ఖాండ గల్పగా।
స్వామి సాక్షి వకృతి నానర్తురు సర్వభక్త జనావళుల్।

రామచంద్ర వసుదేవ నందన రాగ దేరుతలు బాల్లెవతే।
కామ దోశ్ష లికే విరాష్టవి శేష కారులవుల్ బాలియుంపగన్॥

వ॥ ఈవియుట్లు కృష్ణ దశవమ్మన నాతి యుంపుచు।

క॥ బొద్దు స్వరూపముతో నంది శుద్ధ వికారింప తప్పుశాల వల్లెని।
సద్ధమై తెలుగు చుండ ప్రసిద్ధ గవలంత్రి ఖుల్ ఆ వేళిరి కడి విన్॥

క॥ కలికా కృతి తేలలు నుత। తరి ఆకాకృతి గానాం నర్పకస్థాం తిను।
ఖిలగాయింతురు దేవుని। విలసన్నతి గొల్పి భక్తి లహాపులు తగుచున్॥

వ॥ మరియును సకలాంతరసావైత వమ్ములగు నాల వాకల సాదమ్ము
లుప్రత్యరా వమ్ముల శ్రీదేవునకు సమర్పించుచు। తద్దేవ విశేష
ప్రసాద మై వాసక్తిం భక్త వర్గ వమ్ములు పరిపూర్ణ కాలమ్ముల గుచు
మనోహరతలా విహారమ్ముల। నిరంతరానంద మాను ఖనాసమానగా
నతి శోభన దుర్లభమై। బహువిధమ్ముల తన్మహోత్సవంబు వా.వ
శ్రీకుంఠ నగరంబు గాదలంచు చు త్రికాలమ్ముల శ్రీదేవుల సేవిం
పుచుం ప్రమదాశ్రుపూరితనయనులై। హరిసంస్తవంబులుగ
నదే వాలయంబున। చేతురటయట్లనినా॥

గీ॥ కరణామను హరిని బుక్తి దివ్యసుందరా। కారదైత్య దూర భక్తకల్ప భూజసారవి।
హారకీర్తిపూరదేవపాలన ప్రసారగం। క్షీరవారిరాజ్య ధారాప్రపూర్ణ భానుకత్ర్యకంధరా॥

మాలినీ వృత్తం॥ శ్రీహరి నీదు కృపారసమబ్బిన నీ గెలుగల్లనె దీనులకుం।
మోహాని బద్ధుల గావక నిన్నది శైబు కిరణ ముక్తి వదాంమరిసు।
స్నేహమతుల నివారించి కిలాం వక సేవలు జేసిన వారలు మాం
శంహో ముకుంద మురారి హరి యని ప్రస్తుతి వింపన జేతురాంగిన్॥

ప్రభాత వృత్తం॥ సర్వలోకాధారా సంయమీంద్రాధారా। గరుడ దైత్యాం
తకాంతకా ద్యనిర్వాహకా।
వరకాంతాప్రదాయిని రదా। సర్వ జాతంప్రయం సామగానప్రియా॥

ధ్రువకోకిలవృత్తము॥ శంఖవిలాస ముకుంద కేశవ శౌరి సన్నుతి శ్రీ తారీ।
విఖననిర్మిత మేరుశైల పవిత్ర దివ్య చరిత్ర ఖా।
అఖయ దూర పరాత్పరా సురరాజ పూజిత ధీధరా।
యుఖిల యతి స్వరయా సమర్చిత నారదాంఘ్రి సుపాత్ర భూః॥
ఉపేంద్రవజ్రం॥ కృపాబ్ధి నాపై కృప నిల్పు బాలేరా
ప్రపన్న భక్తావనలోక పాలనా నెవంబు నీవైని విహించ వెందునన్॥
విపద్భరంబే విధి నానంద శేషశాయీ॥
రమణకవృత్తము॥ వనసీ ఋషి నక సముదంబుగ ఋషారీ। మరులకట ముఖ్యపు మనవగదే
దినకరశతనిభ ఘన కరవు నివరనిను వరి మతి గొని గని యుదరా।
సనకసుతుని ముఖ వినుతపు గుణనిధి కవికరిమున నగ నికణములు
షవంబు ఘనులకు సురలకు తనులకు। దనవృట ఘనవగు పనియు
గునరశేవారీ॥
ఇంద్రవంశవృత్తము। నిరత పెందరాలి విన్ను నమ్మితి నేకృపాంబుతి బ్రోవరా।
గురుతర టుక్కు మె నీవటుంబు గొలిపి యెంపెదనే శ్రీరాఘవ మొపవఖ
క్రోషేలన పాహి పాహి రవిభాతి ఖాలా। సురమునీంద్రమానిల్లవంది
రేహర వర్గ మంత్రప్రభా॥ కవిరాజవిరాజితం॥ పదన శతాకృతి మా
నితలేత్రి శవపతి నీమతి మార్గములనే। దెదదలపోయుచువె
మ్మివు దూరంబు నెప్పుడు నీపవతులే నిజ యశాప్రదాలగుడం
దము ఫలి పునశే యగ సాదరతెలల బాలే బలి వాలియుదుపతి నీ
దునవ సత్కృతి గొంటి పెదసాదరలేలలు నేలగదే॥
క॥ నీ పాదయుగ్మల భక్తియు। నీ పదగీతాను రక్తి నీ భక్తుల బాల్।
రూపింపశక్తి గొంటువట। బ్రోవింపగదే మురారి భక్తాధారీ॥
క॥ శిల్పములచే కుమతులచే। వెంపమవే భక్తియుక్తి దగి అమతింవం।
బాల్యమై దాపై బాలేకుఱ్ఱ గాల పాలవరే తెల్యదీనపాలిత వరకాగ్య॥

ఉ॥ నీమహా నీయశ్చర్యములుగ నింపదరంబే ఘనమున్ భవమ్మునీం।
నేమర బుద్ధి మెళ్ళ పదయంగని తృప్తి ఘటిల్ల యసుంధరా।
పాయకపాపమ్ముల బతవిశాల ఘురేవిగ హార్దనొసరే।
కాలితభాగ్య శైశవ వికంపిత మేరుగిరీ బుధాధర॥
క॥ తాపకవిలోక నమ్ములు। పావన వాబాధృత మాలుబిరిపన యుగములున్।
బావృట సంకయమహాపరే। నాలింద కృపాల తాలకాలిధసాలా॥
మ॥ అనియా రీతిని మూర్తి రమ్మునవ ప్రబంగరావముల్ రాగముల్
ఘనగీతమ్ముల పాటలాటలను రంగత్లీల వైకుంఠవాసా
సుని వర్ణింపుచు ప్రత్యహంబు తులు సంస్తుత్య ప్రభావమ్ము నై
వలనంబు.. దీవతలు నక్షత్రముల నాల్ వయలుల్ ప్రాండదేవి బిరరా॥
ఉ॥ ప్రైత్రమియ యొని కాలు రూలు చేయు విధమ్ముల సాటి విద్వరా।
అత్తరుబెంచు చందన్న పవేశి దుర్గళి నాంబుచు భోగభూష్యసా
తల్లితతయూరవేల్ల దురు। తల్లద నేశిని తరేభగుర్తు నే।
భృత్యుల ముంబు దాసుల నా పోసకు దానవరా ఋషావకున్॥
సీ॥ హావిపత్ర ప్రసాద పూర్య విభావ వృద్ధి చే। సవయుఖండుర ఘృతమస్వలుదయములు
శిరిపద ద్వాదమారుతా మాతులచే। నలలంతురఘు వారి వాహాత తులు।
హరి దర్శన సాంఘర పరుషకేశసరులచే। ఖండ్రుదుర తావర సాపుఖలులు।
విష్ణు సంకీర్తన విభవభాగ్యములచే। గాంట్రుతాపము వెడ్ల శ్రవణములు
శత్రులోక విభక్తి పాలకములచే గట్టిదురుదురం తృకలుష పరులు।
శ్రీ సమేతనంతి సుధాసమ ద్రుక్తి చే। నాలవైశ్యుర ఘంపాదగ్నితతులు॥
కే॥ ఓకవిచే ప్రసాద మొకరి దకబుళించె। బరావ్య చండకవి బట్టుతినుచుబ్రో॥
అకండడి నారదే రుచ్చు చాండరగ। నాల చేత ట్టు ఖంత్రాంతి తేల।
వేలాకండదిదేసికూరిమి వేధింప। గిలిగింత పెట్టి గిలికొంచునాకడు।
గ్రకిరినవరి వ్నెల గ్రింవ నబడకుండ మొకరి సద్భక్తిచే నుకరించు

శ్రీముకుందచిద్విలాసయానంద। గోపాలబాల వత్సపాలకపోష।
పరమానంతకృష్ణ భువనలోకసంతృప్త। భవ్యకళా అతయంబు ప్రస్తుతింతు॥
ఉ॥ పాలిక దలరువ కౌలిఖగ దాత్మ పరాత్పరయంచు గర్భదే।
వాళి యువయందు ఖాంఘ్రి ఖయరంబిల తైవ్రసాద కేశవ।
కేలుబగ భక్త గోత్రేరుగ తేకన జై యనుచుకం ఖ్జుమూయనుచు।
మేలుగ నాత్మలోపల సలిద్ద సుబుద్ధిని స్వామి మూంచు చవ్॥
క॥ మానస ప్రాఖవ శ్రీవరు ధ్యానింతు రుదాస మోక్ష దాఖ యహారీమం।
దానశీలి దారిఖగదా। ధారమురారి యంబు దయదశ కొంత్తవే॥
గీ॥ మకుటవ . మెంకె కగ్ర కుఖ వునా। తన్మ్న సారంబు విసువంత ధరదిఖదత।
దాంపుచున్నల చేకెల దా... శ్రేత। నెలవిల గొంవి నేలా తలా నగత తురరదు॥
క॥ ఓమరు సౌదమహి మలు సమిగరంచేరురర ..... క్షస్ఖు।
చెనుదంగి నాసించరు। పత్తన్నగ శయనునికి టాక్షు ఖాలీయు చేతనే॥
సీ॥ . . . . . బులందరాంక కటము గాన్పుండి భుజించురు వింమ చేశ।
మంత మంఖుల తిండి ఖండ బాయహారి న. ఎ చేర్తుంతురు దంటలగంబు।
ఉప్పు తిత్తి మ్మల సత్యక సృ భక్తి నిచాగి కీర్త్య వముని గొల్తురి పృథ్వీలి।
పుత్ర పౌత్రములు వివిఖమరస్థాత్త మిత్రు లర్పింతురు పాత్రతోల॥
గర్భదీవాలయములు వవిర్ధకరము గా। స్వర్ణ వనములు ముఖమ ఖనములంత సింహి।
పర్య రందురు విర్యా దావిదళు ఖడయు। వాళి ఖనవ్రత పదయునలు నరసింహ॥
గీ॥ వకరొంరు హరి ఘు లాలన శగల్లన బాల। యల్లపృథ్విన చేమిఖుల మెట్లు।
ఒకప్రదక్షిణ భక్తి నొనరించు బలబాల। యెల్లపృథ్వి నరించ నే మిఖుల మెట్లు।
ఒక చాప్పు కౌలెప్పై నాంబకమూఖ నబాల। యెల్ల పృధగనవ పాక కే మిఖుల మెట్లు॥
ఒక వందనము భక్తి నొనర సల్పెను బాల। యెల్లపృథ పల్వన చేమిఖుల మెట్లు॥
యోహావరయ్యల దాప నరులంపగా। చే యని వారు భక్త చేశకులము।
యోషిత సన్నరాతక కావలిలాల్పదు। తె వరుభక్త కవనియు . . ॥

క॥ ఆపార్వ ఖ్య రుపనభితి। నాత్రసంపాదుల న. ముక్తికారణ మలు నై।
శివిత్తి వనసుధాష్టల। ద్విపమునద్రులకు నెల్ల దేవతగలదే॥
క॥ కౌరు ప్ర సౌదవమునె ఖ్మద। కలికగల వారు ముక్తి కొనలవటుంబు।
శ్రీరదురట సంశయ మె। దేవుల మధికతవి . . . . . కమగున్॥
క॥ పద్మ ప్రభ సౌర వమశ్రీ తులకు। కాన్వగ దాంతికి నవమూంల్య కొంకారమునే।
పెద్దన దాటుదురా . . . . . । . ద్వ . గన యాన పాత్ర బావి దవములకాన్॥
క॥ ఆఖాం భోగసా . . . . . । పంబరు శ్ర పృద్ట లోలన . వినగు చు ।
శ్రీబాణు నారగింతురు। యేబావములు తే తేక వయుక్తి నెనయుపాలమిన్॥
క॥ . . . . . . ముహా। నై ర్మల్య మ చే యుఖన్మ నక్ష్యంబగు।
కుష్ఠ కర్మములు దాంలగు సతతము। భర్మవసను . . శేవ నాయరుతరుదౌ॥
క॥ తాలపో . . . . . కహాము। సాతికటాక్ష ముగలుగ సాయుజ్యపద।
శ్రీ మాన్యతలంబు నొసతి। సామజరక్షకుని భక్తి సంతుంత విరుపా॥
క॥ శ్రీ చందన మొక విహం। చే చతుఖరము శానికి ఖ్జన పృఖదే పా . . . లల్
గాచర . . . . . పృధ్వి। పాదార్ధ్యమువుక్తి కాంత పరిణ యమ్మున్॥
గీ॥ నేల పెఖప్రసంతు రాం . నాలక ఖము। దాంతికి నుబాల దే వేబయాంష।
. . . . ము . . . పృ . . మ్మబట । సత . . . . సుమ॥
ఉ॥ అవ్వ . . . ఖమరు . మన . . తృణి . మాల . వ్రేపలన్
దర్పణ దుర్గతిద్విత . . . కొంని . . . .
అవ్వ . . . . న్నత రూప విశేష . మంత్ర పాలా ము . . . ।
మవ్వ పృతేల ఖ యఖ్మలెమ మా . . . . . . కమనొందు బుంధరా॥
ఉ॥ ఆర్ద్రాక దాంతి కుండలములంబత . . . . . మూపపాకపుల్।
విర్ధ యనుల్లడారం శి ఖవిర్భర దీధితప్రకలం తెపం।
పృంత్త సు సౌద ఖ్షములు పొంద దన మూ . ఖూప్ర సౌరవుతో।
దీర్ఘత రక్త చూసవగతిం తారియాఖ్ర యొకింత . పృథున్॥

క॥ ఆ యాంప్ర పాదములకు। పాండు నిఖిది యుధిష్ఠిరుంబు పట్టురు వ్యయున్।
శ్రీయుత కరతల ఖలవులు। అల యెదువతి లలదాచుర రాఘిరథుర్వన్॥
క॥ పలికి నిరి దుగ్గ . . . ల వందములుగా . . . కెకవృత్।
పాలిత భక్తులై ఖగముఖ పంలవసి యుగ సాత్రలు . . వృష।
కాలము ప్రత్య హమ్ము లని గారవనగా ఖ నివచ్చినిరతావే।
కాలసదుం వఖిత్తుం నందరయు గుల్క వశింతు . . . . ॥
క॥ . . ఖలలచక . . త్రైం। శ్రాం తిల పిత చేలా వల్లిఖంగ . . .।
పాపునత్రి తాని పర్శ్యు। భావముల కనవర . . పశ్యంచుముఖ॥
శా॥ భేరీ శంఖ మృదంగ కాహళ ఝర వాశీలముత్తై పెల్లి . . .।
ఘోర సాప్రుత్తి జలంగ సన్నద్ధ ధైఖన సాల్యలుల్ మెఱుగ వ్రైవాలా।
. . . . యుంద్రద్య వ్యరావై । ద్యం డా।
ధారంక్తై మహీనేలు జెండె శిశి సుతాల విలుండగున్ వెల్వగన్॥
గీ॥ గాలి మాధవ్య దొఱని కరుదగణి శి। స్వా లిపలిపర్శ్యకార్య మురి సంఘటించు।
. . . . . . యు . ఖ . మహాపాలనంబు। జైతారవరుబ మెప్పు విశ్వత్రిగాబా।
చ॥ కదుర యమహార స్వాలు పదములు మ్ముద నకే గాదెడు . . . కైవం।
పడుపున భద్రబాహుకల పప్పకైల్లు నేయా నిచందముల్।
బడయాక దావళించ వసుభాతల సాధుడు వచ్చె ముచ్చగా।
గడబిడలంబు నావశులగప్పక కొప్పక . ట్టు కంటియున్॥
క॥ . . . . . వసుమతి। భారం బసుమంత మెకలబుచ్చ స్యయాశా।
పూరవము తైదానదయా। స్వారము తై వెలుగ మండుముల రుచాపేత్ర॥
శా॥ యుగంళీతింబులా మాని వసుంధరా భూ . . శుండు పాండుజా జేవ।
తేరవ్య నుగగాంథి మాధవుడు సంతోషించి దానేగని।
స్వార దార విమానరాజ . . . . . సావరీల . వఖిత్రి।
దాళాడిస్థితి నాప్తఖ్యందములు లతా దంజెప్పు నై కరుఖ్తై॥

క॥ సతతము హరిసేవారతి। మతిరృష్టి ఘటిల్లి యుండు పార్వతి।
మహిమెవ్వరు సదరంకులవృ . . రుల రయుల గవాఖినగంకది . . . వర్న॥
గీ॥ సకల భాగ్య సౌభాగ్యతల్ వంఘుటిల్లి। భక్తజనముల భావల . ల్ల . టిల్లి।
దేవుని ప్రసాదము హాము . . . శ్రీ। శ్రీరతి నేవిరి భూమినుల్ సంతసిల్లి॥
మ॥ ఉరారదూ . . . . దెల్లవించు హృదయాహ్లాదము . . . శైల।
రాష్ట్రవయార వక్షిమ తష్టి గతి ప్ర . దంబుల్।
మహాప్రీతి భోజనము చేయుచు . తకరాధారతి వా।
బాలమదుల్ సారసావసతి కాంతి నివాలలాడు ముప్ర
మన్నీత్రాల్ గడాతుబున్॥
క॥ శైలాస పాంథ వీధులలాం . సురకుసుమవన ధరాతలముల
శృంగార కృతకం . . వల। కాంతి లక్షించి రాత్రికుతుక
ములలరన్॥
ఉ॥

Copied by
J.E. Krishnama Chari.
5-8-1954.